

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven og kursgevinstloven

(Korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger, flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut og mindre justeringer af pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven)

§ 1

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 1521 af 27. december 2020, § 2 i lov nr. 2197 af 29. december 2020, § 15 i lov nr. 2202 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 2223 af 29. december 2020 og senest ved § 3 i lov nr. 465 af 20. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., affattes således:

”Adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i pensionsøjemed ophører, når første rateudbetaling finder sted.”

2. I § 11 A, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., ændres ”11. pkt.” til ”12. pkt.”

3. I § 11 A indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

”Stk. 4. Er opsparingen opdelt, beregnes den årlige rateudbetaling af hver enkelt andel af opsparingen af andelens værdi ved kalenderårets begyndelse.”

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

4. I § 12, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 10. pkt. som nyt punktum:

”Tilsvarende gælder endvidere for unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.”

5. I § 16, stk. 1, 10. pkt., ændres ”jf. dog 8. pkt.” til: ”jf. dog 7. pkt.”

6. I § 19, stk. 1, 5. pkt., indsættes efter ”anses ved anvendelsen af”: ”1. pkt. for bortseelsesberettigede og ved anvendelsen af”.

7. I § 19, stk. 1, 9. pkt., ændres ”§ 18, stk. 1, 8. pkt.” til: ”§ 18, stk. 1, 12. pkt.”

8. § 22 D, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

”Beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.”

9. I § 22 D, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”tidspunktet for”: ”bortseelsesretten m.v. for”.

10. § 22 D, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

”Beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.”

11. I § 22 D, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter ”tidspunktet for”: ”fradragsretten m.v. for”.

12. I § 22 D indsættes som stk. 4-7:

”Stk. 4. Ved overførsel til et andet pensionsinstitut skal det afgivende institut give det modtagende institut følgende oplysninger:

- 1) De oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse.
- 2) Tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.
- 3) Tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer eller supplerende engangssummer.

Stk. 5. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A for samme person hos

samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Stk. 6. Det er en betingelse for overførsel efter stk. 5, at arbejdsgiveren har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 A.

Stk. 7. Overførsel efter stk. 5 sker med afkast m.v.”

13. Efter § 22 E indsættes:

”§ 22 F. Beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest tre år efter indbetalingen tilbagebetales til indbetaleren, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til pensionsordningen ikke anses som en indbetaling. Der kan ikke afgiftsfrit tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt. Tilbagebetaling til andre end pensionsopsparereren kan kun ske med dennes accept. Tilbagebetalinger til en arbejdsgiver kan dog ske uden pensionsopsparerens accept, hvis arbejdsgiveren allerede har foretaget den korrekte indbetaling til pensionsopsparerens pensionsordning m.v.

Stk. 2. Der kan ikke foretages tilbagebetalinger efter stk. 1 af fejlindbetalinger for det enkelte kalenderår, hvis kalenderårets fejlindbetalinger for den enkelte pensionsopsparer i det pågældende pensionsinstitut overstiger et grundbeløb på 84.500 kr. (2010-niveau) tillagt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Ved tilbagebetaling i det kalenderår, hvor fejlindbetaling er sket, kan tilbagebetaling ske, hvis kalenderårets fejlindbetalinger ikke overstiger beløbsgrænsen som nævnt i 1. pkt. på tilbagebetalingstidspunktet.

Stk. 3. Beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, eller til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, kan senest tre år efter indbetalingen overføres til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum eller til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning m.v. og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning m.v. ikke anses som en indbetaling. Det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet.

Stk. 4. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, der blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v., jf. dog stk. 1, 1. pkt.

Stk. 5. Ved overførsel til et andet pensionsinstitut skal det afgivende institut give det modtagende

institut følgende oplysninger:

- 1) De oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse.
- 2) Tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.
- 3) Tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer, supplerende engangssummer, til ikke fradragsberettigede forsikringer ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring.

Stk. 6. Det er en betingelse for tilbagebetaling og overførsel efter stk. 1 og 4, at de indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling.

Stk. 7. En korrektion efter stk. 1 og stk. 3 anses som en anmodning om genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelse, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, på pensionsopsparerens vegne.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende tilbagebetalte beløb efter stk. 1 og overførte beløb efter stk. 3.”

14. I § 25 A, *stk. 1*, indsættes som *4. pkt.*:

”Det gælder endvidere udlodninger af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022.”

15. § 25 A, *stk. 7, nr. 1*, affattes således:

”1) Udbetaling af invalidepension, samt alderspension og ratepension, der påbegyndes efter sidste udbetaling af en invalidepension., dog senest 30 dage efter denne sidste udbetaling.”

16. I § 25 A, *stk. 7*, indsættes som *nr. 18-20*:

”18) Udbetaling af Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister.

19) Udbetaling af bonus på rene risikoforsikringer.

20) Udbetaling af pensionsmidler til dækning af betaling for ikke fradrags- eller bortseelsesberettigede risikodækninger i forbindelse med fratrædelse.”

17. I § 29 C, ændres ”§ 11 A, stk. 4” til: ”§ 11 A, stk. 6”.

18. Før § 51 indsættes:

”§ 50 A. Midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, må ikke være investeret i unoterede kapitalandele, i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller i unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale

med på det finansielle område, idet pensionsordningen ellers overgår til beskatning efter § 53 A fra tidspunktet for investeringen, dog tidligst den 1. juli 2022.

Stk. 2. Investeringer i kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, der overgår fra at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet til ikke at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, skal afvikles senest 6 måneder efter overgangen, idet pensionsordningen ellers fra dette tidspunkt overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.”

19. I § 51, *stk. 5*, indsættes som 3. og 4. *pkt.*:

”Uanset 1. *pkt.* kan der ske udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022. Er der den 1. juli 2022 fortsat placeret værdipapirer som nævnt i 3. *pkt.* i børneopsparingen, anses børneopsparingen fra og med dette tidspunkt for ophævet.”

20. I § 51 A, *stk. 3*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

”Uanset 1. *pkt.* kan der ske delvise udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022. Er der den 1. juli 2022 fortsat placeret værdipapirer som nævnt i 2. *pkt.* i selvpensioneringskontoen, anses selvpensioneringskontoen fra og med dette tidspunkt for ophævet.”

§ 2

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 6. marts 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 672 af 19. april 2021 og § 5 i lov nr. 789 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, *stk. 1*, indsættes som 3. og 4. *pkt.*:

” Hensættelser og direkte udbetalinger til ordninger, der er fritaget for skat efter denne lov, jf. § 6, *stk. 3, 5 og 7*, § 7, *stk. 2*, nr. 2-10, § 8, *stk. 6*, og § 10, *stk. 1-4*, og ordninger, hvor pensionsopsparingen ikke opfylder betingelserne for at være skattepligtig efter denne lov, jf. § 1, *stk. 1*, anses som udgifter efter ligningslovens § 33 F, *stk. 2*, jf. dog 4. *pkt.* Direkte udbetalinger af formueafkast til pensionsberettigede anført i § 7, *stk. 2*, nr. 1, jf. § 7, *stk. 2*, nr. 7, anses dog ikke for udgifter efter

ligningslovens § 33 F, stk. 2.”

2. I § 20, stk. 3, 1. og 2. pkt., indsættes efter ”stk. 1”: ” eller en tilsvarende bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst”.

§ 3

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 172 af 29. december 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 1179 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I 32, stk. 3, ændres ”og § 15 C” til: ”§ 15 C og § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50 A, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991”.

§ 4

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 35 i lov nr. 1429 af 5. december 2018, § 5 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, § 2 i lov nr. 1124 af 19. november 2019 og § 3 i lov nr. 1576 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I 35 ændres ”og § 15 C” til: ”§ 15 C og § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50 A, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991”.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. Pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, har virkning for overførsler af beløb, der fra og med den 1. januar 2021 er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum.

Stk. 3. § 1, nr. 13, har virkning for tilbagebetalinger og overførsler fra og med den 1. januar 2023 af indbetalinger af beløb, der fejlagtigt sker fra og med den 1. januar 2022.

Stk. 4. § 1, nr. 15 og 16 har virkning for udbetalinger, der er sket den 1. april 2018 eller senere.

Stk. 5. Investeringer af midler i aldersopsparinger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C,

der inden den 1. januar 2022 er foretaget i unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, skal være afviklet senest den 30. juni 2022. Er investeringerne ikke afviklet senest på dette tidspunkt, anses aldersopsparingen fra og med den 1. juli 2022 ikke for omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Stk. 6. § 1, nr. 18, har virkning fra og med den 1. januar 2022. Investeringer af midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, der inden den 1. januar 2022 er foretaget i unoterede kapitalandele, i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller i unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, skal være afviklet senest den 30. juni 2022, idet pensionsordningen ellers overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A fra og med den 1. juli 2022.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets indhold

2.1. Korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3. Justering og præcisering af reglerne for udbetaling af rateopsparing

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4. Justeringer af undtagelser til reglen om diskvalificerende pensionsudbetalinger

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.5. Forhindring af skattetænkning i visse pensionsordninger, der er oprettet før 1992, børneopsparinger og selvpensioneringskonti

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6. Præcisering af reglen for bortseelsesret for pensionsindbetalinger til forudlønnede lønmodtagere.

2.6.1. Gældende ret

2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.7. Præcisering af lempelsesreglerne for pensionsinstitutioner m.v.

2.7.1. Gældende ret

2.7.2. Skatteministeriets overvejelser

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det at skabe mulighed for, at fejlindbetalinger til pensionsordninger vil kunne korrigeres inden for 3 år uden krav om godkendelse fra Skatteforvaltningen. Med gældende regler kræves Skatteforvaltningens godkendelse af korrektioner, hvilket trækker unødige ressourcer både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen.

Herudover foreslås det, at årets pensionsindbetalinger uden skattemæssige konsekvenser skal kunne flyttes til andre pensionsinstitutter. Efter gældende regler er flytning af årets indbetalinger kun muligt internt i det enkelte pensionsinstitut.

Det foreslås derudover at forbyde placering af midler i visse pensionsordninger, der er oprettet før 1992, i unoterede aktier m.v. Den eksisterende placeringsadgang giver mulighed for skattetænkning, hvis der er tale om unoterede aktier m.v. i det selskab, som opsparerer selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Med forslaget indføres desuden en lempelig overgangsordning inden et tilsvarende, kommende forbud mod placering af midler i børneopsparinger og selv pensioneringskonti i unoterede aktier m.v.

Desuden indeholder forslaget enkelte mindre justeringer af pensionsbeskatningsloven, bl.a. at adgangen til at indskyde på en rateopsparing først skal ophøre ved første udbetaling fra rateopsparingen, i stedet for ved udgangen af kalenderåret før første udbetaling.

Endelig foreslås det, at pensionsafkastbeskatningslovens lempelsesregler for pensionsinstitutter og for individuelle ordninger i pengeinstitutter m.v. og kapitalpensionsfonde tydeliggøres ved at præcisere, at den lempelsesberettigede udenlandske indkomst skal nedsættes forholdsmæssigt med hensættelser og udbetalinger af formueafkast til ordninger, der ikke er pensionsafkastskattepligtige eller helt eller delvist fritaget for pensionsafkastskat.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger

2.1.1. Gældende ret

Indbetaling til en ratepension, som overstiger loftet for indbetaling til ratepension på 58.500 kr. (2021), kan efter pensionsbeskatningslovens § 21 A tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning. Tilsvarende regler findes for indbetalinger til aldersopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, ophørspension, jf. pensionsbeskatningslovens § 22, og pensionsordninger for sportsudøvere, jf. pensionsbeskatningslovens § 22 A.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 B kan en pensionsopsparer træde tilbage fra en pensionsaftale i medfør af forbrugeraftalelovens § 18 eller forsikringsaftalelovens § 34 i. I givet fald betragtes en tilbagebetaling af pensionsindbetalingen ikke som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er

fradragsret eller bortseelsesret for bidragene eller præmierne til pensionsordningen. Ved bortseelsesret forstås, at arbejdsgiverens indbetaling til den ansattes pensionsordning ikke skal medregnes ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 C kan arbejdsgivere foretage korrektion af for store indbetalinger til de ansattes pensionsordninger (negative korrektioner). Arbejdsgiveren kan kun foretage korrektionen, hvis indbetalingen er en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen. Der skal altså være tale om korrektion af indbetalinger af bidrag og præmier, som den ansatte ikke har et retligt krav på efter sin pensionsaftale med arbejdsgiveren.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en pensionsordning, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden pensionsordning i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Der er i så fald ikke fradrags- eller bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 E kan beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest 30 dage efter indbetalingen, dog senest den 19. januar i det følgende kalenderår, helt eller delvis tilbagebetales til indbetaleren. Det tilbagebetalte beløb betragtes hverken som en indbetaling eller en afgiftspligtig udbetaling.

Herudover tillader Skatteforvaltningen efter praksis korrektion af pensionsindbetalinger i tilfælde, hvor pensionsindbetalingen beror på en åbenbar fejl-disposition. Med udgangspunkt i den afgivne tilladelse foretager pensionsinstituttet herefter de relevante indberetninger, dels i form af en rettelse af den foretagne indberetning af den oprindelige, fejlagtige indbetaling, dels i form af en indberetning af den korrekte pensionsindbetaling. På baggrund heraf genoptages pensionsopsparerens skatteansættelse for de relevante år under respekt af fristen for ordinær genoptagelse, som er den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb, jf. skatteforvaltningslovens § 26. Det bemærkes i den forbindelse, at pensionsinstituttets anmodning om korrektion anses som en anmodning om genoptagelse på pensionsopsparerens vegne. Dermed vil en korrektion med tilladelse fra Skatteforvaltningen betyde, at skatteansættelsen for de relevante år genoptages, herunder med det resultat, at der kan opstå overskydende skat eller restskat for pensionsopsparereren.

Ud over de beskrevne korrektionsmuligheder i pensionsbeskatningsloven er der efter pensionsbeskatningslovens § 41 mulighed for at foretage overførsler mellem forskellige, nærmere angivne pensionstyper, herunder mellem forskellige pensionsinstitutter. Overførslen – der reelt består af en

udbetaling og en efterfølgende indbetaling – har i givet fald ingen skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser. Udbetalingen er således afgiftsfri, mens indbetalingen ikke er fradrags- eller bortseelsesberettiget.

Pensionsbeskatningsloven § 41 er ikke udformet med henblik på korrektion af indbetalinger, men med henblik på at understøtte størst mulig fleksibilitet for den enkelte pensionsopsparer i dennes pensionsplanlægning. En flytning efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil ikke betyde, at den oprindelige fejl berigtiges.

Tilbageføres en pensionsindbetaling uden godkendelse af Skatteforvaltningen – uden for de lovbestemte tilbagebetalings- og overførselsmuligheder som nævnt ovenfor – er det tilbageførte beløb afgiftspligtigt. Efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, betales der således en afgift på 20 pct. af udbetalinger fra aldersopsparing, når der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen. Efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, betales der en afgift på 60 pct. af udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, når udbetalingen sker som en engangsudbetaling.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Indførelsen af reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 22 C og 22 D - og senest i 2020 reglen i § 22 E - har medvirket til en smidigere sagsbehandling både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen. Er en korrektion ikke omfattet af de nævnte bestemmelser eller af de nævnte regler om indbetalinger, der overstiger de forskellige maksimumsgrænser i pensionsbeskatningsloven, er der imidlertid fortsat kun mulighed for korrektion efter konkret tilladelse fra Skatteforvaltningen. Pensionsbranchen bakkede op om indførelsen af 30-dagesreglen i § 22 E, men gav også udtryk for, at det burde gøres muligt uden godkendelse fra Skatteforvaltningen at foretage korrektioner efter 30 dage af en række typiske fejl.

Godkendelsesproceduren giver således fortsat anledning til unødigt ressourceanvendelse både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen og resulterer i lange sagsbehandlingstider på grund af mængden af anmodninger, når korrektioner m.v. ikke kan ske efter de lovbestemte regler for korrektion af indbetalinger i §§ 22 C-22 E og flyttereglen for pensionsordninger i § 41.

Særligt for så vidt angår flyttereglen i § 41 bemærkes, at denne regel blandt andet i arbejdsmarkedspensionerne ofte ikke vil være tilstrækkelig som værktøj til at korrigere en fejl, netop fordi § 41 ikke er en egentlig korrektionsregel. Uanset den efterfølgende overførsel vil indbetalingen til det forkerte pensionsinstitut arbejdsretligt således kunne blive betragtet som værende i uoverensstemmelse med overenskomsten. Desuden vil den oprettede aftale i det forkerte pensionsinstitut kunne være ugyldig, da overenskomstparterne ikke har indgået aftale om pension i dette pensionsinstitut.

Samlet implicerer det, at der er risiko for, at det forkerte pensionsinstitut ikke vil være forpligtet til

at udrede forsikringsydelser i form af ydelser ved kritisk sygdom, førtidspension, tab af erhvervs-
evne, seniorpension, fleksjob samt ydelser fra sundhedsforsikringen og omvendt heller ikke har ret
til at fradrage betaling for faktisk udrede forsikringsydelser i lønmodtagerens opsparing.
Skatteministeriet gik i forlængelse af indførelsen af 30-dages-reglen, jf. lov nr. 2197 af 29. decem-
ber 2020, i dialog med branchen om en mere smidig adgang til at foretage korrektioner af fejlagtige
pensionsindbetalinger uden krav om forudgående indhentelse af konkret individuel tilladelse fra
Skatteforvaltningen. Det foreslås på denne baggrund at indsætte en ny § 22 F i pensionsbeskat-
ningsloven som supplement til de gældende lovbestemte tilbagebetalingsmuligheder.

Det foreslås for det første, at beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende
udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende en-
gangssum, senest tre år efter indbetalingen vil kunne tilbagebetales til indbetaleren, uden at det til-
bagebetalte beløb vil skulle betragtes som en afgiftspligtig udbetaling eller som en indbetaling efter
pensionsbeskatningsloven.

Der vil således ikke skulle betales afgift af tilbagebetalingen efter pensionsbeskatningslovens § 28,
stk. 2, eller § 29, stk. 1.

Er der tale om en tilbagebetaling af en indbetaling til en ratepension eller pensionsordning med lø-
bende udbetalinger, vil den oprindelige pensionsindbetaling ikke være fradrags- eller bortseelsesbe-
rettiget. Den vil heller ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter lignings-
lovens § 9 J, ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L eller ved opgørel-
sen af loftet for indbetaling til ratepension efter pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2. Er der tale
om tilbagebetaling af en indbetaling til en aldersopsparing, medregnes indbetalingen ikke ved opgø-
relsen af loftet for indbetaling til aldersopsparing.

Det foreslås for det andet, at beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalin-
ger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum,
eller til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundheds-
forsikring, senest tre år efter indbetalingen vil kunne overføres til en anden pensionsordning med
løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supple-
rende engangssum eller til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invalidi-
tet eller sundhedsforsikring for samme person.

Både for tilbagebetalinger og for overførsler vil det være en betingelse, at det indbetalte beløb er
indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den
konkrete aftale om indbetaling. Den foreslåede regel er således ikke en fortrydelsesregel, hvorfor en
fortrudt indbetaling ikke vil kunne korrigeres efter den foreslåede regel.

Det bemærkes, at det vil være en civilretlig forudsætning både for tilbagebetaling og overførsel, at

den er funderet i pensionsaftalen med det pensionsinstitut, hvorfra der sker tilbagebetaling eller overførsel. Muligheden for tilbagebetaling og overførsel efter den foreslåede regel giver således ikke pensionskunden en ret over for pensionsinstituttet til at kræve tilbagebetaling eller overførsel af en pensionsindbetaling.

Med forslaget om en frist på tre år vil nyere fejl kunne korrigeres uden godkendelse fra Skatteforvaltningen, mens korrektion af ældre fejl, som henset til det forløbne tidsrum ofte vil kunne være sværere at vurdere karakteren af, fortsat vil kræve godkendelse fra Skatteforvaltningen. Fristen på tre år skal desuden ses i lyset af fristen for ordinær genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelse, som er den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb, jf. skatteforvaltningslovens § 26. Den foreslåede frist sikrer, at en korrektion, der påvirker pensionsopsparerens skattepligtige indkomst, vil kunne foretages inden for fristen for ordinær genoptagelse. Det foreslås i den forbindelse, at en korrektion uden godkendelse efter den foreslåede regel vil skulle anses som en anmodning om genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelse på pensionsopsparerens vegne. Ligesom ved korrektion med tilladelse fra Skatteforvaltningen vil korrektion efter den foreslåede regel betyde, at skatteansættelsen for de relevante år genoptages, herunder med det resultat, at der kan opstå overskydende skat eller restskat for pensionsopsparereren.

Fristen på tre år vil blive anset for overholdt, såfremt tilbagebetalingen eller overførslen sker inden for fristen, uanset om den korresponderende rettelsesindberetning af den fejlagtige indbetaling sker efter fristens udløb. Pensionsinstituttet bør ved en tilbagebetaling kort før fristens udløb foretage rettelsesindberetning uden ugrundet ophold.

Efter den foreslåede regel vil fejlagtige pensionsindbetalinger kunne tilbagebetales til indbetaleren senest tre år efter indbetalingen uden godkendelse fra Skatteforvaltningen, hvis det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen, herunder relevante overenskomster, firmaaftaler eller pensionsaftaler i øvrigt, eller hvis det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til den konkrete aftale om indbetaling. Ligesom det er tilfældet for tilbagebetaling med Skatteforvaltningens godkendelse, vil der efter den foreslåede regel som udgangspunkt ikke kunne ske tilbagebetaling i tilfælde, hvor fejlen beror på pensionsopsparerens misforståelse af reglerne.

Det bemærkes, at tilbagebetalinger af indbetalinger til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring allerede efter gældende ret vil kunne tilbagebetales afgiftsfrit, hvorfor den foreslåede regel – modsat den foreslåede regel for overførsler, jf. nedenfor – ikke omfatter tilbagebetalinger af sådanne forsikringspræmier.

Tilbagebetaling efter den foreslåede regel vil ske til den, der oprindeligt har foretaget indbetalingen. Er der tale om en fejlagtig arbejdsgiverindbetaling til en pensionsordning, kan tilbagebetalingen således kun ske til arbejdsgiveren, ikke til lønmodtageren selv.

Tilbagebetaling til andre end pensionsopsparereren vil efter forslaget kun kunne ske med pensionsopsparerens accept. Det vil særligt være relevant for pensionsindbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger. Arbejdsgiveren kan således ikke uden videre disponere over midlerne på de ansattes pensionsordninger alene ved at rette henvendelse til pensionsinstituttet med anmodning om en fejlrettelse med tilbagebetaling efter den foreslåede regel. Det foreslås dog samtidig, at hvis arbejdsgiveren allerede har foretaget korrekt indbetaling til den korrekte pensionsordning, vil lønmodtageraccept ikke være påkrævet. Pensionsinstituttet bør i denne situation være særligt opmærksom på dokumentation af arbejdsgiverens korrekte indbetaling.

Det bemærkes i den forbindelse, at lønmodtageraccept efter forslaget ikke vil være en betingelse for overførsel af en fejlagtig pensionsindbetaling direkte til en anden pensionsordning, herunder til en pensionsordning i et andet pensionsinstitut. Er der således foretaget indbetaling til et forkert pensionsinstitut, vil en korrektion heraf kunne ske i form af en overførsel direkte til det korrekte pensionsinstitut. Der er som nævnt ikke noget til hinder for, at korrektionen sker ved en tilbagebetaling til arbejdsgiveren, som derefter foretager indbetaling til det korrekte pensionsinstitut, men det vil som nævnt i givet fald som udgangspunkt forudsætte lønmodtageraccept, ligesom denne korrektionsmetode ikke sikrer, at indbetalingen til det korrekte pensionsinstitut får skattemæssig virkning på det oprindelige indbetalingstidspunkt, jf. nærmere herom nedenfor.

Den foreslåede regel om, at tilbagebetaling til andre end pensionsopsparereren kun vil kunne ske med pensionsopsparerens accept, vil også være relevant for visse situationer, hvor der sker fejlagtige indbetalinger til private pensionsordninger. Det vil således være tilfældet, hvis den dokumenterede fejl består i, at pensionsopsparereren, pensionsinstituttet eller tredjemand kommer til at anvende et forkert kontonummer eller policenummer som modtager for en indbetaling, herunder hvis pensionsopsparereren eller pensionsudbyderen forveksler to ægtefællers private pensionsordninger og posterer en pensionsindbetaling på den forkerte ordning.

Der vil efter forslaget ikke kunne foretages tilbagebetalinger af fejlindbetalinger for det enkelte kalenderår, hvis kalenderårets fejlindbetalinger for den enkelte pensionsopsparer i det pågældende pensionsinstitut overstiger 100.000 kr. (2022-niveau) tillagt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag. Grundbeløbet på 100.000 kr. foreslås reguleret efter personskattelovens § 20. Hvis der således for den enkelte pensionsopsparer i det enkelte pensionsinstitut i kalenderåret er foretaget fejlagtige pensionsindbetalinger, der tilsammen overstiger 100.000 kr., vil en korrektion af de fejlagtige pensionsindbetalinger fortsat kræve tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl. Tilbagebetaling i det kalenderår, hvor fejlindbetaling er sket, vil dog kunne ske, hvis kalenderårets fejlindbetalinger ikke overstiger beløbsgrænsen på tilbagebetalingstidspunktet.

Det enkelte pensionsinstitut er efter skatteindberetningsloven og bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni

2020 om skatteindberetning m.v. forpligtet til at foretage korrekt indberetning af pensionsindbetalinger. Hvis en indbetaling er blevet tilbagebetalt, skal en allerede foretagen indberetning af pensionsindbetalingen derfor rettes. Det foreslås i den forbindelse, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende tilbagebetalte beløb. Denne bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler om en særlig markering af rettel- sesindberetninger, der sker som følge af en tilbagebetaling efter den foreslåede regel.

Alternativt vil fejlagtige indbetalinger til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum eller til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring se- nest tre år efter indbetalingen, uden godkendelse fra Skatteforvaltningen efter den foreslåede regel kunne overføres til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopspa- ring, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum eller til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring for samme person, uden at det overførte beløb vil skulle betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom det fejl- agtigt indbetalte og siden overførte beløb ikke vil skulle behandles som en indbetaling efter pensions- beskatningsloven.

Der vil således ikke skulle betales afgift af det overførte beløb efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1.

Er der tale om en overførsel af en indbetaling til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger til en aldersopsparing eller ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, døds- fald, invaliditet eller sundhedsforsikring, vil den oprindelige pensionsindbetaling ikke være fra- drags- eller bortseelsesberettiget. Den vil heller ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæfti- gelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslo- vens § 9 L eller ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension efter pensionsbeskatningslo- vens § 16, stk. 2. Er der tale om overførsel af en indbetaling til en aldersopsparing til en ratepen- sion, pensionsordning med løbende udbetalinger eller ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, medregnes indbetalingen ikke ved opgørel- sen af loftet for indbetaling til aldersopsparing.

Det vil ligesom for tilbagebetalinger være en betingelse for overførsel, at det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen, herunder relevante over- enskomster, firmaaftaler eller pensionsaftaler i øvrigt, eller at det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til den konkrete aftale om indbetaling. Ligesom det er tilfældet for overførsel med Skatteforvaltningens godkendelse, vil der efter den foreslåede regel som udgangspunkt ikke kunne ske overførsel i tilfælde, hvor fejlen beror på pensionsopparerens misforståelse af reglerne.

Overførsel vil kunne ske internt til en anden pensionsordning i det pågældende pensionsinstitut eller

til en pensionsordning i et andet pensionsinstitut.

Efter den foreslåede overførselsregel vil der kunne ske overførsel ikke kun af fejlagtige indbetalinger til egentlige pensionsordninger, men også af fejlagtige indbetalinger til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring. I en meget stor del af arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger bliver en lille del af de løbende indbetalinger således anvendt til ikke fradragsberettigede forsikringer i form af forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring. Resten af de løbende indbetalinger går til livrente m.v., ratepension og aldersopsparing. Med den foreslåede regel understøttes, at korrektion kan ske fuldt ud af den samlede arbejdsgiverindbetaling, uanset hvordan den er blevet fordelt på de forskellige pensions- og forsikringstyper internt i det enkelte pensionsinstitut.

Efter forslaget vil den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, blive anset for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Dermed vil pensionsopsparereren skattemæssigt blive stillet som om, at korrektionsindbetalingen var sket på tidspunktet for den oprindelige indbetaling og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Det er ikke en betingelse, at den pensionsordning, der sker overførsel til, eksisterede på tidspunktet for den fejlagtige pensionsindbetaling. Den pensionsordning, der sker overførsel til, kan således godt oprettes i forbindelse med overførslen, idet den i givet fald skattemæssigt anses for oprettet på tidspunktet for den fejlagtige pensionsindbetaling.

Det foreslås, at det enkelte pensionsinstitut vil kunne vælge at overføre det fejlagtigt indbetalte beløb med eller uden afkast og omkostninger m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet. Der kan således godt overføres et større beløb, end hvad der er indbetalt, hvilket vil være aktuelt, hvis der er optjent positivt pensionsafkast af indbetalingen frem til overførslen. Der vil omvendt ikke være noget til hinder for, at afkastet bliver på den afgivende pensionsordning. Det bemærkes, at hvis afkastet overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det modtagende pensionsinstitut. Hvis det ikke overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det afgivende pensionsinstitut.

Hvis der omvendt har været afholdt omkostninger, eller der har været negativt afkast af pensionsindbetalingen frem til tilbagebetalingen, vil det kunne være aktuelt at overføre et mindre beløb end den fejlagtige indbetaling – som en konsekvens af de afholdte omkostninger eller det negative afkast, der kan henføres til pensionsindbetalingen. Der er ikke noget skattemæssigt til hinder for at overføre den fulde fejlagtige indbetaling uanset afholdte omkostninger eller negativt investeringsafkast af indbetalingen. Hvis det negative afkast overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for

beregning af pensionsafkastskat i det modtagende pensionsinstitut. Hvis det ikke overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det afgivende pensionsinstitut.

Ved overførsel af en fejlagtig indbetaling efter den foreslåede regel skal den fejlagtige indbetaling ikke indberettes som en fradragsberettiget m.v. indbetaling på den afgivende ordning, ligesom en allerede foretagne indberetning af pensionsindbetalingen til denne ordning skal rettes, hvilket allerede følger af gældende ret. Samtidig skal der foretages indberetning af indbetalingen til den modtagende pensionsordning, i hvilken forbindelse pensionsinstituttet skal indberette indbetalingen som værende sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som fejlagtigt blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Sker der overførsel efter den foreslåede regel internt i et pensionsinstitut, vil pensionsinstituttet have alle relevante oplysninger til brug for indberetningen, hvilket imidlertid ikke umiddelbart vil være tilfældet for det pensionsinstitut, der modtager en overførsel efter den foreslåede regel fra et andet pensionsinstitut. Det foreslås derfor, at det afgivende institut ved overførsel til et andet pensionsinstitut vil skulle give det modtagende institut besked om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse, om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for disse indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til fradrags- og bortseelsesberettigede pensionsordninger, og om det skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalinger til aldersopsparinger og ikke fradragsberettigede forsikringer ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring.

Dette vil sætte det modtagende pensionsinstitut i stand til at foretage korrekt indberetning af de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse og om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten af disse.

Ved overførsel til et andet pensionsinstitut vil overførslen skulle ske inklusive indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, idet det er arbejdsgiverens indbetaling – som på indbetalingstidspunktet indeholder endnu ikke indeholdt arbejdsmarkedsbidrag – der overføres. Det betyder, at allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag trækkes tilbage, og som en del af den ”egentlige” pensionsindbetaling overføres til det modtagende pensionsinstitut. Uanset om den fejlagtige indbetaling overføres med eller uden afkast m.v., vil det være det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag af fejlindbetalingen, der overføres til det modtagende pensionsinstitut.

Det modtagende pensionsinstitut vil herefter skulle indeholde arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen, som om indbetalingen var sket direkte fra arbejdsgiveren – det vil sige af det beløb, der fejlagtigt blev indbetalt til det afgivende pensionsinstitut, jf. det afgivende instituts besked til det modtagende pensionsinstitut om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse og om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. af disse indbetalinger. Det indeholdte arbejdsmarkedsbidrag vil svare til det arbejdsmarkedsbidrag, som det afgivende pensionsinstitut overfører til det modtagende pensionsinstitut.

I situationer, hvor den fejlagtige indbetaling overføres til en anden pensionsordning i samme pensionsinstitut, vil det ikke være nødvendigt at trække allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag. Der skal således indeholdes arbejdsmarkedsbidrag af alle indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, uanset om der er tale om pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer, rateopsparinger, aldersforsikringer, aldersopsparinger eller supplerende engangssummer.

Det enkelte pensionsinstitut er efter skatteindberetningsloven og bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v. forpligtet til at foretage korrekt indberetning af pensionsindbetalinger. Det betyder, at hvis en indbetaling er blevet overført efter den foreslåede regel, skal en allerede foretagen indberetning af pensionsindbetalingen rettes. Det foreslås i den forbindelse, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende overførte beløb. Denne bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler om en særlig markering af rettelserindberetninger og korrekte indberetninger, der foretages som følge af en overførsel efter den foreslåede regel.

En korrektion, der ikke opfylder betingelserne i den foreslåede § 22 F, vil fortsat kræve tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl.

2.2. Flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut

2.2.1. Gældende ret

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Som pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, er formuleret, kan beløb, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, ikke overføres, heller ikke selv om de indbetales før den nævnte frists udløb og derfor vil være bortseelsesberettigede i kalenderåret, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Som pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2,

er formuleret, kan præmier og bidrag til ordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, ikke overføres, heller ikke selv om de indbetales før den nævnte frists udløb og derfor vil være fradragsberettigede i kalenderåret, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 3. pkt.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1 eller 2, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v. af indbetalingen. Virkningen af overførslen er således, at pensionsopspareren i store træk bliver stillet som om, at pensionsindbetalingen allerede i første omgang var blevet indbetalt på den ordning, der sker overførsel til.

Det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet til den anden pensionsordning med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet, jf. pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 3.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A regulerer de skattemæssige vilkår for livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens afsnit 1, dvs. reglerne for de ovennævnte skattebegünstigede pensionsordninger. Pensionsbeskatningslovens § 53 A gælder også for pensionsordninger, hvor pensionsopspareren har valgt at give afkald på skattemæssig behandling efter de almindelige regler.

Der er ikke fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefri. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

Reglen i § 53 A er en opsamlingsbestemmelse til de almindelige regler i pensionsbeskatningsloven. Den omfatter således en bred vifte af forskellige pensions- og livsforsikringsprodukter, herunder gruppelivsforsikring, ligesom reglen også finder udbredt anvendelse på udstationerede borgere, der under udstationeringen ikke vil kunne udnytte bortseelsesretten for indbetalinger til almindelige livrenter og ratepensioner.

I forbindelse med en udstationering aftales det ofte, at der i stedet for en fortsat indbetaling til en bortseelsesberettiget pensionsordning under udstationeringen skal foretages indbetaling til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. I nogle tilfælde kommer § 53 A-ordningen imidlertid ikke på plads før et stykke tid inde i udstationeringsperioden, henset til at der ved en udstationering ofte vil være mange andre praktiske udfordringer at håndtere, både for arbejdsgiveren og for lønmodtageren. Det kan også forekomme, at § 53 A-ordningen er blevet aftalt allerede fra begyndelsen af udstationeringen, men at arbejdsgiveren eller lønmodtageren ikke med det samme får informeret pensionsinstituttet om, at indbetalingerne skulle være sket til en § 53 A-ordning.

Også i forbindelse med en indstationering vil det være relevant at overveje en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A i stedet for en bortseelsesberettiget pensionsordning. I en del tilfælde kommer § 53 A-ordningen imidlertid ikke på plads før et stykke tid ind i ansættelsesforholdet, nemlig først i forbindelse med et rådgivningsmøde, hvor skattereglerne knyttet til pensionsordningen gennemgås, i hvilket tilfælde det vil kunne vise sig at være mest hensigtsmæssigt for lønmodtageren, at der indbetales på en § 53 A-ordning i stedet for på den bortseelsesberettigede pensionsordning. I andre situationer er § 53 A-ordningen blevet aftalt mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren allerede fra begyndelsen af indstationeringen, men imidlertid får arbejdsgiveren eller lønmodtageren ikke med det samme informeret pensionsinstituttet om, at indbetalingerne skulle være sket til en § 53 A-ordning. Arbejdsgiverens pensionsindbetalinger er derfor blevet placeret på en bortseelsesberettiget pensionsordning frem til dette tidspunkt.

Pensionsbeskatningslovens § 22 D gælder ikke flytning fra en pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing til pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. I alle de ovenfor nævnte situationer vil de indbetalinger, der allerede er foretaget på en bortseelsesberettiget pensionsordning, efter gældende ret kun kunne overføres til en § 53 A-ordning med Skatteforvaltningens tilladelse efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl, hvis indbetalingerne til den bortseelsesberettigede pensionsordning vel at mærke kan karakteriseres som åbenlyse fejlindbetalinger, hvilket kun i nogle situationer vil være tilfældet, jf. ovenfor.

Det bemærkes, at de nævnte problemstillinger kun yderst sjældent vil opstå i relation til private pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at gøre flyttemulighederne mere fleksible foreslås det for det første at ændre pensionsbeskatningslovens § 22 D, således at flytning af en pensionsindbetaling også vil kunne ske til et andet pensionsinstitut, og altså ikke kun inden for samme pensionsinstitut.

Det er eksempelvis ikke unormalt, at en firmapensionsaftale for en større virksomhed giver medarbejderen mulighed for at indbetale til både et pensionsselskab og et pengeinstitut. Desuden tilbyder mange pengeinstitutter en kombineret opsparing til deres kunder, som består i, at kundens indbetalinger bliver fordelt mellem en ratepension i pengeinstituttet og en livsvarig livrente i et pensionsselskab. Typisk har pengeinstituttet en aftale med et pensionsselskab, som gør det muligt at formidle pensionsselskabets livrenter sammen med pengeinstituttets egne produkter. Flytning mellem disse ordninger vil med den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 22 D blive mulig.

Den foreslåede ændring skal også ses i lyset af den foreslåede regel om korrektion af fejlindbetalinger uden krav om godkendelse fra Skatteforvaltningen, jf. den foreslåede § 22 F i pensionsbeskatningsloven, hvor flytning af fejlagtige indbetalinger både kan ske inden for den enkelte pensionsinstitut og til andre pensionsinstitutter. Med den foreslåede ændring af § 22 D vil der dermed være

overensstemmelse mellem flyttemulighederne efter § 22 D og den foreslåede § 22 F.

Når der efter gældende ret sker overførsel efter § 22 D internt i et pensionsinstitut, vil pensionsinstituttet have alle relevante oplysninger til brug for korrekt indberetning. Det vil imidlertid ikke umiddelbart være tilfældet for det pensionsinstitut, der modtager en overførsel fra et andet pensionsinstitut. Det foreslås derfor, at det afgivende institut ved overførsel til et andet pensionsinstitut efter den foreslåede udvidelse af § 22 D vil skulle give det modtagende institut besked om de oprindeligt foretagne indbetalings størrelse, om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for disse indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til fradrags- og bortseelsesberettigede pensionsordninger, og om tidspunktet for den skattemæssige virkning indbetalinger til aldersopsparinger.

Dette vil sætte det modtagende pensionsinstitut i stand til at foretage korrekt indberetning af de oprindeligt foretagne indbetalings størrelse og om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. af disse.

Det foreslås i den forbindelse og for det andet at præcisere § 22 D, således at det tydeligt fremgår, at der ikke er fradragsret m.v. for den oprindelige indbetaling til den afgivende pensionsordning, og således at det tydeligt fremgår, at indbetalingen på den modtagende pensionsordning anses for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Det foreslås endvidere at udvide § 22 D, således at den ikke kun vil gælde beløb, der er indbetalt i kalenderåret, men også beløb, der med skattemæssig virkning for kalenderåret er indbetalt inden overførselsfristens udløb den 19. januar.

Med henblik på at håndtere de problemstillinger, der ofte opstår i forbindelse med arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, jf. ovenfor, foreslås det for det tredje at udvide pensionsbeskatningslovens § 22 D til også at gælde flytning fra en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det foreslås således, at beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist vil kunne overføres til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det foreslås, at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket på tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Dermed vil pensionsopsparereren blive stillet som om, at indbetalingen var sket på pensionsordningen

omfattet af § 53 A allerede på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Det vil understøtte, at der er overensstemmelse mellem den skattemæssige behandling af pensionsindbetalingerne hos arbejdsgiveren og i pensionsinstituttet.

Det vil også understøtte en korrekt beregning af risikodækningen efter overførslen - med virkning tilbage til tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Risikodækningerne beregnes ud fra kundens nettobehov og er således forskellige i henholdsvis bortseelsesberettigede pensionsordninger og pensionsordninger omfattet af § 53 A, henset til den forskellige skattemæssige behandling af udbetalingerne af de to pensionstyper.

Endelig vil det understøtte, at beskatningen af afkastet af den overførte indbetaling sker korrekt i relation til, at afkastet i sin helhed vil være skattepligtigt som kapitalindkomst efter flytningen til pensionsordningen omfattet af § 53 A, jf. nærmere herom nedenfor.

Med henblik på korrekt skattemæssig behandling af den overførte indbetaling i alle henseender vil det efter forslaget være en betingelse for overførsel af den bortseelsesberettigede pensionsordning til den arbejdsgiveradministrerede pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, at arbejdsgiveren har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 A. Pensionsinstituttet bør i denne situation være særligt opmærksom på dokumentation af arbejdsgiverens behandling af den overførte pensionsindbetaling.

Overførsel mellem skattebegunstigede pensionsordninger og pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A vil efter forslaget altid skulle ske med afkast og eventuelle omkostninger.

Dermed vil pensionsoppareren i videst muligt omfang blive stillet som om, at indbetalingen var sket på den rigtige pensionsordning fra begyndelsen, idet det bemærkes, at afkastet af de to pensionstyper beskattes forskelligt. Afkastet af skattebegunstigede pensionsordninger er således pensionsafkastskattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, mens afkastet af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A beskattes som kapitalindkomst. Såfremt der var mulighed for, at afkastet kunne bibeholdes på den afgivende pensionsordning, ville pensionsoppareren ikke være stillet som om, at indbetalingen var sket på den rigtige pensionsordning fra begyndelsen.

Den foreslåede begrænsning af den foreslåede flyttemulighed til kun at gælde flytninger inden for det enkelte pensionsinstitut – i modsætning til overførsler mellem skattebegunstigede pensionsordninger, jf. § 22 D, som foreslås udvidet til også at omfatte overførsler til andre pensionsinstitutter – vil effektivt understøtte, at afkastet vil kunne opgøres og indberettes korrekt af pensionsinstituttet.

2.3. Justering og præcisering af reglerne for udbetaling af rateopsparing

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret ophører adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing, dvs. en ratepension oprettet i et pengeinstitut, med udgangen af det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori første rateudbetaling vil finde sted. Der kan således ikke foretages indskud til rateopsparingen i det kalenderår, hvor udbetalingen af den pågældende rateopsparing påbegyndes. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt. Efter gældende ret er det derimod muligt at foretage indbetaling til en rateforsikring i et forsikringsselskab eller i en pensionskasse i det kalenderår, hvor udbetalingen af den pågældende rateforsikring påbegyndes.

Ved udbetaling af en rateopsparing skal kontohaveren vælge ét af to mulige udbetalingsforløb, før rateudbetalingerne begynder, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 1 og 2. Kontohaveren kan således vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til rateopsparingens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden eller ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb for den resterende udbetalingsperiode vil give lige store årlige rater, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2. Opgørelsen efter § 11 A, stk. 2, nr. 2, foretages ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af rateopsparingens værdi på dette tidspunkt, jf. § 11 A, stk. 3.

Hvis kontohaveren ønsker en del af rateopsparingen påbegyndt udbetalt, vil denne del af rateopsparingen uden afgiftsmæssige konsekvenser efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, kunne overføres til en nyoprettet rateopsparing, som så påbegyndes udbetalt efter de nævnte rateberegningsregler.

En deloverførsel er dog som hovedregel betinget af, at den oprindelige rateopsparing ikke er oprettet før 1983. Denne begrænsning forhindrer spekulation imod det såkaldte overgangsfradrag efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, hvorefter pensionsafkast af værdien af opsparing foretaget før 1983 er friholdt for pensionsafkastskat. Ud over en række nærmere angivne undtagelser hertil, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 3, er der dog en række situationer, der ikke betragtes som egentlige deloverførsler. I den daværende skatteministers svar af 17. december 1992, jf. L 19, bilag 31, Folketingsåret 1992/93, på spørgsmål 28 fra Folketingets Skatteudvalg, til lovforslaget til lov nr. 1028 af 19. december 1992, hvor forbuddet mod deloverførsler af pensionsordninger oprettet før 1983 blev indført, blev det således anført, at der er tale om ændringer inden for en pensionsordning med løbende udbetalinger, f.eks. at en del af ordningen ændres til en straks begyndende livsvarig livrente, foreligger der efter gældende ret ikke en overførsel efter pensionsbeskatningsloven, og at lov nr. 1028 af 19. december 1992 ikke ændrede på dette. Dette princip om ændringer inden for en pensionsordning gælder også ratepensioner, der således kan deludbetales.

Beregningen af den årlige rateudbetaling af en sådan delvis udbetaling af rateopsparingen sker efter

gældende praksis på baggrund af værdien ved kalenderårets begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås for det første at ændre reglen om, at adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing ophører med udgangen af det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori første rateudbetaling vil finde sted. Det foreslås således, at adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i pensionsøjemed først ophører, når første rateudbetaling finder sted.

Efter forslaget vil der således kunne foretages indskud til en rateopsparing i månederne frem til det tidspunkt på kalenderåret, hvor udbetalingen af den pågældende rateopsparing påbegyndes. Den foreslåede ændring vil skabe mere fleksibilitet for pensionsopparere, der skal på pension, idet de ikke behøver at udskyde påbegyndelsen af rateudbetalingen til året efter den sidste indbetaling på den pågældende rateopsparing. Ophævelsen vil samtidig skabe mere ens vilkår mellem pengeinstitutter og pensionselskaber, henset til at det efter gældende ret er muligt at foretage indbetaling til en rateforsikring i det kalenderår, hvor udbetalingen af den pågældende rateforsikring påbegyndes.

Det foreslås for det andet at tydeliggøre, at beregningen af den årlige rateudbetaling af en delvis udbetaling af en rateopsparing – hvor rateopsparingen er opdelt – foretages på baggrund af værdien ved kalenderårets begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling. Når der ved kalenderårets slutning skal beregnes nye rater for det kommende kalenderår, vil der tilsvarende blive taget udgangspunkt i værdien ved det nye kalenderårs begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling.

2.4. Justeringer af undtagelser til reglen om diskvalificerende pensionsudbetalinger

2.4.1. Gældende ret

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra en ratepension, en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning, betales der af indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.500 kr. (2022-niveau). Sådanne udbetalinger benævnes ofte diskvalificerende pensionsudbetalinger. Der er tale om en værnsregel, som forhindrer, at eksisterende pensionsopsparing i form af ratepensioner og livrenter m.v. flyttes til aldersopsparing. Hvis det uden konsekvenser for mulighederne for indskud på aldersopsparing var muligt at påbegynde udbetaling af en ratepension eller livrente m.v., ville det være muligt at nedbringe eksisterende pensionsopsparing, som til sin tid kan føre til aftrapning af offentlige ydelser, og lade udbetalingerne finansiere indskuddene på aldersopsparing, der ikke medfører aftrapning.

I forbindelse med indførelsen af det aldersbetingede, forhøjede loft for indbetalinger til aldersopsparing, jf. lov nr. 1682 af 26. december 2017, blev der fastsat en virkningsregel, jf. den nævnte lovs §

8, stk. 9, hvorefter udbetalinger fra pensionsordninger med løbende udbetalinger, herunder invalidepensioner og ratepensioner, hvor udbetalingen er påbegyndt før den 1. april 2018, ikke anses som diskvalificerende udbetalinger. Det er således først pensionsudbetalinger, der påbegyndes den 1. april 2018 eller senere, der i det hele taget vil kunne anses som diskvalificerende udbetalinger.

Når en borger, der modtager en invalidepension, som er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018, og som er oprettet i tilknytning til en livsvarig eller ophørende livrente (en livrente med invalidedækning), opnår folkepensionsalderen, ophører invalidepensionen typisk, hvorefter livrenten påbegyndes udbetalt. Udbetalingen af livrenten vil imidlertid blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling, ligesom alle andre livrenter. Der kan også være tilfælde, hvor invalidepensionen er oprettet i tilknytning til en ratepension – når invalidepensionen ophører, påbegyndes ratepensionen typisk udbetalt, og også udbetalingen af denne vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Derimod vil livrenter og ratepensioner, der er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018, ikke diskvalificere ved opnåelsen af folkepensionsalderen.

Forskellige typer af pensionsudbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger anses heller ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger, uanset at de er påbegyndt udbetalt den 1. april 2018 eller senere. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidepension m.v., udbetaling af ægtefælle-, samlever- eller børnepension, udbetalinger af tjenestemandspension i en række tilfælde, udbetalinger fra ATP, herunder af Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der udbetales af ATP, og udbetalinger af bagatelagtig karakter. Disse undtagelserne er oplyst i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7. Fællestrækket for disse undtagne udbetalingstyper er, at de beror på omstændigheder, som ikke vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Udbetaling af invalidepension anses ikke som en diskvalificerende pensionsudbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 1. Når en borger, der modtager en invalidepension, påbegynder udbetaling af denne i forbindelse med invaliditet, diskvalificerer udbetalingen således ikke. Men invalidepensionen vil typisk være oprettet i tilknytning til en livsvarig eller ophørende livrente, og når borgeren opnår folkepensionsalderen, vil invalidepensionen typisk ophøre, hvorefter livrenten påbegyndes udbetalt. Påbegyndelsen heraf vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling. Der kan også være tilfælde, hvor invalidepensionen er oprettet i tilknytning til en ratepension, og udbetalingen af ratepensionen i fortsættelse af invalidepensionen vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling. Udbetaling af Ratepensioner i forbindelse med invaliditeten, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 2 og 3, anses ikke som diskvalificerende, og de vil fortsætte med at være ikke diskvalificerende, når folkepensionsalderen opnås.

Udbetaling af Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der sker fra ATP, anses

ikke som en diskvalificerende pensionsudbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 6, hvorefter udbetalinger, der sker fra ATP, ikke anses som diskvalificerende udbetalinger. Imidlertid kan en Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister også være oprettet i et forsikringselskab eller en pensionskasse, og udbetaling af en sådan Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister vil ikke være omfattet af undtagelsen i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 6, eller af andre af undtagelserne i § 25 A, stk. 7. Udbetalingen vil derfor blive anset som en diskvalificerende udbetaling.

På rene risikoforsikringer udbetales der bonus både løbende, og når risikoforsikringen udløber. Bonusen hidrører fra overskud på risiko, omkostninger og rente. Forsimplet kan det siges, at der er blevet indbetalt for meget i løbende præmie på den rene risikoforsikring. Baggrunden for, at bonusen udbetales kontant, er, at hvis den i stedet blev tilskrevet risikoforsikringens reserve, ville dette give anledning til meget store risikostigninger. Udbetaling af bonus er afgiftspligtig og anses derfor efter gældende ret som en diskvalificerende pensionsudbetaling, uagtet at udbetalingen ikke kan tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner. Efter gældende ret vil de nævnte bonusudbetalinger blive anset for diskvalificerende udbetalinger efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

I forbindelse med en lønmodtagers fratrædelse tilbyder pensionselskaberne ofte den fratrådte lønmodtager henstand på lønmodtagerens firmapensionsordning i en vis periode. Henstanden betyder, at pensionsordningen bliver præmiefri, og at de tilknyttede risikodækninger, f.eks. dødsfaldsdækning og invalidepension m.v., foreløbigt opretholdes mod en præmiebetaling, der tages fra den opsparede værdi på pensionsordningen mod betaling af pensionsafgift på 60 pct. Herefter anvendes nettobeløbet til betaling for de nævnte risikoforsikringer. Efter gældende ret vil en sådan afgiftspligtig hævnning blive anset for en diskvalificerende udbetaling efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er et fællestræk for de beskrevne udbetalingstyper, at de beror på omstændigheder, som ikke vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner, svarende til fællestrækket for de gældende undtagelser til diskvalificerende udbetalinger. Der foreslås derfor, at udbetalingstyperne ikke vil skulle anses som diskvalificerende pensionsudbetalinger:

Det foreslås for det første, at alderspension, dvs. livsvarig eller ophørende livrente, og ratepension, der påbegyndes udbetalt efter sidste udbetaling af en invalidepension, dog senest 30 dage efter denne sidste udbetaling, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling. Dermed vil sådanne udbetalinger af pension – i forlængelse af en invalidepension - blive behandlet på samme måde som udbetalinger af rateforsikringer og rateopsparinger, der er påbegyndt udbetalt i forbindelse med invaliditet.

Med den foreslåede ændring vil heller ikke livsvarig og ophørende livrente og ratepension, der udbetales i fortsættelse af en invalidepension, der er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018, skulle anses som en diskvalificerende udbetaling. Dermed vil sådanne udbetalinger, blive behandlet på samme måde som udbetalinger af pensionsordninger, der er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018.

Det foreslås for det andet, at udbetaling af Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der er oprettet i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling. Dermed vil udbetalinger af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister ikke blive anset som diskvalificerende pensionsudbetalinger, uanset om de udbetales af ATP, et forsikringsselskab eller en pensionskasse.

Det foreslås for det tredje, at udbetaling af bonus på rene risikoforsikringer ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling. Det gælder både udbetaling af bonus ved forsikringsophør og for udbetaling af aftalte kontante bonusudbetalinger.

Endelig foreslås det, at udbetaling af pensionsmidler til dækning af betaling for ikke fradrags- eller bortseelsesberettigede risikodækninger i forbindelse med fratrædelse, herunder til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling.

2.5. Forhindring af skattetækning i visse pensionsordninger, der er oprettet før 1992, børneopsparinger og selvpensioneringskonti

2.5.1. Gældende ret

Adgangen til placering af unoterede kapitalandele og unoterede andele i alternative investeringsfonde, blev ved bekendtgørelse nr. 2269 af 29. december 2020 om visse skattebegünstigede opsparingsformer i pengeinstitutter (herefter puljepensionsbekendtgørelsen) ophævet pr. 1. januar 2021.

Baggrunden for ændringen af puljepensionsbekendtgørelsen var, at adgangen til placering af de nævnte kapitalandele m.v. i aldersopsparing kunne udnyttes til skattetækning, hvis der var tale om, at aldersopsparingsdepotet direkte eller indirekte indeholdt kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsopspareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Det skyldes, at udbetalinger fra aldersopsparing ikke beskattes, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1, såfremt udbetalingerne sker efter opnåelsen af pensionsudbetalingsalderen, og alene afgiftsbelægges med 20 pct., såfremt udbetalingerne sker før dette tidspunkt.

Forbuddet, som følger af puljepensionsbekendtgørelsens § 24, omfatter unoterede kapitalandele, unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i

lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter med tilladelse, jf. § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Forbuddet i puljepensionsbekendtgørelsens § 24 omfatter også unoterede andele i alternative investeringsfonde, der forvaltes af en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Puljepensionsbekendtgørelsens § 24 omfatter efter sin ordlyd imidlertid ikke unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union, medmindre der er tale om en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Finanstilsynet vil ændre puljepensionsbekendtgørelsen, således at det tydeligt kommer til at fremgå af bekendtgørelsen, at forbuddet også gælder unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.

Puljepensionsbekendtgørelsen gælder ikke for pensionsordninger i pengeinstitutter med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, der i hjemlandet har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, og som af Skatteforvaltningen i henhold til pensionsbeskatningslovens § 15 C er godkendt til at udbyde skattebegunstigede pensionsordninger omfattende af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, herunder aldersopsparring.

Der er derfor for godkendte udenlandske aldersopsparringer fastsat et forbud mod placering af unoterede kapitalandele m.v. direkte i pensionsbeskatningslovens § 12. Forbuddet for disse udenlandske aldersopsparringer svarer til det gældende forbud i puljepensionsbekendtgørelsens § 24 for danske aldersopsparringer.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A regulerer de skattemæssige vilkår for livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, herunder først og fremmest for pensionsordninger oprettet i

udlandet. Der er ikke fradrag for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefrie. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A blev ved lov nr. 569 af 24. juni 1992 indsat som supplement til den dagældende regel i pensionsbeskatningslovens § 50, hvorefter engangsudbetalinger m.v. fra livsforsikringer m.v. omfattet af denne regel ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ligesom afkastet er skattefrit. Er livsforsikringen m.v. oprettet i et dansk pensionsinstitut vil afkastet af pensionsformuen dog være undergivet pensionsafkastbeskatning på 15,3 pct.

I henhold til pensionsbeskatningslovens § 53 skal der ske afkastbeskatning, når forsikringsbegivenheden er indtrådt. Afkastet beskattes i givet fald som kapitalindkomst.

Med pensionsbeskatningslovens § 53 A blev der indført beskatning af afkastet med virkning for ordninger oprettet, erhvervet eller ændret den 18. februar 1992 eller senere.

Forsikrings- eller pensionsordninger, der er omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, er fortsat omfattet af den dagældende § 50, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992. Ved lov nr. 429 af 26. juni 1998 blev pensionsbeskatningslovens § 50 helt ophævet, men finder dog fortsat anvendelse, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992. Reglerne i puljepensionsbekendtgørelsen gælder ikke for disse ordninger.

Personer, der var fyldt 18 år, men ikke 50 år, kunne frem til den 2. juni 1998 oprette én selvpensioneringskonto i et pengeinstitut. Det har ikke siden den 2. juni 1998 været muligt at oprette selvpensioneringskonti, men der kan fortsat indskydes på eksisterende selvpensioneringskonti. Der kan hvert år af kontohaveren efter eget valg indskydes beløb på kontoen dog maksimalt 3.000 kr. og kun indtil 40.000 kr. i alt.

Indeståendet på en selvpensioneringskonto kan hæves når som helst, men skal hæves på én gang. Hvis der sker delhævning af indeståendet, er selvpensioneringskontoen frigivet i sin helhed. Det indebærer, at kontoen herefter er en almindelig bankkonto.

Der er ikke fradrag for indskuddene, men til gengæld er udbetalingen af selvpensioneringskontoen skattefrie. Afkastet af indeståendet på selvpensioneringskontoen beskattes som pensionsafkast efter pensionsafkastbeskatningsloven. Puljepensionsbekendtgørelsens placeringsregler gælder også selvpensioneringskonti.

Et barns forældre og bedsteforældre m.v. kan oprette en børneopsparing til barnet. Barnet er kontohaver. Der kan årligt indbetales maksimalt 6.000 kr. på børneopsparingen, og der kan i alt indbeta-

les 72.000 kr. Der kan ved oprettelsen af børneopsparingen tidligst aftales udbetaling af indeståendet på et tidspunkt mindst 7 år efter oprettelsen, og tidligst når barnet fylder 14 år, og senest i det år, hvor barnet fylder 21 år. På det aftalte tidspunkt frigives det indestående beløb på børneopsparingen skattefrit. Der er dermed som udgangspunkt ikke mulighed for at foretage hverken hel eller delvis udbetaling af børneopsparingen før bindingsperiodens udløb. Hvis barnet dør i bindingsperioden eller i tilfælde af diagnosticeret livstruende sygdom hos barnet, kan der dog ske udbetaling før bindingsperiodens udløb.

Der er ikke fradrag for indskud til børneopsparing, og udbetalingen af børneopsparingen er skattefri. Afkastet af indeståendet på børneopsparingen er skattefrit. Puljepensionsbekendtgørelsens placeringsregler gælder også børneopsparinger.

Efter gældende ret sidestilles udlodninger af aktier fra en pensionsordning med anskaffelse, og som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Indskud af aktier på en pensionsordning sidestilles med afståelse, og som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages.

Det følger af, at aktierne, når de er placeret i en pensionsordning, i skattemæssig henseende anses som værende adskilt fra pensionsopparerens øvrige formue. Afkastet af aktierne beskattes således efter reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven, hvis der er tale om skattebegünstigede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1. Hvis der i stedet er tale om pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, beskattes afkastet som tidligere nævnt som kapitalindkomst, mens afkastet af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 B er skattefrit. Pensionsordninger omfattet af § 53 B er vandrende arbejdstagers pensionsordninger, som er oprettet i udlandet før arbejdstagerens tilflytning til Danmark, hvor der har været fradrags- eller bortseelsesret for samtlige indbetalinger før tilflytningen. Udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger, er skattepligtige til Danmark. Indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 B under opholdet i Danmark er ikke fradrags- eller bortseelsesberettiget, men til gengæld er udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger skattefri.

Personer med de nævnte pensionsopsparinger m.v. beskattes således ikke to gange af den samme aktiegevinst, ligesom der ikke er fradrag to gange for det samme tab.

Dette princip er lovfæstet i aktieavancebeskatningslovens § 32, som efter sin ordlyd omfatter pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, men finder i praksis også anvendelse for indskud på og udlodninger fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, § 53 A og § 53 B.

Efter tilsvarende princip sidestilles udlodninger af fordringer fra en pensionsordning med erhvervelse, og som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Indskud af en fordring på

en pensionsordning sidestilles med afståelse, og som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Dette princip er lovfæstet i kursgevinstlovens § 35, som efter sin ordlyd omfatter pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, men finder i praksis også anvendelse for indskud på og udlodninger fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, § 53 A og § 53 B.

2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den mulighed for skattetækning, der bestod i adgangen til placering af unoterede kapitalandele m.v. i aldersopsparing, hvis der var tale om, at aldersopsparingsdepotet direkte eller indirekte indeholdt kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsopspareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde, består fortsat for pensionsordninger omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven, dvs. ordninger oprettet før den 18. februar 1992, idet puljepensionsbekendtgørelsen ikke gælder disse ordninger.

Da engangsudbetalinger m.v. fra disse ordninger ligesom udbetalinger af aldersopsparinger er skattefrie, og da afkastet enten er skattefrit eller alene pensionsafkastskattepligtigt, er der mulighed for skattetækning, hvis der i en pensionsordning omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven er placeret unoterede kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsopspareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde.

Pensionsopspareren kan således indrette sig, sådan at resultatet af arbejdsindsatsen alene beskattes med selskabsskat og pensionsafkastskat, hvis der er tale om en dansk § 50-ordning, og alene med selskabsskat, hvis der er tale om en udenlandsk pensionsordning. Var arbejdet i stedet blevet honoreret med løn, ville marginalskatteprocenten være på op til ca. 56 pct.

For at forhindre skattetækning i de pensionsordninger omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven foreslås det at indføre et forbud mod placering af unoterede kapitalandele m.v. i de nævnte pensionsordninger. Det foreslåede forbud svarer til det forbud, som følger af puljepensionsbekendtgørelsens § 24 med den af Finanstilsynet planlagte ændring vedrørende unoterede andele, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union.

Den beskrevne mulighed for skattetækning ved placering af unoterede kapitalandele m.v. i aldersopsparinger består ligeledes i selvpensioneringskonti og børneopsparinger.

Selvpensioneringskonti kan således fortsat udnyttes til den beskrevne skattetækning, da udbetalinger fra selvpensioneringskonti ligesom for aldersopsparinger ikke beskattes ved udbetaling. En person med en selvpensioneringskonto kan således indrette sig, sådan at resultatet af arbejdsindsatsen alene beskattes med selskabsskat og pensionsafkastskat, dvs. samlet med ca. 34 pct. Var arbejdet i stedet blevet honoreret med løn, ville marginalskatteprocenten være på op til ca. 56 pct.

Puljepensionsbekendtgørelsen vil derfor blive ændret, så det ikke længere er muligt at placere de nævnte unoterede værdipapirer i selvpensioneringskonti. I forlængelse heraf foreslås der med nærværende forslag indført en tidsbegrænset mulighed i pensionsbeskatningsloven for at udtage de nævnte unoterede værdipapirer fra selvpensioneringskonti uden at selvpensioneringskontiene anses for frigivet i deres helhed.

Også børneopsparinger kan udnyttes til den beskrevne skattetænkning. Her er den skattemæssige fordel større end ved selvpensioneringskonti, da afkastet af børneopsparingskonti er skattefrit. Resultatet af arbejdsindsatsen vil således alene blive beskattet med selskabsskat, dvs. med 22 pct. Skattetænkningen vil ikke direkte være til gavn for den person, der arbejder i virksomheden, men til gavn for børn/børnebørn. Forældre/bedsteforældre kan oprette såvel pensionsopsparinger som børneopsparinger til deres børn/børnebørn. Selv om der samlet set kun kan indbetales 72.000 kr. på en børneopsparing, kan forældre/bedsteforældre således supplere børneopsparingen med pensionsopsparing til barnet. Dermed kan barnets samlede opsparring (børneopsparing plus pensionsopsparing) i ét institut godt overstige de 500.000 kr., som er den nødvendige minimumsopsparing for at placere opsparringen i unoterede aktier.

Ved at oprette både en tilstrækkeligt stor ratepension og en børneopsparing kan forældre via børneopsparingen på et barns vegne købe aktier i et selskab, hvor de selv eller et familiemedlem arbejder og har indflydelse på aflønningen. Derefter kan løn konverteres til overskud i virksomheden, der udbetales som afkast på barnets unoterede aktier i selskabet. Det indebærer en beskatning på kun 22 pct. Hvis arbejdsindsatsen var udbetalt som løn til familiemedlemmet, ville lønnen blive beskattet med op til 56 pct.

Puljepensionsbekendtgørelsen vil derfor blive ændret, så det ikke længere er muligt at placere de nævnte unoterede værdipapirer i børneopsparinger. I forlængelse heraf foreslås der med nærværende forslag indført en tidsbegrænset mulighed i pensionsbeskatningsloven for at udtage de nævnte unoterede værdipapirer fra børneopsparinger, uanset at bindingsperioden ikke er udløbet.

Endvidere foreslås det at udvide pensionsbeskatningslovens forbud mod placering af unoterede kapitalandele m.v. i godkendte udenlandske aldersopsparinger, således forbuddet også gælder unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.

Finanstilsynet vil fastsætte en afviklingsfrist den 1. juli 2022 for eksisterende placeringer af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.

En pensionsopparer, der har placeret aldersopsparingsmidler i de nævnte andele, vil skulle tage skridt til at afvikle placeringen af disse andele. Det vurderes ikke i alle situationer at være muligt at

afhænde andelene til tredjemand, og har pensionsopsparereren ikke selv likviditet til at købe andelene ud af aldersopsparingsdepotet for frie midler, vil eneste mulighed for at afvikle placeringen være at udlodde de unoterede andele fra depotet til pensionsopsparerens frie midler. Det foreslås derfor, at udbetalinger i form af udlodninger til pensionsopsparereren af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022, vil være afgiftsfri, også selvom udlodningerne sker før opnåelsen af pensionsudbetalingsalderen.

Endelig foreslås det at lovfæste princippet om, at udlodninger af aktier og fordringer fra en pensionsordning sidestilles med erhvervelse, og værdien på udlodningstidspunktet anses som anskaffelsessum, og princippet om, at indskud af en aktie eller fordring på en pensionsordning sidestilles med afståelse, mens værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages, anses som afståelsessum, også når der er tale om pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, § 53 A og § 53 B.

2.6. Præcisering af reglen for bortseelsesret for pensionsindbetalinger til forudlønnede lønmodtagere.

2.6.1. Gældende ret

For en forudlønnet lønmodtager forfalder løn og eventuelt pensionsbidrag heraf for en given måned normalt til betaling ultimo måneden før. Det gælder også ved årsskifte, således at løn og eventuelt pensionsbidrag heraf for januar normalt forfalder til betaling i december måned.

Efter pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, er der bortseelsesret for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner. Det betyder, at indbetalingerne ikke medregnes ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst. Indbetalingen fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvor der indbetales til pensionsordningen. Med lov nr. 2197 af 29. december 2020 blev pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, justeret, så bortseelsesretten også gælder de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier, der indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår.

Arbejdsgiverbidrag og -præmier til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der sammen med lønnen for januar måned forfalder til betaling for arbejdsgiveren ultimo december, er bortseelsesberettigede for arbejdstageren i januar, således at periodiseringen af lønnen og pensionsbidraget eller -præmien for januar følges ad, uanset om arbejdsgiverens indbetaling af pensionsbidraget for januar sker sammen med december-lønnen ultimo december eller med forsinkelse senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Dette fremgår dog ikke klart af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1.

2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det vil være hensigtsmæssigt, at det af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, tydeligt fremgår, at periodiseringen af lønnen og pensionsbidraget eller -præmien for forudlønnede følges ad, uanset om arbejdsgiverens indbetaling skete sammen med december-lønnen eller med forsinkelse senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås derfor i overensstemmelse hermed at præciseres § 19, stk. 1. Foretages indbetalingen efter den 1. april, vil der være bortseelsesret på indbetalingstidspunktet.

2.7. Præcisering af lempelsesreglerne for pensionsinstitutter m.v.

2.7.1. Gældende ret

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 1, kan pensionsinstitutter få lempelse for udenlandsk skat i pensionsafkastskatten efter reglerne i ligningslovens § 33, stk. 1 og 2. Efter ligningslovens § 33 F, stk. 1, 1. pkt., finder bestemmelsen anvendelse på lempelse for udenlandsk skat efter ligningslovens § 33. Ligningslovens § 33 F finder derfor også anvendelse ved beregning af lempelse i pensionsafkastskatten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20.

Efter ligningslovens § 33 F, stk. 1, skal der i forbindelse med beregning af lempelse for dobbeltbeskatning efter ligningslovens § 33 eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst foretages lempelse efter det såkaldte nettoprincip. Nettoprincippet indebærer, at udenlandsk indkomst ved lempelsesberegningen skal fratrækkes de udgifter, der anses for at vedrøre den udenlandske indkomst. Dog skal udgifter, der ikke kan henføres til enten den danske eller den udenlandske indkomst, fordeles efter forholdet mellem den danske og den udenlandske bruttoindkomst, jf. ligningslovens § 33 F, stk. 2. Konsekvensen af reduktionen af den udenlandske indkomst er, at lempelsen i den danske skat reduceres tilsvarende.

Skatterådet har i et bindende svar af 24. januar 2017 (SKM2017.114.SR) om lempelse i pensionsafkastskatten for livsforsikringsselskaber afgjort, at der ved opgørelsen af den udenlandske indkomst efter ligningslovens § 33 F ikke skal ske fradrag for individuelle hensættelser og direkte udbetalinger af indkomstårets formueafkast til de enkelte pensionsopsparere. Skatterådet fandt dog, at der for beløb, der hensættes individuelt til ikke-pensionsafkastskattepligtige ordninger, og beløb, der hensættes individuelt til pensionsafkastskattepligtige ordninger, og som relaterer sig til den del af opsparingen, der er foretaget før den 1. januar 1983, og som derfor er skattefri efter loven, skal foretages et forholdsmæssigt fradrag efter principperne i ligningslovens § 33 F, stk. 2, når den lempelsesberettigede udenlandske indkomst opgøres.

Landsskatteretten har efterfølgende i afgørelse af 28. juni 2017 (SKM2017.510.LSR) fulgt Skatterådets afgørelse for så vidt angår beregning af lempelse for udenlandsk skat i pensionsafkastskatten for pensionskasser og lign.

2.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatterådet har i forlængelse af det bindende svar (SKM2017.114.SR) anbefalet, at det overvejes at præcisere lempelsesreglerne for pensionsinstitutter. Skatteministeriet finder ligesom Skatterådet, at der i lyset af de seneste afgørelser kan være behov for at præcisere reglerne for lempelsesberegningen efter pensionsafkastbeskatningsloven. Det foreslås derfor, at lempelsesreglerne præciseres for både pensionsinstitutter og for individuelle ordninger i pengeinstitutter m.v. og kapitalpensionsfonde.

Med de foreslåede præciseringer vil gældende regler blive tydeliggjort. Det vil således blive præciseret, at der for skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven skal ske en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstitutts lempelsesberettigede udenlandske indkomst med hensættelser og udbetalinger af indkomstårets formueafkast til ikke-pensionsafkastskattepligtige ordninger.

Der vil desuden skulle foretages en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstitutts lempelsesberettigede udenlandske indkomst med hensættelser og udbetalinger af indkomstårets formueafkast til ordninger, der er fritaget for pensionsafkastskat, fordi pensionsopspareren ikke er fuldt skattepligtig til Danmark, eller er fuldt skattepligtig til Danmark, men er hjemmehørende i en fremmed stat ifølge en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Herudover vil der skulle ske en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstitutts lempelsesberettigede udenlandske indkomst med beløb, der hensættes til pensionsafkastskattepligtige ordninger, og som relaterer sig til den del af opsparingen, der er foretaget før den 1. januar 1983 og som derfor er skattefritaget efter pensionsafkastbeskatningsloven. Dette vil også gælde for individuelle ordninger i pengeinstitutter m.v. og kapitalpensionsfonde.

Præciseringerne omfatter både beregningen af lempelsen i pensionsafkastskatten for pengeinstitutordninger m.v., ordninger i kapitalpensionsfonde, pensionskasser og lign., livsforsikringsselskaber og andre pensionsinstitutter, der beskattes på institutniveau efter pensionsafkastbeskatningsloven. Præciseringerne svarer til gældende regler.

Herudover foreslås der foretaget en mindre teknisk præcisering af lempelsesbestemmelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 3. Med den foreslåede præcisering tydeliggøres det, at uudnyttet lempelse efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan fremføres til modregning i efterfølgende års positive pensionsafkastskat på samme måde som uudnyttet lempelse beregnet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 1 og 2. Dette svarer til gældende praksis.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslagene om korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger, flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut og flytning fra bortseelsesberettigede pensionsordninger til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A vil smidiggøre flytninger, som efter

gældende regler kræver godkendelse fra Skatteforvaltningen. Smidiggørelsen skønnes ikke i nævneværdigt omfang at påvirke omfanget af flytninger og skønnes derfor heller ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Forslaget om midlertidig afgiftsfrihed for udbetalinger af aldersopsparring i form af udlodninger af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022, kan isoleret set medføre et mindreprovenu i 2022. I det omfang der fremrykkes udbetalinger for personer, der ellers ville være pålagt afgift ved udbetaling på et senere tidspunkt, kan der også opstå et mindreprovenu i årene efter 2022.

I det omfang afviklingen af mulighed for at placere aldersopsparringsmidler i unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde ekstraordinært øger de førtidige udbetalinger af aldersopsparring i form af udlodninger af unoterede kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde sikrer den midlertidige afgiftsfrihed, at der ikke opstår et utilsigtet merprovenu i form af øget pensionsafgift for personer, som ellers først ville have foretaget udlodningen, når det kunne ske afgiftsfrit.

Det skønnes, at der i aldersopsparring er ganske få noterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, og at denne del af forslaget derfor ikke har provenumæssig virkning.

Den tidsbegrænsede mulighed i pensionsbeskatningsloven for at udlodde unoterede aktier m.v. fra børneopsparinger, uanset at bindingsperioden ikke er udløbet, og fra selvpensioneringskonti, uden at selvpensioneringskontiene anses for frigivet i deres helhed, som vil kunne betyde en fremrykning af udbetalingerne fra børneopsparinger og selvpensioneringskonti, vil isoleret set ikke medføre et provenu, da udlodningerne ligesom de fremtidige udbetalinger fra ordningerne, jf. gældende ret, vil være skattefri. Det samme gælder udlodninger af unoterede aktier m.v. fra pensionsordninger omfattende af pensionsbeskatningslovens § 50, der sker som følge af forbuddet mod placering af unoterede aktier m.v. i sådanne ordninger.

Efter en afståelse af de unoterede aktier m.v. til tredjemand eller opsparerer selv, alternativt efter udlodning af unoterede aktier m.v. til opsparerer selv, vil afkastet af aktierne blive beskattet som aktieindkomst, dvs. med en højere sats end pensionsafkastskattesatsen (selvpensioneringskonti) eller 0 pct. (børneopsparinger og pensionsordninger omfattende af pensionsbeskatningslovens § 50). Der vil dermed opstå et merprovenu i årene efter 2022. Der foreligger ikke oplysninger om værdien af de unoterede aktier m.v., hvorfor det ikke er muligt at kvantificere merprovenuet, men merprovenuet skønnes at være meget begrænset.

Lovforslagets øvrige dele skønnes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2022, 1,0 mio. kr. i 2023 og 0,1 mio. kr. årligt i 2024-2025 samt en mindredgift på 0,4 mio. kr. årligt fra 2028 og frem. Omkostningerne vedrører kontrol, vejledning og systemtilpasninger, mens mindredgiften vedrører sagsbehandling.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget vurderes ikke at påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller og/eller udmøntning i en erhvervsrettet digital løsning. Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes derfor ikke at være relevante.

Den del af lovforslaget, der vedrører korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger, vurderes at medføre et ressourcemæssigt mindreforbrug hos pensionsudbydere, idet pensionsudbydere i mindre omfang end hidtil skal ansøge Skatteforvaltningen om korrektion af fejlagtige pensionsindbetalinger. Det vil således blive lettere og hurtigere at korrigerer fejlagtige pensionsindbetalinger.

Lovforslagets del om flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut og fra bortseelsesberettigede pensionsordninger til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A vil betyde, at pensionsinstitutterne på en mere smidig måde vil kunne få kundernes pensionsindbetalinger placeret mest hensigtsmæssigt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets del om korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger vil gøre det lettere og hurtigere for borgerne at få korrigeret fejlagtige pensionsindbetalinger.

Lovforslagets del om en tidsbegrænset mulighed for at udtage unoterede aktier m.v. fra børneopsparinger, selvpenioneringskonti og aldersopsparinger vil betyde, at de borgere, der har placeret sådanne værdipapirer i disse ordninger, på en ukompliceret måde vil kunne bringe deres værdipapirdepoter tilknyttet disse ordninger i overensstemmelse med Finanstilsynets puljepensionsbekendtgørelse, når der efter en ændring heraf ikke længere vil være muligt at have midlerne placeret i unoterede aktier m.v.

Lovforslagets del om flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut og fra bortseelsesberettigede pensionsordninger til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §

53 A vil betyde, at borgerne lettere og hurtigere vil kunne få pensionsindbetalingerne placeret på de for dem mest hensigtsmæssige pensionsordninger.

Lovforslagets del om, at der vil kunne foretages indskud til en rateopsparing i månederne frem til det tidspunkt på kalenderåret, hvor udbetalingen af den pågældende rateopsparing påbegyndes, vil skabe mere fleksibilitet for pensionsopsparende, der skal på pension, idet de ikke behøver at udskyde påbegyndelsen af rateudbetalingen til året efter den sidste indbetaling på den pågældende rateopsparing.

6. Klimamæssige konsekvenser

Forslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 27. august 2021 til den 24. september 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, ISOBRO, Justitia, KL, Kraka, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Lønmodtagernes Garantifond, Moderniseringsstyrelsen, Retssikkerhedssekretariatet, SEGES, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og Ældre Sagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser	Ingen	Ingen

for stat, kommuner og regioner		
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vurderes at medføre en mindreudgift på 0,4 mio. kr. årligt fra 2028 og frem.	Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2022, 1,0 mio. kr. i 2023 og 0,1 mio. kr. årligt i 2024-2025
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger vurderes at medføre et ressourcemæssigt mindreforbrug hos pensionsudbyderne.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut og fra bortseelsesberettigede pensionsordninger til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A vil betyde, at pensionsinstitutterne på en mere smidig måde vil kunne få kundernes pensionsindbetalinger placeret mest hensigtsmæssigt.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger vil gøre det lettere og hurtigere for borgerne at få korrigeret fejlagtige pensionsindbetalinger. Forslaget om en tidsbegrænset mulighed for at udtage unoterede aktier m.v. fra børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aldersopsparinger vil betyde, at de borgere, der har placeret sådanne værdipapirer i disse ordninger, på en ukompli-	Ingen.

	<p>ceret måde vil kunne bringe deres værdipapirdepoter tilknyttet disse ordninger i overensstemmelse med Finanstilsynets puljepensionsbekendtgørelse.</p> <p>Forslaget om, at der vil kunne foretages indskud til en rateopsparing i månederne frem til det tidspunkt på kalenderåret, hvor udbetalingen af den pågældende rateopsparing påbegyndes, vil skabe mere fleksibilitet for pensionsopparere, der skal på pension.</p>	
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret ophører adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i et pengeinstitut med udgangen af det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori første rateudbetaling vil finde sted. Der kan således ikke foretages indskud til rateopsparingen i det kalenderår, hvor udbetalingen af den pågældende rateopsparing påbegyndes. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt.

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., således at adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing først ophører, når første rateudbetaling finder sted.

Det betyder, at der vil kunne foretages indskud til en rateopsparing i det år, hvor udbetalingen påbegyndes, nemlig i tiden fra kalenderårets begyndelse og frem til første rateudbetaling. Det bemærkes, at sidste indbetaling efter den foreslåede regel vil kunne ske til og med den dag, hvor første rateudbetaling sker.

Den foreslåede ændring vil skabe mere fleksibilitet for pensionsopparere, der skal på pension, idet de ikke behøver at udskyde påbegyndelsen af rateudbetalingen til året efter den sidste indbetaling på den pågældende rateopsparing. Ophævelsen vil samtidig skabe mere ens vilkår mellem pengeinstitutter og pensionsselskaber, da det efter gældende ret er muligt at foretage indbetaling til en rateforsikring i det kalenderår, hvor udbetalingen af den pågældende rateforsikring påbegyndes.

Efter gældende ret beregnes den første årsrate på baggrund af værdien af rateopsparingen primo det kalenderår, hvor rateopsparingen påbegyndes udbetalt, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2. Den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., ændrer ikke herpå, selv om værdien af rateopsparingen på udbetalingstidspunktet måtte være blevet større på grund af ratepensionsindbetalinger i begyndelsen af det kalenderår, hvori rateopsparingen påbegyndes udbetalt.

Til nr. 2

Efter Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 2269 af 29. december 2020 om visse skattebegünstigede opsparingsformer i pengeinstitutter (herefter puljepensionsbekendtgørelsen) er det under visse vilkår muligt at placere rate-, kapital- og aldersopsparingsmidler i noterede aktier m.v.

Puljepensionsbekendtgørelsen gælder ikke for pensionsordninger i pengeinstitutter med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, der i hjemlandet har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, og som af Skatteforvaltningen er godkendt til at udbyde skattebegunstigede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Der er i stedet fastsat placeringsregler for sådanne udenlandske pensionsordninger i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 3.-8. og 11. pkt., vedrørende kapitalopsparinger. Placeringsreglerne i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 3.-8. og 11. pkt., gælder også godkendte udenlandske rateopsparinger. Af pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., følger således, at med hensyn til midlernes anbringelse finder reglerne i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 3.-8. og 11. pkt., tilsvarende anvendelse.

Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås indsat et nyt 11. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, hvormed der foreslås indført et forbud mod placering af uoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, i godkendte udenlandske aldersopsparinger.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., til pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 11. pkt., ændres til en henvisning til § 12, stk. 1, nr. 1, 12. pkt.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 3

Ved udbetaling af en rateopsparing i et pengeinstitut vælger kontohaveren efter gældende ret ét af to mulige udbetalingsforløb, før rateudbetalingerne begynder, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2.

Kontohaveren kan således vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til rateopsparingens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden eller ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb den resterende udbetalingsperiode vil give lige store årlige rater, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2. Opgørelsen efter § 11 A, stk. 2, nr. 2, foretages ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af rateopsparingens værdi på dette tidspunkt, jf. § 11 A, stk. 3.

Hvis kontohaveren alene ønsker en del af rateopsparingen påbegyndt udbetalt, vil denne del af rate-

opsparingen efter pensionsbeskatningslovens § 41 uden afgiftsmæssige konsekvenser kunne overføres til en nyoprettet rateopsparing, som så påbegyndes udbetalt efter de nævnte rateberegningsregler. En deloverførsel efter § 41 er dog som hovedregel betinget af, at den oprindelige rateopsparing ikke er oprettet før 1983.

En del af en rateopsparing oprettet før 1983 kan dog godt påbegyndes udbetalt uden foregående deloverførsel, idet der godt kan ske ændringer inden for rateopsparingen. Der henvises til pkt. 2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Beregningen af den årlige rateudbetaling af en sådan delvis udbetaling af rateopsparingen sker efter gældende praksis på baggrund af værdien ved kalenderårets begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling.

Det foreslås efter stk. 3 at indsætte et nyt stykke i pensionsbeskatningsloven § 11 A, *stk. 4*, hvormed det tydeliggøres, at såfremt rateopsparingen er opdelt, beregnes den årlige rateudbetaling af hver enkelt andel af opsparingen af denne andels værdi ved kalenderårets begyndelse.

Det betyder, at den årlige rateudbetaling af en delvis udbetaling af en rateopsparing, hvor rateopsparingen er opdelt, foretages på baggrund af værdien ved kalenderårets begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling. Når der ved kalenderårets slutning skal beregnes nye rater for det kommende kalenderår, vil der tilsvarende blive taget udgangspunkt i værdien ved det nye kalenderårs begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling.

Til nr. 4

Midler i aldersopsparinger i pensionsinstitutter med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, som af Skatteforvaltningen i henhold til pensionsbeskatningslovens § 15 C er godkendt til at udbyde aldersopsparing, kan ikke investeres i noterede kapitalandele og i noterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller af en forvalter med tilladelse, jf. § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 9. pkt.

Tilsvarende gælder for noterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller af en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 10. pkt.

Dette forbud svarer til det forbud, som fremgår af § 24 i bekendtgørelse nr. 2269 af 29. december

2020 om visse skattebegünstigede opsparingsformer i pengeinstitutter (herefter puljepensionsbekendtgørelsen), som gælder for aldersopsparinger i danske pengeinstitutter. Baggrunden for forbuddet er, at adgangen til placering af de nævnte kapitalandele m.v. i aldersopsparing ellers vil kunne udnyttes til skattetænkning, hvis der er tale om, at aldersopsparingsdepotet direkte eller indirekte indeholder kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsopspareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde.

Da puljepensionsbekendtgørelsens § 24 efter sin ordlyd ikke omfatter unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union, medmindre der er tale om en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, vil Finanstilsynet præcisere puljepensionsbekendtgørelsens § 24, således at det tydeligt vil fremgå af bestemmelsen, at forbuddet også gælder disse unoterede andele, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union.

Det foreslås tilsvarende at præcisere forbuddet mod placering af unoterede kapitalandele m.v. i godkendte udenlandske aldersopsparinger i pensionsbeskatningsloven, således at det tydeligt vil fremgå, at forbuddet også gælder disse unoterede andele, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede præcisering svarer til den af Finanstilsynet planlagte præcisering af puljepensionsbekendtgørelsens § 24. Det foreslås således at indsætte et nyt *11. pkt.* i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, hvorefter forbuddet mod placering af unoterede kapitalandele m.v., tilsvarende skal gælde unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.

Det betyder, at forbuddet for så vidt angår udenlandske aldersopsparinger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C vil komme til at gælde for alle unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i Danmark, i et andet land i Den Europæiske Union end Danmark samt lande uden for Den Europæiske Union, svarende til det forbud, der vil gælde for danske aldersopsparinger, når puljepensionsbekendtgørelsens § 24 ændres.

Den foreslåede udvidelse af forbuddet i pensionsbeskatningslovens § 12 vil gælde fra og med den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 5, stk. 1 og 5, svarende til ikrafttrædelsen af forbuddet i puljebekendtgørelsen for så vidt angår danske aldersopsparinger.

Til nr. 5

Beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest 30 dage efter indbetalingen helt eller delvis tilbagebetales til indbetaleren. Det tilbagebetalte beløb betragtes hverken som en indbetaling eller en afgiftspligtig udbetaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 E.

Til aldersopsparing, aldersforsikring og supplerende engangssum kan der højst indbetales et beløb på 5.500 kr. (2022-niveau). Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kan der dog indbetales et beløb på 54.200 kr. (2022-niveau). Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Bidrag og præmier til aldersforsikring og supplerende engangssum har skattemæssig virkning på forfaldstidspunktet, i det omfang de indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 7. pkt. Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senere end den 1. april, har skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 8. pkt.

Indbetales et bidrag eller en præmie til aldersforsikring og supplerende engangssum, som hidrører fra en tilbagebetaling efter pensionsbeskatningslovens § 22 E, inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, har indbetalingen skattemæssig virkning på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra.

I det omfang, det tilbagebetalte beløb efterfølgende indbetales til en aldersforsikring eller supplerende engangssum til dækning af en præmie eller et bidrag, der er forfaldent til betaling før nytår, vil indbetalingen imidlertid ikke have skattemæssig virkning på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra, men på forfaldstidspunktet for den præmie eller bidrag, der er forfaldent til betaling før nytår, hvis indbetalingen sker senest den 1. april i året efter det kalenderår, hvor præmien m.v. er forfaldet. I sådanne tilfælde vil der altså være en frist til at foretage indbetaling senest den 1. april, og altså ikke kun til senest 30 dage efter den oprindelige indbetaling. Undtagelsen fremgår af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1., 10. pkt., i form af en henvisning til pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1., 8. pkt., som imidlertid burde være en henvisning til pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1., 7. pkt.,

Det foreslås derfor, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 8. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 10. pkt., ændres til en henvisning til § 16, stk. 1, 7. pkt.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 6

For en forudlønnet lønmodtager forfalder løn og eventuelt pensionsbidrag heraf for en given måned

normalt til betaling ultimo måneden før. Det gælder også ved årsskifte, således at løn og eventuelt pensionsbidrag heraf for januar normalt forfalder til betaling i december måned.

Efter pensionsbeskatningslovens § 19 er der bortseelsesret for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner. Indbetalingen fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvor der indbetales til pensionsordningen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 1. pkt. Bortseelsesretten gælder også de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier, der indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt.

Bidrag eller præmier til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der er forfaldne til betaling i løbet af måneden, men som vedrører den følgende måned, anses for forfaldne i sidstnævnte måned. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 5. pkt., hvorefter bidrag eller præmier til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der er forfaldne til betaling i løbet af måneden, men som vedrører den følgende måned, ved anvendelsen af 3. pkt. anses for forfaldne i sidstnævnte måned.

Sigtet med pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 5. pkt. er at slå fast, at arbejdsgiverbidrag og -præmier til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der sammen med lønnen for januar måned forfalder til betaling for arbejdsgiveren ultimo december, er bortseelsesberettigede for arbejdstageren i januar, således at periodiseringen af lønnen og pensionsbidraget eller -præmien følges ad, uanset om arbejdsgiverens indbetaling sker sammen med december-lønnen eller med forsinkelse senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Som pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 5. pkt., er formuleret, fremgår dette imidlertid ikke klart, idet der alene henvises til § 19, stk. 1, 3. pkt., der handler om indbetalinger, der sker senere end forfaldstidspunktet og senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås derfor at præcisere pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 5. pkt., hvorefter indbetalinger til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der er forfaldne til betaling i løbet af måneden, men som vedrører den følgende måned, ved anvendelsen af § 19, stk. 1, 1. pkt., anses for bortseelsesberettigede og ved anvendelsen af § 19, stk. 1, 3. pkt., for forfaldne i den sidstnævnte måned.

Dermed vil det klart komme til at fremgå af reglen, at periodiseringen af lønnen og pensionsbidraget eller -præmien for forudlønnede følges ad, uanset om arbejdsgiverens indbetaling sker sammen med december-lønnen eller med forsinkelse senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Foretages indbetalingen efter den 1. april, vil der være bortseelsesret på indbetalingstidspunktet.

Til nr. 7

Personer i aldersgruppen 18-56 år kunne oprette i alt 6 indekstrakter i perioden 1. april 1957 -

24. november 1971. En indeksordning består af et antal indekstrakter, der er knyttet til en pensionsforsikring eller til en opsparingskonto i et pengeinstitut. Staten yder et indekstillæg til udbetalingerne fra ordningen. Retten til at bortse fra arbejdsgiverens indbetalinger til en indeksordning er efter pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 9. pkt., begrænset på samme måde som fradragsretten for egne indbetalinger, jf. § 18, stk. 1, 8. pkt., hvorefter fradrag for indbetalinger til indeksordning højst kan omfatte 6 kontrakter for hver person.

Henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 9. pkt., til § 18, stk. 1, 8. pkt., blev ved en fejl ikke ændret til § 18, stk. 1, 9. pkt., i lov nr. 317 af 5. maj 2004, hvor der i denne lovs § 1, nr. 8, blev indsat et nyt punktum i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1.

Ved § 2 i lov nr. 2197 af 29. december 2020 blev der indsat tre nye punktummer i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, og som følge heraf og af den manglende konsekvensændring i lov nr. 317 af 5. maj 2004 skulle henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 8. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 9. pkt., være ændret til en henvisning til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 12. pkt. Ved en fejl blev der i stedet foreslået at ændre pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 8. pkt., som imidlertid ikke omhandler indekstrakter og heller ikke indeholder nogen henvisning til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1. Der henvises således fortsat til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 8. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 9. pkt.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 8. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 9. pkt., ændres til en henvisning til § 18, stk. 1, 12. pkt.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 8

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning senest den 19. januar i det følgende kalenderår, helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Desuden vil overførslen betyde, at der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Efter pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, er der bortseelsesret for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner. Indbetalingerne fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst på tidspunkt, hvor der indbetales til pensionsordningen. Med lov nr. 2197 af 29. december 2020 blev pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, justeret, så bortseelsesretten også gælder de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier, der indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår.

Som pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., er formuleret, kan beløb, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, ikke overføres, heller ikke selv om de er indbetalt senest den 19. januar i det følgende kalenderår og derfor vil være bortseelsesberettigede i kalenderåret, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås at nyaffatte pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., hvorefter beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis kan overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 1, 1. pkt., vil det for det første betyde, at det ikke længere kun vil være muligt at foretage overførsel til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning hos samme pensionsudbyder. Således vil en flytning af en pensionsindbetaling til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 22 D også kunne ske til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i et andet pensionsinstitut. Det vil gøre flyttemulighederne mere fleksible. Der vil fortsat kun kunne ske overførsel til en pensionsordning for samme person.

Det bemærkes, at det ikke er en betingelse, at den pensionsordning, der sker overførsel til, eksisterede på tidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling. Den pensionsordning, der sker overførsel til, kan således godt oprettes i forbindelse med overførslen, idet den i givet fald skattemæssigt anses for oprettet på tidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling.

Efter gældende ret kan pensionsinstituttet vælge at overføre det indbetalte beløb med eller uden afkast og omkostninger m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet. Det vil også gælde ved overførsel til et andet pensionsinstitut. Der vil således godt kunne overføres et større beløb, end hvad der er indbetalt, hvilket vil være aktuelt, hvis der er optjent positivt pensionsafkast af indbetalingen frem til overførslen. Der vil omvendt ikke være noget til hinder for, at afkastet bibeholdes på den afgivende pensionsordning. Det bemærkes, at såfremt afkastet overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det modtagende pensionsinstitut. Hvis det ikke overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det afgivende pensionsinstitut.

Hvis der omvendt har været afholdt omkostninger, eller der har været negativt afkast af pensionsindbetalingen frem til tilbagebetalingen, vil det kunne være aktuelt at overføre et mindre beløb end

den oprindelige indbetaling som en konsekvens af de afholdte omkostninger eller det negative afkast, der kan henføres til pensionsindbetalingen. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er noget skattemæssigt til hinder for at overføre den fulde fejlagtige indbetaling uanset afholdte omkostninger eller negativt investeringsafkast af indbetalingen. Det bemærkes, at såfremt det negative afkast overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det modtagende pensionsinstitut. Hvis det ikke overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det afgivende pensionsinstitut.

Ved overførsel til et andet pensionsinstitut vil overførslen skulle ske inklusive indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, idet det er arbejdsgiverens indbetaling – som på indbetalingstidspunktet indeholder endnu ikke indeholdt arbejdsmarkedsbidrag – der overføres. Det betyder, at allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag trækkes tilbage og som en del af den ”egentlige” pensionsindbetaling overføres til det modtagende pensionsinstitut. Uanset om indbetalingen overføres med eller uden afkast m.v., vil det være det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen, der overføres til det modtagende pensionsinstitut.

Det modtagende pensionsinstitut vil herefter skulle indeholde arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen, som om indbetalingen var sket direkte fra arbejdsgiveren, det vil sige af det beløb, der blev indbetalt til det afgivende pensionsinstitut. Det indeholdte arbejdsmarkedsbidrag vil svare til det arbejdsmarkedsbidrag, som det afgivende pensionsinstitut overfører til det modtagende pensionsinstitut.

Eksempel 1

En arbejdsgiver indbetaler 10.000 kr. på en ansats bortseelsesberettigede pensionsordning. Pensionsinstituttet indeholder arbejdsmarkedsbidrag på 800 kr., og der indsættes 9.200 kr. på den ansattes pensionsordning. Indbetalingen overføres sidenhen til et andet pensionsinstitut efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, men de 9.200 kr. er på grund af et negativt afkast faldet til 8.000 kr. Ved overførsel til et andet pensionsinstitut inklusive afkast vil der blive overført 8.800 kr., nemlig de resterende 8.000 kr. plus det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag på 800 kr., da den oprindelige indbetaling udgjorde 10.000 kr., selv om der sidenhen på grund af det negative afkast kun bliver overført 8.800 kr.

Eksempel 2

En arbejdsgiver indbetaler 10.000 kr. på en ansats bortseelsesberettigede pensionsordning. Pensionsinstituttet indeholder arbejdsmarkedsbidrag på 800 kr., og der indsættes 9.200 kr. på den ansattes pensionsordning. Indbetalingen overføres sidenhen til et andet pensionsinstitut efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, men de 9.200 kr. er på grund af et positivt afkast steget til 11.200 kr. Ved overførsel til et andet pensionsinstitut inklusive afkast vil der blive overført 12.000 kr., nemlig de resterende 11.200 kr. plus det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag på 800 kr., da den oprin-

delige indbetaling var 10.000 kr., selv om der sidenhen på grund af det positive afkast bliver overført 12.000 kr.

Det bemærkes, at såfremt det indbetalte beløb overføres uden afkast, vil der i begge eksempler skulle overføres 10.000 kr. Allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag trækkes tilbage af det afgivende pensionsinstitut og overføres som en del af den ”egentlige” pensionsindbetaling til det modtagende pensionsinstitut, som indeholder 800 kr. i arbejdsmarkedsbidrag af den oprindelige indbetaling.

Det bemærkes, at det med lovforslagets § 1, nr. 12, bl.a. foreslås, at det afgivende institut skal give besked til det modtagende pensionsinstitut om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse og om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for disse indbetalinger. Det vil sætte det modtagende pensionsinstitut i stand til at indeholde korrekt arbejdsmarkedsbidrag. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 1, 1. pkt., vil den foreslåede ændring for det andet betyde, at det tydeligt vil komme til at fremgå af bestemmelsen, at der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning, når der sker overførsel efter § 22 D, stk. 1. Denne del af den foreslåede ændring har ingen materiel betydning.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 1, 1. pkt., vil den foreslåede ændring for det tredje betyde, at ikke kun beløb, der er indbetalt i kalenderåret, jf. den gældende formulering af § 22 D, stk. 1, 1. pkt., men også indbetalinger på ordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, vil kunne overføres senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår. Da overførsel efter § 22 D senest skal ske den 19. januar, vil en overførsel af sådanne forfaldne beløb, der ikke er indbetalt i kalenderåret, forudsætte, at indbetaling til den afgivende ordning sker senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår.

Til nr. 9

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. For en nærmere beskrivelse af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den af-

givende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v. af indbetalingen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 2. pkt. Virkningen af overførslen er således, at pensionsopsparereren i store træk bliver stillet som om, at pensionsindbetalingen allerede i første omgang var blevet indbetalt på den ordning, der sker overførsel til.

Med lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., nyaffattet, bl.a. med den effekt, at ikke kun beløb, der er indbetalt i kalenderåret, jf. den gældende formulering af § 22 D, stk. 1, 1. pkt., men også beløb, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, kan overføres senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås i forlængelse heraf at indsætte ”bortseelsesretten m.v. for” i pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 2. pkt., således at indbetalingen på den modtagende pensionsordning vil skulle anses for sket på tidspunktet for bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Det betyder dels, at beløb, der indbetales som led i en overførsel efter § 22 D, stk. 1, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket i kalenderåret, vil have skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling, jf. gældende ret. Dels betyder det, at også beløb, der efter kalenderåret indbetales som led i en § 22 D-overførsel, og som hidrører fra i kalenderåret forfaldne bortseelsesberettigede indbetalinger på pensionsordninger med løbende udbetalinger og rateforsikringer, eller ikke bortseelsesberettigede indbetalinger på aldersforsikringer og supplerende engangssummer i forsikringsselskaber og pensionskasser, der først indbetales efter kalenderåret, men senest den 19. januar i det følgende kalenderår, vil have skattemæssig virkning på forfaldstidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling, dvs. i kalenderåret.

Nr. 10

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Desuden vil overførslen betyde, at der ikke er fradragsret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Efter pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, er der fradragsret for indbetalinger til private pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner. For så vidt angår præmier og bidrag til privattegnede pensionsordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser, fradrages forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senest den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, på forfaldstidspunktet. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 3. pkt.

Som pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., er formuleret, kan beløb, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, ikke overføres, heller ikke selv om de er indbetalt senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår og derfor vil være fradragsberettigede i kalenderåret, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås at nyaffatte pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., hvorefter beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist kan overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 2, 1. pkt., vil det for det første betyde, at det ikke længere kun vil være muligt at foretage overførsel til en privat pensionsordning hos samme pensionsudbyder. Således vil en flytning af en pensionsindbetaling til en privat pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 22 D også kunne ske til en privat pensionsordning i et andet pensionsinstitut. Det vil gøre flyttemulighederne mere fleksible. Der vil fortsat kun kunne ske overførsel til en pensionsordning for samme person.

Det bemærkes, at det ikke er en betingelse, at den pensionsordning, der sker overførsel til, eksisterede på tidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling. Den pensionsordning, der sker overførsel til, kan således godt oprettes i forbindelse med overførslen, idet den i givet fald anses for oprettet på tidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling.

Efter gældende ret kan pensionsinstituttet vælge at overføre det indbetalte beløb med eller uden afkast og omkostninger m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet. Det vil også gælde ved overførsel til et andet pensionsinstitut. Der henvises til bemærkningerne til den tilsvarende ændring af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 2, 1. pkt., vil den foreslåede ændring for det andet betyde, at det tydeligt vil komme til at fremgå af bestemmelsen, at der ikke er fradragsret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning, når der sker overførsel efter § 22 D, stk. 2. Denne del af den foreslåede ændring har ingen materiel betydning.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 2, 1. pkt., vil den foreslåede ændring for det tredje betyde, at ikke kun beløb, der er indbetalt i kalenderåret, jf. den gældende formulering af § 22 D, stk. 2, 1. pkt., men også indbetalinger på ordninger i forsikringselskaber og pensionskasser, der

er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, kan overføres senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår. Da overførsel efter § 22 D senest skal ske den 19. januar, vil en overførsel af sådanne forfaldne beløb, der ikke er indbetalt i kalenderåret, forudsætte, at indbetaling til den afgivende ordning sker senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår.

Nr. 11

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. For en nærmere beskrivelse af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v. af indbetalingen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 2. pkt. Virkningen af overførslen er således, at pensionsopsparereren i store træk bliver stillet som om, at pensionsindbetalingen allerede i første omgang var blevet indbetalt på den ordning, der sker overførsel til.

Med lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., nyaffattet, bl.a. med den effekt, at ikke kun beløb, der er indbetalt i kalenderåret, jf. den gældende formulering af § 22 D, stk. 2, 1. pkt., men også beløb, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, kan overføres senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås i forlængelse heraf at indsætte ”fradragsretten m.v. for” i pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 2. pkt., således at indbetalingen på den modtagende pensionsordning vil skulle anses for sket på tidspunktet for fradragsretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Det betyder dels, at beløb, der indbetales som led i en overførsel efter § 22 D, stk. 2, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket i kalenderåret, vil have skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling, jf. gældende ret. Dels betyder det, at også beløb, der efter kalenderåret indbetales som led i en § 22 D-overførsel, og som hidrører fra i kalenderåret forfaldne fradragsberettigede indbetalinger på pensionsordninger med løbende udbetalinger og rateforsikringer og ikke fradragsberettigede indbetalinger på aldersforsikringer og supplerende engangssummer i forsikringsselskaber og pensionskasser, der først indbetales efter kalenderåret, men senest den 19. januar i det følgende kalenderår, vil have skattemæssig virkning på forfaldstidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling, dvs. i kalenderåret.

Til nr. 12

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Efter gældende ret kan der ikke ske overførsel til et andet pensionsinstitut efter § 22 D, men alene til en pensionsordning i samme pensionsinstitut. Denne regel foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og 10, således at der fremover også vil kunne ske overførsel til et andet pensionsinstitut.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A regulerer de skattemæssige vilkår for livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens afsnit 1, dvs. reglerne for de ovennævnte skattebegünstigede pensionsordninger. Pensionsbeskatningslovens § 53 A gælder også for pensionsordninger, hvor pensionsoppareren har valgt at give afkald på skattemæssig behandling efter de almindelige regler.

Der er ikke fradrag eller bortseelsesret for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefri. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

I forbindelse med en udstationering aftales det ofte, at der i stedet for en fortsat indbetaling til en bortseelsesberettiget pensionsordning under udstationeringen skal foretages indbetaling til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Under udstationeringen vil den pågældende person således typisk ikke kunne udnytte bortseelsesretten af indbetalingen til eksempelvis en livrente, hvorfor det kan være en fordel under udstationeringen i stedet at foretage indbetaling til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Der er ikke bortseelsesret for denne indbetaling, men da den pågældende person typisk ikke er fuldt skattepligtig til Danmark under udstationeringen, vil der – ligesom af den almindelige løn under udstationeringen – ikke skulle betales skat til Danmark af indbetalingen til § 53 A-ordningen. Lønnen og pensionsindbetalingen vil derimod være skattepligtig i udstationeringslandet efter det pågældende lands skatteregler.

I nogle tilfælde kommer § 53 A-ordningen imidlertid ikke på plads før et stykke tid ind i udstationeringsperioden, henset til at der ved en udstationering ofte vil være mange andre praktiske udfordringer at håndtere, både for arbejdsgiveren og for lønmodtageren. Det kan også forekomme, at § 53 A-ordningen er blevet aftalt allerede fra begyndelsen af udstationeringen, men at arbejdsgiveren eller lønmodtageren ikke med det samme får informeret pensionsinstituttet om, at indbetalingerne skulle være sket til en § 53 A-ordning.

Også i forbindelse med en indstationering vil det være relevant at overveje en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A i stedet for en bortseelsesberettiget pensionsordning. Det er bl.a. relevant for personer omfattet af den såkaldte forskerskatteordning. Under forskerskatteordningen kan forskere og nøglemedarbejdere, som rekrutteres i udlandet, vælge at betale en bruttoskat på 32,84 procent (27 procent plus arbejdsmarkedsbidrag) af lønnen i op til syv år i stedet for almindelig indkomstskat. Foretages der indbetaling af en del af forskerlønnen på en bortseelsesberettiget pensionsordning, vil der være bortseelsesret herfor i den forskerbeskattede løn, men når pensionsordningen til sin tid udbetales, vil udbetalingerne blive beskattet som almindelig indkomst. Derfor vil det kunne være hensigtsmæssigt for den pågældende person, hvis arbejdsgiveren i stedet foretager indbetaling på en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Pensionsindbetalingen vil blive beskattet med forskerskatten, men når pensionsordningen til sin tid udbetales, vil udbetalingen være skattefri.

Også for indstationerede personer, hvis løn beskattes som almindelig indkomst, vil det kunne være relevant at overveje en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A i stedet for en bortseelsesberettiget pensionsordning. Ganske vist vil pensionsindbetalingen ikke være bortseelsesberettiget, men pensionsordningen vil som modsvar hertil som nævnt kunne udbetales skattefrit, herunder når indstationeringen ophører. Særligt ved kortvarige indstationeringer, hvor den samlede pensionsindbetaling vil være af begrænset størrelse, vil det kunne være hensigtsmæssigt at få pensionen udbetalt ved indstationeringens ophør, idet værdien af pensionsordningen ellers vil kunne være i risiko for at blive udhulet af omkostninger, før den kan udbetales ved den pågældendes pensionsudbetalingsalder (folkepensionsalderen minus tre år).

I en del tilfælde kommer § 53 A-ordningen imidlertid ikke på plads før et stykke tid ind i ansættelsesforholdet. Normalt indmeldes lønmodtagere således automatisk og digitalt i en bortseelsesberettiget pensionsordning med de minimums-risikodækninger, der fremgår af den gældende firmapensionsaftale m.v. Dermed er den pågældende lønmodtager minimumsdækket fra første dag mod tab af erhvervsevne og ved død. Et stykke tid inde i ansættelsen tilbydes lønmodtageren et rådgivningsmøde, hvor der uden afgivelse af nye helbredsoplysninger kan aftales passende risikodækninger mod tab af erhvervsevne og død. På mødet gennemgås samtidig skattereglerne knyttet til pensionsordningen, i hvilket tilfælde det vil kunne vise sig at være mest hensigtsmæssigt for lønmodtageren, at der indbetales på en § 53 A-ordning i stedet for på den bortseelsesberettigede pensionsordning.

Samme problemstilling opstår, hvis en indstationeret lønmodtager et stykke tid ind i ansættelsesforholdet bliver godkendt som omfattet af forskerskatteordningen, jf. kildeskattelovens §§ 48 E og 48 F, med virkning af begyndelsen af indstationeringen. Her vil der ofte være blevet indbetalt på en bortseelsesberettiget pensionsordning frem til forskerskattegodkendelsen.

Beslægtet hermed er den problemstilling, hvor der ansøges om godkendelse at blive omfattet af forskerskatteordningen, og hvor det skal afgøres, om den pågældende lønmodtager opfylder vederlagskravet for godkendelse. Det er således en betingelse for at blive omfattet af forskerskatteordningen, at lønmodtageren har indgået en ansættelseskontrakt med arbejdsgiveren, som berettiger lønmodtageren til en løn, der udgør mindst 69.600 kr. (2021) om måneden. Indbetalinger til en § 53 A-ordning indgår i vurderingen af, om kravet om minimumsløn er opfyldt, hvilket ikke er tilfældet for indbetalinger til en bortseelsesberettiget pensionsordning. Hvis lønmodtagerens løn kun opfylder lønkravet inkl. indbetaling til en § 53 A-ordning, men der ved en fejl i stedet er sket indbetaling til en bortseelsesberettiget ordning, vil lønmodtageren ikke umiddelbart opfylde betingelserne for at blive omfattet af forskerskatteordningen.

I andre situationer er § 53 A-ordningen blevet aftalt mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren allerede fra begyndelsen af indstationeringen, men arbejdsgiveren og/eller lønmodtageren får ikke straks informeret pensionsinstituttet om, at indbetalingerne skulle være sket til en § 53 A-ordning. Arbejdsgiverens pensionsindbetalinger er derfor blevet placeret på en bortseelsesberettiget pensionsordning frem til dette tidspunkt.

Pensionsbeskatningslovens § 22 D gælder ikke flytning fra en pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing til pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. I alle de ovenfor nævnte situationer vil de indbetalinger, der allerede er foretaget på en bortseelsesberettiget pensionsordning, efter gældende ret kun kunne overføres til en § 53 A-ordning med Skatteforvaltningens tilladelse efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl, hvis indbetalingerne til den bortseelsesberettigede pensionsordning vel at mærke kan karakteriseres som åbenlyse fejlindbetalinger, hvilket kun i nogle situationer vil være tilfældet, jf. ovenfor.

Det foreslås at indsætte fire nye stykker i pensionsbeskatningslovens § 22 D.

Ved overførsel af en indbetaling skal denne indbetaling efter gældende ret ikke indberettes som en fradragsberettiget m.v. indbetaling på den afgivende ordning, ligesom en allerede foretaget indberetning af pensionsindbetalingen til denne ordning skal rettes. Samtidig skal der foretages indberetning af indbetalingen til den modtagende pensionsordning, i hvilken forbindelse pensionsinstituttet skal indberette indbetalingen som værende sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Når der sker overførsel efter § 22 D internt i et pensionsinstitut, vil pensionsinstituttet have alle relevante oplysninger til brug for indberetningen, hvilket imidlertid

ikke umiddelbart vil være tilfældet for det pensionsinstitut, der modtager en overførsel efter § 22 D, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og 10, fra et andet pensionsinstitut.

Det foreslås derfor at indsætte et *stk. 4* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, hvorefter et pensionsinstitut, der foretager en overførsel efter § 22 D til et andet pensionsinstitut, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og 10, skal give det modtagende pensionsinstitut en række oplysninger, som er oplyst i de foreslåede nr. 1-3, i *stk. 4*:

Efter den foreslåede *nr. 1*, i *stk. 4*, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det korrekte beløb, jf. at pensionsinstitutet skal indberette indbetalingen på den modtagende ordning som værende sket med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Efter den foreslåede *nr. 2*, i *stk. 4*, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det relevante skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen, jf. at pensionsinstitutet skal indberette indbetalingen på den modtagende ordning som værende sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning

Efter den foreslåede *nr. 3*, i *stk. 4*, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer eller supplerende engangssummer.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det relevante skattemæssige virkningstidspunkt, jf. at pensionsinstitutet skal indberette indbetalingen på den modtagende ordning som værende sket på det skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen til den afgivende aldersopsparing.

Det foreslås for det andet at indsætte et *stk. 5* i pensionsbeskatningslovens § 22 D om overførsel fra skattebegünstigede arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det foreslås således i § 22 D, stk. 5, 1. pkt., at beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis vil kunne overføres til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A for samme person hos samme pensionsudbyder uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.

Der skal således ikke betales afgift af det overførte beløb, ligesom der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Det bemærkes, at den 19. januar er dagen før pensionsinstitutternes indberetningsfrist den 20. januar for pensionsindbetalinger, der er sket i det forgangne kalenderår, således at en overførsel efter den foreslåede regel altid vil kunne blive fulgt af en rettidig indberetning af indbetalingen på pensionsordningen omfattet af § 53 A.

Det foreslås i forlængelse heraf i § 22 D, stk. 5, 2. pkt., at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, foreslås at skulle anses for sket på tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Det betyder, at bortseelsesretten for en indbetaling til ratepension eller livrente m.v., som flyttes til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, bortfalder, idet indbetalingen i stedet medregnes ved opgørelsen af pensionsopsparerens skattepligtige indkomst på tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til ratepension eller livrente m.v., og uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar i det følgende kalenderår. Pensionsindbetalingen vil efter overførslen ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J eller ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L. Det bemærkes, at ved overførsel fra en ratepension vil det overførte beløb ikke længere indgå i opgørelsen af loftet for indbetaling på ratepension.

Da hverken indbetalinger til aldersopsparinger og pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A er bortseelsesberettigede, vil en overførsel af en indbetaling fra en aldersopsparing til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A ikke have konsekvenser for opgørelsen af pensionsopsparerens skattepligtige indkomst. Ved overførsel fra aldersopsparingen vil det overførte beløb ikke længere indgå i opgørelsen af loftet for indbetaling på aldersopsparing.

I modsætning til overførsel mellem arbejdsgiveradministrerede skattebegünstigede pensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, som foreslås udvidet til også at gælde overførsel til et andet pensionsinstitut, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås overførsel til en arbejdsgiveradmini-

streret pensionsordning omfattet af § 53 A kun at ville kunne ske internt i det enkelte pensionsinstitut. Dette skal ses i lyset af forskellen i beskatningen af afkastet på henholdsvis skattebegünstigede pensionsordninger og på pensionsordninger omfattet af § 53 A. Afkastet af skattebegünstigede pensionsordninger er således pensionsafkastskattepligtigt, mens afkastet af pensionsordninger omfattet af § 53 A er skattepligtigt som kapitalindkomst. Når der kun ville kunne ske overførsel internt i det enkelte pensionsinstitut, vil det effektivt understøtte, at afkastet vil kunne opgøres og indberettes korrekt af pensionsinstituttet, idet det i øvrigt foreslås, at overførsel fra en bortseelsesberettiget pensionsordning til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A altid vil skulle ske med afkast og eventuelle omkostninger, jf. nærmere herom nedenfor.

Det foreslås for det tredje at indsætte et *stk. 6* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, hvorefter det vil være en betingelse for overførsel efter det foreslåede *stk. 5* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, at arbejdsgiveren har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det betyder, at det vil være en betingelse for pensionsinstituttet for at kunne foretage overførsel af en skattebegünstiget arbejdsgiveradministreret pensionsordning til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A, at arbejdsgiver har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 A.

Det bemærkes således, at det arbejdsmarkedsbidrag, som pensionsinstituttet har indeholdt af indtægten til den bortseelsesberettigede pensionsordning, vil skulle trækkes tilbage med henblik på at blive indsat på § 53 A-ordningen. Arbejdsgiveren vil som følge af overførslen skulle korrigere allerede foretagne indberetninger af pensionsindbetalingen i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren har indberettet pensionsindbetalingen som en bortseelsesberettiget indbetaling, således at indbetalingen i stedet indberettes som en indbetaling til en § 53 A-ordning på tidspunktet for den oprindelige indbetaling. Ellers vil det kunne ske, at lønmodtageren fejlagtigt opnår bortseelsesret for indbetalingen til § 53 A-ordningen, i hvilken forbindelse det bemærkes, at indbetalinger til § 53 A-ordninger er skattepligtige. Det foreslåede *stk. 6* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, hvorefter det vil være en betingelse for pensionsinstituttets overførsel af den bortseelsesberettigede pensionsordning til den arbejdsgiveradministrerede pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, at arbejdsgiveren har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 A, vil understøtte en korrekt skattemæssig behandling af hele overførslen. Pensionsinstituttet bør i denne situation være særligt opmærksom på dokumentation af arbejdsgiverens behandling af den overførte pensionsindbetaling.

Det foreslås for det fjerde at indsætte et *stk. 7* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, hvorefter overførsel efter det foreslåede *stk. 5* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, vil skulle ske med afkast m.v.

Det betyder, at overførsel fra en bortseelsesberettiget pensionsordning til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A vil skulle ske med afkast og eventuelle omkostninger.

Dermed vil pensionsopsparereren i videst muligt omfang blive stillet som om, at indbetalingen var sket på pensionsordningen omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A fra begyndelsen, idet det bemærkes, at afkastet af de to pensionstyper beskattes forskelligt. Afkastet af skattebegünstigede pensionsordninger er således pensionsafkastskattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, mens afkastet af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A beskattes som kapitalindkomst. Såfremt der var mulighed for, at afkastet kunne bibeholdes på den afgivende pensionsordning, ville pensionsopsparereren ikke være stillet som om, at indbetalingen var sket på den rigtige pensionsordning fra begyndelsen.

Til nr. 13

Indbetalinger til ratepension, som overstiger loftet for indbetaling til ratepension på 58.500 kr. (2021), kan tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 2. Tilsvarende regler findes for indbetalinger til aldersopsparring, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 8 og 9, ophørspension for selvstændigt erhvervsdrivende, jf. pensionsbeskatningslovens § 22, og pensionsordninger for sportsudøvere, jf. pensionsbeskatningslovens § 22 A.

Ud over disse korrektionsmuligheder, som har det til fælles, at de beror på indbetalinger, som overstiger indbetalingsgrænser i pensionsbeskatningsloven, kan en pensionsopsparer træde tilbage fra en pensionsaftale i medfør af forbrugeraftalelovens § 18 eller forsikringsaftalelovens § 34 i, i hvilket tilfælde en tilbagebetaling af pensionsindbetalingen ikke betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret eller bortseelsesret for bidragene eller præmierne til pensionsordningen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 B.

Pensionsindbetalinger, der er foretaget af en arbejdsgiver, kan udbetales fra pensionsordningen til brug for modregning i arbejdsgiverens senere pensionsindbetalinger til arbejdsgiverens øvrige ansattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 C.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Endelig kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende

udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1 eller 2, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Dermed bliver pensionsoppareren i store træk stillet som om, at pensionsindbetalingen allerede i første omgang var blevet indbetalt på den ordning, der sker overførsel til.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 E kan beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest 30 dage efter indbetalingen, dog senest den 19. januar i det følgende kalenderår, helt eller delvist tilbagebetales til indbetaleren. Det tilbagebetalte beløb betragtes hverken som en indbetaling eller en afgiftspligtig udbetaling.

Herudover tillader Skatteforvaltningen efter praksis korrektion af pensionsindbetalinger i tilfælde, hvor pensionsindbetalingen beror på en åbenbar fejlposition.

Tilbagebetaling m.v. af pensionsindbetalinger uden for rammerne af de nævnte regler og praksis er afgiftspligtige. Er der tale om tilbagebetalinger i form af udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, betales der efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, en afgift på 60 pct. af udbetalingen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1. Er der tale om tilbagebetalinger i form af udbetalinger fra aldersopsparing, betales der en afgift på 20 pct. af udbetalingen, når udbetalingen sker før pensionsudbetalingsalderen, mens udbetalinger efter pensionsudbetalingsalderen er afgiftsfri. Det følger af henholdsvis pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, og § 25 A, stk. 1.

Det foreslås på denne baggrund at indsætte en ny § 22 F i pensionsbeskatningsloven som supplement til de lovbestemte tilbagebetalingsmuligheder, hvorefter beløb, der er indbetalt til pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest tre år efter indbetalingen vil kunne tilbagebetales til indbetaleren eller overføres til en anden pensionsordning. En korrektion, der ikke opfylder betingelserne i den foreslåede § 22 F, vil fortsat kræve tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl.

I § 22 F, stk. 1, foreslås en regel for tilbagebetalinger af fejlagtige indbetalinger til pensionsordninger.

Det foreslås således i § 22 F, stk. 1, 1. pkt., at beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest tre år efter indbetalingen kan tilbagebetales til indbetaleren, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.

Det betyder, at et tilbagebetalt beløb efter den foreslåede regel være afgiftsfri. Der vil således ikke skulle betales afgift af tilbagebetalingen efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1.

Det betyder desuden, at tilbagebetalte beløb heller ikke vil skulle behandles som en indbetaling på den afgivende pensionsordning efter pensionsbeskatningsloven. Er der tale om en tilbagebetaling af en indbetaling til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, vil den oprindelige pensionsindbetaling dermed ikke være fradrags- eller bortseelsesberettiget og vil dermed heller ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L eller ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension, uanset om der er tale om indbetaling til denne pensionstype. Er der tale om tilbagebetaling af en indbetaling til en aldersopsparing, medregnes indbetalingen ikke ved opgørelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparing.

Det vil være en betingelse, at det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling, jf. forslaget til § 22 F, stk. 7, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at tilbagebetalinger af indbetalinger til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring allerede efter gældende ret vil kunne tilbagebetales afgiftsfrit.

Den foreslåede regel vil betyde, at en fejlagtig indbetaling senest tre år efter indbetalingstidspunktet vil kunne tilbagebetales. En indbetaling, der er sket den 1. juli 2022, vil dermed kunne tilbagebetales til og med den 1. juli 2025. Korrektion af ældre fejl i form af tilbagebetaling vil fortsat kræve godkendelse fra Skatteforvaltningen. Fristen på tre år skal ses i lyset af fristen for ordinær genoptagelse af pensionsopparerens skatteansættelse, som er den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb, jf. skatteforvaltningslovens § 26. Den foreslåede frist sikrer, at en korrektion, der påvirker pensionsopparerens skattepligtige indkomst, vil kunne foretages inden for fristen for ordinær genoptagelse. Det bemærkes, at det i den forbindelse foreslås, at en tilbagebetaling efter den foreslåede regel vil skulle anses som en anmodning om genoptagelse af pensionsopparerens skatteansættelse på pensionsopparerens vegne, jf. forslaget til § 22 F, stk. 7, jf. nedenfor. Ligesom ved tilbagebetaling med tilladelse fra Skatteforvaltningen vil tilbagebetaling efter den foreslåede regel betyde, at skatteansættelsen for de relevante år genoptages, herunder med det resultat, at der vil kunne opstå

overskydende skat eller restskat for pensionsopsparerens.

Fristen på tre år vil blive anset for overholdt, såfremt tilbagebetalingen sker inden for fristen, uanset om den korresponderende rettelsesindberetning af den fejlagtige indbetaling sker efter fristens udløb. Pensionsinstituttet bør ved en tilbagebetaling kort før fristens udløb foretage rettelsesindberetning uden ugrundet ophold.

Tilbagebetaling efter den foreslåede regel vil skulle ske til den, der oprindeligt har foretaget indbetalingen. Er der tale om en fejlagtig indbetaling til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning, kan tilbagebetalingen således kun ske til arbejdsgiveren, ikke til lønmodtageren selv. Tilbagebetaling til arbejdsgiver sker inklusive indeholdt arbejdsmarkedsbidrag. Tilsvarende gælder eventuel kildeskat på 40 pct. af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring, som pensionsinstitutterne har mulighed for at indeholde af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 6.

At tilbagebetaling kun kan ske til den, der oprindeligt har foretaget indbetalingen, understøtter, at såfremt det tilbagebetalte beløb burde have været udbetalt som løn, vil arbejdsgiveren herefter kunne udbetale det tilbagebetalte beløb som løn og indeholde arbejdsmarkedsbidrag og A-skat heraf

Det foreslås i § 22 F, stk. 1, 2. pkt., at der ikke afgiftsfrit vil kunne tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt.

Det betyder, at hvis der tilbagebetales et større beløb end den fejlagtige indbetaling, eksempelvis fordi der er optjent positivt pensionsafkast af indbetalingen frem til tilbagebetalingen, vil det overskydende beløb være afgiftspligtigt. Det er dog på den anden side ikke en betingelse for afgiftsfri tilbagebetaling, at afkastet udbetales som led i tilbagebetalingen, idet der ikke skattemæssigt vil være noget til hinder for, at afkastet bibeholdes på pensionsordningen. Det bemærkes, at uanset om afkastet udbetales som en afgiftspligtig del af tilbagebetalingen eller ej, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat.

Hvis der omvendt har været afholdt omkostninger eller der har været negativt afkast af pensionsindbetalingen frem til tilbagebetalingen, vil det være aktuelt at tilbagebetale et mindre beløb end den fejlagtige indbetaling – som en konsekvens af de afholdte omkostninger eller det negative afkast, der kan henføres til pensionsindbetalingen. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er noget skattemæssigt til hinder for at tilbagebetale den fulde fejlagtige indbetaling uanset afholdte omkostninger eller negativt investeringsafkast af indbetalingen.

Ved tilbagebetaling af en fejlagtig arbejdsgiverindbetaling til en pensionsordning vil tilbagebetalingen skulle ske inklusive indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, idet det er arbejdsgiverens indbetaling –

som på indbetalingstidspunktet indeholder endnu ikke indeholdt arbejdsmarkedsbidrag – der tilbagebetales. Det betyder, at allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag trækkes tilbage og sammen med den ”egentlige” pensionsindbetaling tilbagebetales til arbejdsgiver. Tilsvarende gælder eventuel kildeskat på 40 pct. af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring, som pensionsinstitutterne har mulighed for at indeholde af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring, jf. kildeskatelovens § 46, stk. 6. En sådan indeholdt og indbetalt kildeskat vil kunne trækkes tilbage og sammen med ”egentlige” pensionsindbetaling tilbagebetales til arbejdsgiver.

Uanset om der på grund af negativt afkast eller afholdte omkostninger tilbagebetales et mindre beløb, end hvad der oprindeligt er indbetalt, et beløb svarende til det oprindeligt indbetalte beløb eller et større beløb end det oprindeligt indbetalte beløb, hvor det overskydende beløb vil være afgiftspligtigt, vil det være det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag af fejlindbetalingen, der vil skulle tilbagebetales til arbejdsgiveren.

Det foreslås i § 22 F, stk. 1, 3. pkt., at tilbagebetaling til andre end pensionsopsparereren kun vil kunne ske med dennes accept. Det vil særligt være relevant for pensionsindbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, men også relevant i tilfælde, hvor der ved en fejl er blevet foretaget indbetaling til en anden persons pensionsordning, herunder f.eks. til en ægtefælles pensionsordning.

Forslaget om accept vil betyde, at arbejdsgiveren m.v. ikke uden videre vil kunne disponere over midlerne på pensionsopsparerens pensionsordning alene ved at rette henvendelse til pensionsinstituttet med anmodning om en fejlrettelse med tilbagebetaling efter den foreslåede regel.

I situationer, hvor en arbejdsgiver allerede har foretaget korrekt indbetaling til den korrekte pensionsordning, foreslås det dog i § 22 F, stk. 1, 4. pkt., at tilbagebetalinger til en arbejdsgiver vil kunne ske uden pensionsopsparerens accept, hvis arbejdsgiveren allerede har foretaget den korrekte indbetaling til pensionsopsparerens pensionsordning m.v.

Det betyder, at såfremt arbejdsgiveren har foretaget korrekt pensionsindbetaling til den ansattes pensionsordning, eller såfremt arbejdsgiveren har udbetalt den fejlagtige pensionsindbetaling som løn til den ansatte, vil tilbagebetaling kunne ske til arbejdsgiveren uden accept fra den ansatte. Det vil sikre en smidig tilbagebetaling i sådanne tilfælde. Pensionsinstituttet bør i denne situation være særligt opmærksom på dokumentation af arbejdsgiverens korrekte indbetaling, f.eks. i form af en kopi af lønsedler eller i form af dokumentation for korrekt indbetaling til et andet pensionsinstitut. Har arbejdsgiveren allerede foretaget korrekt indbetaling i form af en pensionsindbetaling til det pensionsinstitut, der vil tilbagebetale den fejlagtige indbetaling, vil det også blive anset som fyldestgørende dokumentation.

I § 22 F, stk. 2, foreslås en regel om en beløbsgrænse for tilbagebetalinger af fejlagtige indbetalinger til pensionsordninger.

Det foreslås således i § 22 F, stk. 2, 1. pkt., at der ikke vil kunne foretages tilbagebetaling af fejlindbetalinger for det enkelte kalenderår, hvis kalenderårets fejlindbetalinger for den enkelte pensionsopsparer i det pågældende pensionsinstitut overstiger et grundbeløb på 84.500 kr. (2010-niveau) tillagt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag.

Det foreslåede loft svarer til 100.000 kr. i 2022-niveau.

Forslaget betyder, at hvis der for den enkelte pensionsopsparer i det enkelte pensionsinstitut i kalenderåret er foretaget fejlagtige pensionsindbetalinger, der tilsammen overstiger 100.000 kr., tillagt eventuelt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, vil en tilbagebetaling af de fejlagtige pensionsindbetalinger fortsat kræve tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl. Hele korrektionen vil i denne situation kræve godkendelse, idet pensionsinstituttet ikke vil kunne nøjes med at bede om tilladelse til korrektion af den del af de fejlagtige indbetalinger, der overstiger grundbeløbet på 100.000 kr. Overstiger den fejlagtige pensionsindbetaling ikke 100.000 kr., vil den derimod kunne korrigeres efter den foreslåede regel, uanset om der samlet er indbetalt mere end 100.000 kr. til pensionsopsparerens pensionsordninger i det enkelte pensionsinstitut i det pågældende kalenderår.

Hvis der er indbetalt fejlagtige beløb under beløbsgrænsen i flere pensionsinstitutter, vil der kunne ske tilbagebetaling af de fejlagtige indbetalinger efter den foreslåede regel, uanset at de samlede fejlindbetalinger overstiger beløbsgrænsen. Hvis der eksempelvis fejlagtigt er indbetalt 60.000 kr. i pensionsinstitut A og 70.000 kr. i pensionsinstitut B, for pensionsopsparereren i samme kalenderår, vil der kunne ske tilbagebetaling af begge indbetalinger, uanset at de sammenlagt udgør 130.000 kr.

Det vil være det fejlagtigt indbetalte beløb, eksklusiv indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, hvis der er tale om indbetaling til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning, der indgår ved opgørelsen af, om grænsen på 100.000 kr. er overskredet.

Er der således tale om en fejlagtig indbetaling til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning på eksempelvis 107.000 kr., vil grænsen ikke være overskredet, idet der efter indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag kun er godskrevet 98.440 kr. på pensionsordningen (107.000 kr. minus arbejdsmarkedsbidrag på 8.560 kr.).

Er der derimod tale om en indbetaling til en privat ordning, er det den rene indbetaling, der indgår ved opgørelsen af, om grænsen er overskredet. Dermed er der ligestilling mellem indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger og private pensionsordninger, idet der af det beløb, der indbetales på den private ordning, allerede vil kunne være betalt arbejdsmarkedsbidrag. Har en

pensionsopsparer således haft en arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst på 107.000 kr., er der allerede betalt arbejdsmarkedsbidrag af denne indkomst, hvorfor der kun vil være 98.440 kr. tilbage til indbetaling på den private pensionsordning.

Hvis fejlindbetalingerne strækker sig over flere år, vil de af de enkelte kalenderårs fejlindbetalinger, der ikke overstiger beløbsgrænsen for de respektive kalenderår, kunne tilbagebetales uden godkendelse. De af de enkelte kalenderårs fejlindbetalinger, der overstiger beløbsgrænsen for de respektive kalenderår, vil kun kunne tilbagebetales efter tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl. Det bemærkes, at er der foretaget indbetaling til et forkert pensionsinstitut, vil en korrektion heraf kunne ske i form af en overførsel direkte til det korrekte pensionsinstitut, uanset størrelsen af de enkelte års fejlindbetalinger efter det foreslåede stk. 4, jf. nærmere herom nedenfor, da grænsen på 100.000 kr. kun finder anvendelse på tilbagebetalinger efter den foreslåede stk. 1, og ikke på overførsler efter det foreslåede stk. 4.

Det foreslås i § 22 F, stk. 2, 2. pkt., at grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.

Grundbeløb udgør 84.500 kr. i 2010-niveau og svarer til 100.000 kr. i 2022-niveau.

Det foreslås i § 22 F, stk. 2, 3. pkt., at ved tilbagebetaling i det kalenderår, hvor fejlindbetaling er sket, vil tilbagebetaling kunne ske, hvis kalenderårets fejlindbetalinger ikke overstiger beløbsgrænsen på tilbagebetalingstidspunktet.

Det betyder, at tilbagebetaling i det kalenderår, hvor fejlindbetalingen eller fejlindbetalingerne er sket, vil kunne ske, hvis kalenderårets fejlindbetalinger ikke overstiger beløbsgrænsen som nævnt i 1. pkt. på tilbagebetalingstidspunktet. Måtte beløbsgrænsen således inden kalenderårets udløb efterfølgende blive overskredet, inkl. de allerede korrigerede fejlindbetalinger, vil det ikke betyde, at den allerede foretagne korrektion skal tilbageføres. Men de fejlagtige indbetalinger, der – i sjældne tilfælde – måtte ske mellem den allerede foretagne korrektion og kalenderårets udløb, vil ikke kunne korrigeres efter den foreslåede regel, men alene efter godkendelse fra Skatteforvaltningen.

I § 22 F, stk. 3, foreslås en regel for overførsler af fejlagtige indbetalinger til pensionsordninger m.v.

Det foreslås således i § 22 F, stk. 3, 1. pkt., at beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, eller til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, senest tre år efter indbetalingen vil kunne overføres til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum eller til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring for samme person, uden at dette betragtes som

en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning m.v. og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning m.v. ikke anses som en indbetaling.

Det betyder, at et overført beløb efter den foreslåede regel vil være afgiftsfrit. Der vil således ikke efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1, skulle betales afgift af den udbetaling, der sker som led i overførslen.

Det betyder desuden, at overførte beløb heller ikke vil skulle behandles som en indbetaling efter pensionsbeskatningsloven. Er der tale om en overførsel af en indbetaling til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, vil den oprindelige pensionsindbetaling dermed ikke være fradrags- eller bortseelsesberettiget og vil dermed heller ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L eller ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension, uanset om der er tale om indbetaling til denne pensionstype. Er der tale om overførsel af en indbetaling til en aldersopsparing, medregnes den oprindelige indbetaling ikke ved opgørelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparing.

Det vil være en betingelse, at det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling, jf. forslaget til § 22 F, stk. 6, jf. nedenfor.

Den foreslåede regel vil betyde, at en fejlagtig indbetaling senest tre år efter indbetalingstidspunktet vil kunne overføres til en anden pensionsordning m.v. for samme person. Der vil ikke efter den foreslåede regel kunne ske overførsel til en pensionsordning m.v. for en anden person.

En indbetaling, der er sket den 1. juli 2022, vil dermed kunne overføres til en anden pensionsordning m.v. til og med den 1. juli 2025. Korrektion af ældre fejl i form af overførsel til en anden pensionsordning m.v. vil fortsat kræve godkendelse fra Skatteforvaltningen. Om baggrunden for fristen på tre år henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 22 F, stk. 1, jf. ovenfor.

Overførsel vil kunne ske internt til en anden pensionsordning i det pågældende pensionsinstitut eller til en pensionsordning i et andet pensionsinstitut.

Fristen på tre år vil blive anset for overholdt, såfremt overførslen sker inden for fristen, uanset om den korresponderende rettelsesindberetning af den fejlagtige indbetaling og den korresponderende indberetning af den korrekte indbetaling sker efter fristens udløb, herunder hvor indberetningen af den korrekte indbetaling foretages af et andet pensionsinstitut. Pensionsinstituttet eller pensionsinstitutterne bør ved en overførsel, der sker kort før fristens udløb, foretage rettelsesindberetningen og den korrekte indberetning uden ugrundet ophold.

Efter den foreslåede overførselsregel vil korrektion ikke kun kunne ske af fejlagtige indbetalinger til egentlige pensionsordninger, men også af fejlagtige indbetalinger til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring og omvendt. Dette er særligt relevant for de arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, hvor en del af de løbende indbetalinger anvendes til ikke fradragsberettigede forsikringer i form af forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring. Efter den foreslåede regel til korrektion kunne ske fuldt ud af den samlede arbejdsgiverindbetaling, uanset hvordan den er blevet fordelt på de forskellige pensions- og forsikringstyper internt i det enkelte pensionsinstitut.

Det foreslås i § 22 F, stk. 3, 2. pkt., at det enkelte pensionsinstitut vil kunne vælge at overføre beløbet med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførelstidspunktet.

Det betyder, at der godt vil kunne overføres et større beløb, end hvad der er indbetalt, hvilket vil være aktuelt, hvis der er optjent positivt pensionsafkast af indbetalingen frem til overførslen. Der vil omvendt ikke være noget til hinder for, at afkastet bibeholdes på den afgivende pensionsordning. Det bemærkes, at såfremt afkastet overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det modtagende pensionsinstitut. Hvis det ikke overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det afgivende pensionsinstitut.

Hvis der omvendt har været afholdt omkostninger, eller der har været negativt afkast af pensionsindbetalingen frem til tilbagebetalingen, vil det kunne være aktuelt at overføre et mindre beløb end den fejlagtige indbetaling – som en konsekvens af de afholdte omkostninger eller det negative afkast, der kan henføres til pensionsindbetalingen. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er noget skattemæssigt til hinder for at overføre den fulde fejlagtige indbetaling uanset afholdte omkostninger eller negativt investeringsafkast af indbetalingen. Det bemærkes, at såfremt det negative afkast overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det modtagende pensionsinstitut. Hvis det ikke overføres, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat i det afgivende pensionsinstitut.

Ved overførsel til et andet pensionsinstitut af en fejlagtig arbejdsgiverindbetaling til en pensionsordning vil overførslen skulle ske inklusive indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, idet det er arbejdsgiverens indbetaling – som på indbetalingstidspunktet indeholder endnu ikke indeholdt arbejdsmarkedsbidrag – der overføres. Det betyder, at allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag trækkes tilbage og som en del af den ”egentlige” pensionsindbetaling overføres til det modtagende pensionsinstitut. Uanset om indbetalingen overføres med eller uden afkast m.v., vil det være det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen, der overføres til det modtagende pensionsinstitut.

Tilsvarende gælder eventuel kildeskat på 40 pct. af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparing. En

sådan indeholdt og indbetalt kildeskat vil kunne trækkes tilbage og sammen med ”egentlige” pensionsindbetaling overføres til det modtagende pensionsinstitut.

Det modtagende pensionsinstitut vil herefter skulle indeholde arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen, som om indbetalingen var sket direkte fra arbejdsgiveren, det vil sige af det beløb, der blev indbetalt til det afgivende pensionsinstitut. Det indeholdte arbejdsmarkedsbidrag til svare til det arbejdsmarkedsbidrag, som det afgivende pensionsinstitut overfører til det modtagende pensionsinstitut.

Som eksempler på forskellige overførselsituationer, hvori der indgår arbejdsmarkedsbidrag, kan der henvises til eksemplerne vedrørende overførsel efter § 22 D til et andet pensionsinstitut, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

Er der tale om overførsel af en arbejdsgiverindbetaling til en aldersopsparring, hvor eventuel kildeskat på 40 pct. er trukket tilbage og overført til det modtagende pensionsinstitut, vil dette pensionsinstitut kunne indeholde 40 pct.’s-kildeskatten, som om indbetalingen var kommet direkte fra arbejdsgiveren, det vil sige af det beløb, der blev indbetalt til det afgivende pensionsinstitut. Den indeholdt kildeskat til svare til den kildeskat, som det afgivende pensionsinstitut overfører til det modtagende pensionsinstitut. Det bemærkes, at det modtagende pensionsinstitut ikke har pligt til at indeholde kildeskatten, blot fordi det afgivende institut i sin tid har gjort det. Indeholdelse af kildeskat af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring er frivilligt for det enkelte pensionsinstitut, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 6.

Det bemærkes, at det med lovforslaget til § 22 F, stk. 5, foreslås, at det afgivende institut skal give besked til det modtagende pensionsinstitut om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse og om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. af disse indbetalinger. Det vil sætte det modtagende pensionsinstitut i stand til at indeholde korrekt arbejdsmarkedsbidrag og evt. kildeskat af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring. Der henvises til bemærkningerne til § 22 F, stk. 5, nedenfor.

I situationer, hvor den fejlagtige arbejdsgiverindbetaling overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning i samme pensionsinstitut, vil det ikke være nødvendigt at trække allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag tilbage. Der skal således indeholdes arbejdsmarkedsbidrag af alle indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, uanset om der er tale om pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer, rateopsparinger, aldersforsikringer, aldersopsparinger eller supplerende engangssummer.

Det foreslås i § 22 F, stk. 4, at den indbetaling på den modtagende pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, der blev indbetalt på

den afgivende pensionsordning m.v., jf. dog § 22 F, stk. 1, 1. pkt.

Det betyder, at pensionsoppareren skattemæssigt vil blive stillet som om, at korrektionsindbetalingen var sket på tidspunktet for den oprindelige indbetaling og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke er en betingelse, at den pensionsordning, der sker overførsel til, eksisterede på tidspunktet for den fejlagtige pensionsindbetaling. Den pensionsordning, der sker overførsel til, kan således godt oprettes i forbindelse med overførslen, idet den i givet fald skattemæssigt set anses for oprettet på tidspunktet for den fejlagtige pensionsindbetaling.

Med den foreslåede henvisning til den foreslåede § 22 F, stk. 1, 1. pkt., tydeliggøres, at hvis der er indbetalt et for stort beløb på den afgivende pensionsordning m.v., og det for meget indbetalte beløb tilbagebetales til indbetaleren, jf. den foreslåede § 22 F, stk. 1, vil dette tilbagebetalte beløb ikke skulle behandles som en indbetaling efter pensionsbeskatningsloven, jf. den foreslåede § 22 F, stk. 1, 1. pkt. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, vil i dette tilfælde skulle anses for sket med det beløb, der blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v., fratrukket det tilbagebetalte beløb.

Det bemærkes, at er der omvendt indbetalt et for lille beløb på den afgivende pensionsordning, vil den indbetaling på den modtagende pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, skulle anses for sket med det beløb, der blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v., uanset eventuelle supplerende indbetalinger, der skal kompensere for den for lille indbetaling. Sådanne supplerende indbetalinger vil være fradrags- og bortseelsesberettigede m.v. efter de almindelige periodiseringsregler i pensionsbeskatningsloven.

Efter den foreslåede regel i stk. 4 vil en fejlagtig indbetaling til en pensionsordning, der overføres til en ratepension eller livrente m.v., herefter være fradrags- eller bortseelsesberettiget på tidspunktet for den fejlagtige indbetaling.

Fradrags- og bortseelsesretten for en fejlagtig indbetaling til ratepension eller livrente m.v., som flyttes til en aldersopsparring, vil bortfalde, idet indbetalingen i stedet medregnes ved opgørelsen af pensionsopparerens skattepligtige indkomst på tidspunktet for indbetalingen til ratepensionen eller livrenten m.v.

I det omfang, at der sker overførsel fra en livrente m.v. eller aldersopsparring til en ratepension, vil det beløb, der er indbetalt på livrenten m.v. eller aldersopsparringen, indgå ved opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension er overskredet. Sker der overførsel fra en ratepension eller livrente m.v. til en aldersopsparring, vil det beløb, der er indbetalt på ratepensionen eller livrenten m.v., indgå ved opgørelsen af, om loftet for indbetaling til aldersopsparring på er overskredet. Uanset

om pensionsinstituttet overfører beløbet med eller uden det afkast m.v. af indbetalingen, der er påløbet fra indbetalings- til overførelstidspunktet, jf. den foreslåede § 22 F, stk. 3, 2. pkt., jf. ovenfor, er det det oprindelig indbetalte beløb, der vil skulle anvendes ved opgørelsen af, om de forskellige indbetalingslofter er overskredet.

Ved overførelse af en fejlagtig indbetaling til en ratepension eller en livrente m.v. til en ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring vil fradrags- og bortseelsesretten m.v. for den fejlagtige indbetaling til ratepension eller livrenten m.v., bortfalde, idet indbetalingen i stedet medregnes ved opgørelsen af pensionsopsparens skattepligtige indkomst på tidspunktet for indbetalingen til ratepensionen eller livrenten m.v.

Ved overførelse af en fejlagtig indbetaling til en aldersopsparring eller en ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring til en ratepension eller en livrente m.v., vil skattepligten af den fejlagtige indbetaling til aldersopsparringen /den ikke fradragsberettigede forsikring bortfalde, idet indbetalingen i stedet vil være fradrags- eller bortseelsesberettiget på det skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen til aldersopsparringen/den ikke fradragsberettigede forsikring.

Da hverken indbetalinger til aldersopsparring eller til forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring er fradrags- eller bortseelsesberettigede, vil en overførelse mellem disse pensions- og forsikringstyper ikke have konsekvenser for opgørelsen af pensionsopsparens skattepligtige indkomst. Ved overførelse fra aldersopsparring vil det overførte beløb ikke længere indgå i opgørelsen af lofterne for indbetaling på aldersopsparring, og ved overførelse til en aldersopsparring vil det overførte beløb indgå i opgørelsen af lofterne for indbetaling på aldersopsparring.

Ved overførelse af en fejlagtig indbetaling efter den foreslåede regel skal den fejlagtige indbetaling efter gældende ret ikke indberettes som en fradragsberettiget m.v. indbetaling på den afgivende ordning, ligesom en allerede foretagne indberetning af pensionsindbetalingen til denne ordning skal rettes. Samtidig skal der foretages indberetning af indbetalingen til den modtagende pensionsordning, i hvilken forbindelse pensionsinstituttet skal indberette indbetalingen som værende sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som fejlagtigt blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Sker der overførelse efter den foreslåede regel internt i et pensionsinstitut, vil pensionsinstituttet have alle relevante oplysninger til brug for indberetningen, hvilket imidlertid ikke vil være tilfældet for det pensionsinstitut, der modtager en overførelse efter den foreslåede regel fra et andet pensionsinstitut.

Det foreslås derfor i § 22 F, stk. 5, at det afgivende institut ved overførelse til et andet pensionsinstitut skal give det modtagende pensionsinstitut en række oplysninger, som er oplyst i de foreslåede

nr. 1-3, i stk. 5:

Efter den foreslåede *nr. 1*, i stk. 5, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om de oprindeligt foretagne indbetalings størrelse.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det korrekte beløb, jf. forslaget til § 22 F, stk. 4, hvorefter den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket med det beløb, der fejlagtigt blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v.

Efter den foreslåede *nr. 2*, i stk. 5, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det relevante skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen til den modtagende ordning, jf. forslaget til § 22 F, stk. 4, hvorefter den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring eller rateopsparing.

Efter den foreslåede *nr. 3*, i stk. 5, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer, supplerende engangssummer, ikke fradragsberettigede forsikringer ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det relevante skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen til den modtagende ordning, jf. forslaget til § 22 F, stk. 4, hvorefter den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket på det skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen til den afgivende aldersopsparing eller ikke fradragsberettigede forsikring. Det foreslås i § 22 F, *stk. 6*, at det vil være en betingelse for tilbagebetaling efter § 22 F, stk. 1, og for overførsel efter § 22 F, stk. 3, at de indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling.

Der skal således enten være tale om en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen, herunder relevante overenskomster, firmaaftaler eller private pensionsaftaler, eller om en fejl i forhold til en konkret aftale om indbetaling. Ligesom det er tilfældet for overførsel med Skatteforvaltningens godkendelse, vil der efter den foreslåede regel som udgangspunkt ikke kunne ske overførsel i

tilfælde, hvor fejlen beror på pensionsopsparerens misforståelse af reglerne.

Følgende eksempler på hyppigt forekommende fejltyper vil kunne korrigeres efter den foreslåede regel, idet det bemærkes, at eksemplerne ikke er udtømmende. Det bemærkes overordnet set, at det ikke kun vil være en forudsætning for korrektion, at der er tale om fejl, men også at fejlene kan dokumenteres. Hvis fejlen korrigeres uden behørig dokumentation, vil korrektionen ikke blive anset som en fejl omfattet af den foreslåede regel med den konsekvens, at et tilbagebetalt eller overført beløb vil være afgiftspligtigt efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1.

Indbetaling til forkert pensionsinstitut

En arbejdsgiver, der efter kollektiv overenskomst eller lokalaftale er pålagt at indbetale pension for pensionsopsparereren til ét bestemt pensionsinstitut, indbetaler ved en fejl til et forkert pensionsinstitut. Pensionsaftalen mellem pensionsopsparereren og det pensionsinstitut, som fejlagtigt har modtaget indbetalingen, er ugyldig, da den er i strid med den kollektive overenskomst eller lokalaftale.

Det typiske eksempel er en virksomhed med lønmodtagere, der er omfattet af forskellige overenskomster med bidragspligt til forskellige pensionsinstitutter, hvor der kan ske fejlindbetaling til et forkert pensionsinstitut for en lønmodtager. Det kan f.eks. være det tilfælde, hvor en lønmodtager under uddannelse efter overenskomsten skal optages i pensionsinstitut X og efter endt uddannelse efter samme overenskomst herefter skal optages i et andet pensionsinstitut Y. Her kan det ske, at virksomheden fejlagtigt fortsætter indbetalingen pensionsinstitut X.

En overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil i princippet være mulig, men overførslen vil ikke medføre, at der opnås fradrags- eller bortseelsesret for den oprindelige indbetaling. Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel, således at der sker overførsel til det korrekte pensionsinstitut.

Indbetaling til livsvarig livrente i stedet for ratepension

En pensionsopsparer har én pensionsordning, der både omfatter livsvarig livrente og ratepension. Pensionsopsparereren eller dennes arbejdsgiver indbetaler et beløb til pensionsinstituttet, og pensionsopsparereren aftaler samtidigt med pensionsinstituttet, at beløbet skal anvendes til ratepension i pensionsordningen. Ved en fejl anvender pensionsinstituttet indbetalingen til den livsvarige livrente. Fejlen bliver opdaget efter den 19. januar i det følgende kalenderår, og da fejlen bliver opdaget efter dette tidspunkt, kan indbetalingen ikke korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D. Indbetalingen kan heller ikke overføres efter pensionsbeskatningslovens § 41, da der ikke efter denne regel afgiftsfrit kan ske overførsel fra livsvarig livrente til ratepension. Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel.

Indbetaling til den forkerte af flere pensionsordninger med forskellige typer pension

En pensionsopsparer har tre pensionsordninger i et pensionsinstitut; en livsvarig livrente, en ratepension og en aldersopsparring. En indbetaling bliver sat ind på den livsvarige livrente i stedet for på ratepensionen, eller på ratepensionen i stedet på aldersopsparringen, eller på aldersopsparringen i stedet for den livsvarige livrente eller ratepensionen. Den givne fejl bliver først opdaget efter den 19. januar i det følgende år, hvorfor pensionsbeskatningslovens § 22 D ikke kan anvendes. Den givne fejlagtige indbetaling kan heller ikke overføres efter pensionsbeskatningsloven § 41, fordi der ikke efter denne regel kan ske overførsel fra livsvarig til ratepension, fra ratepensionen til aldersopsparring eller fra aldersopsparring til livsvarig livrente eller ratepension. Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel.

Indbetaling anvendt til fradragsberettigede ydelser i stedet for en ikke fradragsberettiget forsikring

En pensionsopsparer har en pensionsordning i et pensionsinstitut som led i ansættelsen i en virksomhed. Pensionsopsparereren skifter job til en anden virksomhed, der har obligatorisk virksomheds-pensionsordning for medarbejderne med det samme pensionsinstitut. I den nye virksomheds pensionsordning er der de samme typer fradragsberettigede forsikringer ved invaliditet og død og den samme type pensionsopsparring, nemlig livrente, som i den første virksomheds pensionsordning. I den nye virksomheds pensionsordning er der imidlertid også en ikke fradragsberettiget gruppelivsforsikring, som ikke er i den første virksomheds pensionsordning.

Ved jobskiftet ophører den første virksomhed med de månedlige indbetalinger til pensionsinstituttet, og den nye virksomhed begynder at indbetale månedligt. Ved en fejl bliver gruppelivsforsikringen ikke integreret i pensionsordningen ved jobskiftet. Det betyder, at en del af de løbende indbetalinger ikke bliver anvendt til at betale for den ikke fradragsberettigede gruppelivsforsikring, og dermed går en stor del af de løbende indbetalinger til livrenten.

Fejlen kan ikke korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, fordi der ikke efter denne regel kan ske overførsel af livrenteindbetalinger til ikke fradragsberettigede forsikringer. Af samme grund kan pensionsbeskatningslovens § 41 heller ikke anvendes, og selv om overførsel havde været mulig, ville overførslen ikke kunne være sket med skattemæssig tilbagevirkende kraft på indbetalingstidspunkterne. Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel, således at en del af indbetalingerne til livrenten anvendes til betaling for den ikke fradragsberettigede gruppelivsforsikring med tilbagevirkende kraft, hvorefter dette beløb indgår i pensionsopsparerens skattepligtige indkomst på det oprindeligt forudsatte indbetalingstidspunkt.

En ikke fradragsberettiget forsikring bliver oprettet dobbelt

En pensionsopsparer har en arbejdsgiveradministreret livrente og har desuden frivilligt oprettet en sundhedsforsikring på en særskilt police. Pensionsopsparereren skifter ansættelse til en virksomhed, hvor sundhedsforsikring er en obligatorisk del af pensionsordningen, og den bestående pensionsordning bliver ændret, så den opfylder kravene i den nye pensionsordning og herunder med en sund-

hedsforsikring. Den hidtidige frivillige sundhedsforsikring bliver ved en fejl ikke stoppet. De løbende indbetalinger fra den nye arbejdsgiver går til livrenten med den tilknyttede sundhedsforsikring, men en del af indbetalingen går fejlagtigt også til den frivillige sundhedsforsikring, indtil fejlen bliver opdaget.

Som følge af at en del af de løbende indbetalinger fejlagtigt er anvendt til at betale for den frivillige sundhedsforsikring, er der løbende allokert et for lille beløb til livrenten. Den frivillige sundhedsforsikring skal annulleres, og de indbetalte præmiebeløb kan efter gældende ret tilbagebetales skattefrit, men beløbene kan ikke indsættes på livrenten med tilbagevirkende kraft på tidspunkterne for indbetalingerne, dvs. i de rette år.

Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel, således at de indbetalte forsikringspræmier kan overføres til livrenten med tilbagevirkende kraft, hvorefter der vil være bortseelsesret for disse indbetalinger på det oprindeligt forudsatte indbetalingstidspunkt.

Manglende indbetaling til aldersopsparing

En pensionsopsparer tilvælger aldersopsparing i en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med livsvarig livrente, hvorefter den størst mulige del af de løbende indbetalinger primært skal gå til aldersopsparing. Dette valg bliver fejlagtigt ikke eksekveret på pensionsordningen, således at der fortsat alene sker indbetaling til den livsvarige livrente. Fejlen bliver opdaget efter den 19. januar i det følgende år. Da fejlen bliver opdaget efter dette tidspunkt, kan indbetalingen ikke blive overført efter pensionsbeskatningslovens § 22 D. Indbetalingen kan heller ikke overføres efter pensionsbeskatningslovens § 41, da der ikke efter denne regel afgiftsfrit kan ske overførsel fra livsvarig livrente til aldersopsparing. Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel.

Indbetaling til den hidtidige pensionsordning i stedet for en ny pensionsordning, hvor der er forskelle på priser på forsikringer og administrationsomkostninger

En pensionsopsparer har en pensionsordning i et pensionsinstitut som led i sit ansættelsesforhold i en stor virksomhed. Virksomheden har en aftale med pensionsinstituttet om obligatoriske pensionsordninger for et stort antal medarbejdere. Pensionsopsparereren skifter ansættelse til en lille virksomhed, der ikke har en aftale med pensionsinstituttet om pensionsordninger for medarbejderne. Pensionsopsparereren aftaler med pensionsinstituttet og den lille virksomhed, at pensionsopsparerere kan fortsætte med at have pensionsordningen som en individuel, arbejdsgiveradministreret pensionsordning med samme dækninger som hidtil, og at den lille virksomhed indbetaler til pensionsordningen som led i ansættelsen med den samme procentdel af lønnen, som den store virksomhed gjorde.

Det bliver samtidigt aftalt, at prisen på forsikringer og administrationsomkostninger i pensionsordningen vil blive højere efter skiftet til den lille virksomhed, fordi pensionsordningen bliver individuel og dermed ikke længere indgår i en obligatorisk virksomhedspensionsordning med mange medarbejdere i den store virksomhed. Prisen på forsikringer og administrationsomkostninger bliver

dækket af de løbende indbetalinger, og den resterende del af de løbende indbetalinger går til pensionsopsparing. Når prisen på forsikringer og administrationsomkostninger bliver højere, vil der gå en mindre del af de løbende indbetalinger til pensionsopsparing.

Den lille virksomhed indbetaler løbende til pensionsinstituttet, men ved en fejl bliver pensionsordningen ikke ændret til, at den skal være individuel og et led i det nye ansættelsesforhold i den lille virksomhed, og at prisen på forsikringer og administrationsomkostninger dermed skal være højere. Der går derfor fejlagtig en for stor del af de løbende indbetalinger til pensionsopsparing.

Fejlen bliver først opdaget efter den 19. januar i det følgende kalenderår, hvorfor indbetalingen ikke kan korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D. En eventuel overførsel i henhold til pensionsbeskatningslovens § 41 om overførsel af pensionsopsparing kan ikke løse problemet, fordi bestemmelsen ikke muliggør en reduktion af pensionsopsparingen, der skyldes, at prisen på forsikringer og administrationsomkostninger skal øges med tilbagevirkende kraft.

Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, indbetaler fra rigtig bankkonto til forkert pensionsordning

Selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform og er ansat i det som direktør, kan have en pensionsordning, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet, ligesom de kan have en privat pensionsordning. Indbetalinger til pensionsordningen, der er led i ansættelsesforholdet, skal ske fra selskabets bankkonto, mens indbetalingerne til den private pensionsordning skal ske fra den selvstændigt erhvervsdrivendes private bankkonto.

Hvis en indbetaling fra den private bankkonto – som skulle være sket til den private pensionsordning - fejlagtigt sker til pensionsordningen, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet, er betingelsen for fradragsret efter pensionsbeskatningslovens § 18 ikke opfyldt. Hvis en indbetaling fra selskabets bankkonto – som skulle være sket til pensionsordningen, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet - fejlagtigt sker til den private pensionsordning, er betingelsen for bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19 ikke opfyldt. Fejlen kan ikke korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, fordi der efter denne regel ikke kan ske overførsel mellem en arbejdsgiveradministreret pensionsordning og privat pensionsordning. En overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil i princippet være mulig, men overførslen vil ikke medføre, at der opnås fradrags- eller bortseelsesret for den oprindelige indbetaling.

Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, indbetaler fra forkert bankkonto til rigtig pensionsordning

Hvis der i forhold til eksemplet lige ovenfor omvendt fejlagtigt sker indbetaling fra den forkerte af de to bankkonti til den rette, dvs. den tiltænkte af de to typer pensionsordninger, så er betingelsen for skattemæssig fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingen heller ikke opfyldt. Denne fejl kan ikke korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D eller § 41, allerede fordi der ikke er grundlag for en overførsel, fordi indbetalingen er sket til den rette pensionsordning. Men fejlen vil kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel i form af en tilbagebetaling til indbetaleren, som derefter vil kunne foretage indbetaling fra den korrekte bankkonto. Der vil dog ikke kunne opnås fradrags- eller bortseelsesret for denne efterfølgende indbetaling på tidspunktet for den forkerte indbetaling.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, fejlopretter en privat pensionsordning.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, får ved en fejl oprettet en privat pensionsordning til sig selv i stedet for en pensionsordning, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet. De indbetalinger, der efterfølgende foretages på den private pensionsordning, vil derfor være fejlagtige, men vil ikke kunne korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, fordi der efter denne regel ikke kan ske overførsel mellem en arbejdsgiveradministreret pensionsordning og en privat pensionsordning. En overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil i princippet være mulig, men overførslen vil ikke medføre, at der opnås bortseelsesret på tidspunktet for den oprindelige indbetaling.

Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel ved i form af en tilbagebetaling til den selvstændigt erhvervsdrivende, som derefter vil kunne foretage indbetaling til en ordning, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet. Alternativt vil der kunne ske overførsel fra den private pensionsordning til en pensionsordning, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i personligt regi, fejlopretter en arbejdsgiverordning

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i personligt regi, får ved en fejl oprettet en arbejdsgiveradministreret pensionsordning til sig selv i stedet for en privat pensionsordning. Den selvstændigt erhvervsdrivende kan ikke oprette en arbejdsgiveradministreret ordning til sig selv. De indbetalinger, der på trods heraf efterfølgende måtte blive foretaget til den arbejdsgiveradministrerede pensionsordning, vil derfor være fejlagtige, men vil ikke kunne korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, fordi der efter denne regel ikke kan ske overførsel mellem en arbejdsgiveradministreret pensionsordning og en privat pensionsordning. En overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil i princippet være mulig, men en sådan overførsel vil ikke medføre, at der opnås fradragsret på tidspunktet for den oprindelige indbetaling.

Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel i form af en tilbagebetaling til den selvstændigt erhvervsdrivende, som derefter vil kunne foretage indbetaling til en privat

ordning. Alternativt vil der kunne ske overførsel fra den arbejdsgiveradministrerede pensionsordning til den private pensionsordning.

Desuden vil de fejltyper, der kan korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 C – hvorefter pensionsindbetalinger foretaget af en arbejdsgiver kan udbetales fra ordningen til brug for modregning i arbejdsgiverens senere bidrag og præmier til arbejdsgiverens øvrige ansattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut (negative korrektioner), hvis indbetalingerne er sket ved en dokumenterbar fejl i forhold til aftalegrundlaget – typisk kunne korrigeres efter den foreslåede korrektionsregel. Det drejer sig om følgende fejltyper:

Timelønnede ansatte

For timelønnede ansatte baseres lønnen ofte på arbejdssedler eller lignende, som indleveres til lønkontoret. Er lønnen blevet afregnet forkert på grund af fejl i timesedler, bliver pensionsindbetalingen forkert.

Vanskeligheder ved begrebet ”pensionsgivende løn”

Ofte er løn sammensat af flere komponenter, hvor af ikke alle er pensionsgivende, f.eks. visse tillæg. Det forekommer, at pensionsbidraget ikke desto mindre beregnes også af de ikke pensionsgivende komponenter.

Ændrede pensionsforhold under orlov og ferie

Pensionsforhold kan ændres i forbindelse med orlovsperioder både med og uden løn. Dette får arbejdsgiveren ikke altid taget højde for, inden der indbetales. Tilsvarende kan den ansatte efter aftale have holdt ”ferie for egen regning”, som ikke er kommet med i lønkørslen. Dette medfører også fejl i pensionsindbetalingen.

Forhøjede bidrag

Pensionsordningen kan give mulighed for, at den ansatte kan indbetale forhøjede pensionsbidrag via arbejdsgiveren. Har en medarbejder meddelt arbejdsgiver, at de forhøjede bidrag nu kan stoppes, sker det, at denne meddelelse ikke registreres hos lønkontoret, før det er for sent, og indbetalingen er foretaget.

Forskellige satser i overenskomster

Overenskomster angiver af og til forskellige indbetalingssatser på ansatte med forskellig anciennitet eller alder. Fejl opstår, hvis arbejdsgiver ikke er opmærksom og anvender standardsats på unge ansatte eller ansatte, der ikke har optjent anciennitet til den fulde sats.

Tilsvarende kan en arbejdsgiver have ansatte på forskellige overenskomster. Måske indbetales der til samme pensionsselskab efter flere af overenskomsterne, men satserne i overenskomsterne er forskellige. Dermed kan arbejdsgiveren ved en fejl have afregnet pension til en ansat efter en for høj

bidragssats.

Lærlinge og elever oprettes som almindelige pensionskassemedlemmer

Lærlinge og elever har ofte krav på en forsikringspakke, men ikke nødvendigvis krav på indbetaling til pension. Er arbejdsgiveren ikke opmærksom, kan arbejdsgiveren komme til at trække et beløb til den fulde pensionspakke (inkl. betydeligt dyrere forsikringsdækninger end lærlingetaksten) - og ikke blot eksempelvis det mindre beløb, som en lærlingeforsikringspakke koster.

Indbetaling på pension efter medarbejderens fratrædelse m.v.

Der kan opstå situationer, hvor pensionsindbetalinger ved en fejl fortsætter efter medarbejderens fratrædelse. Beslægtet hermed er situationer, hvor der på et tidspunkt eller gennem en periode er indbetalt for meget på en medarbejders pensionsordning, hvorefter vedkommende fratræder, inden den for store indbetaling er blevet korrigeret.

”Menneskelige fejl”

Hertil kommer en række blandede fejltyper, som beror på tastefejl og andre menneskelige fejl.

Disse fejltyper omfatter situationer, hvor eksempelvis hele lønnen indbetales til pension, at der indbetales pension to gange for den samme måned, at der kommer et eller flere ekstra nuller på eller at den ansattes pension indbetales på en kollegas pensionsordning. Det bemærkes, at hvis den ansattes pension indbetales på en kollegas pensionsordning, vil der efter den foreslåede regel kunne foretages korrektion i form af en tilbagebetaling til arbejdsgiveren med kollegaens accept, men ikke overførsel til den ansattes pension, idet der efter den foreslåede regel alene kan ske overførsel til en anden pensionsordning for samme person.

Det foreslås i § 22 F, stk. 7, at en korrektion efter § 22 F, stk. 1 og stk. 4, vil blive anset som en anmodning om genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelse, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, på pensionsopsparerens vegne.

Ligesom ved tilbagebetaling og overførsel efter gældende ret med tilladelse fra Skatteforvaltningen, vil tilbagebetaling efter den foreslåede regel betyde, at skatteansættelsen for de relevante år genoptages, herunder med det resultat, at der vil kunne opstå overskydende skat eller restskat for pensionsopsparereren.

Det foreslås i § 22 F, stk. 8, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende tilbagebetalte beløb efter § 22 F, stk. 1, og vedrørende overførte beløb efter § 22 F, stk. 3.

Det enkelte pensionsinstitut er efter gældende regler i skatteindberetningsloven og bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v. forpligtet til at foretage korrekt indberetning af

pensionsindbetalinger, hvilket betyder, at er en indbetaling blevet tilbagebetalt eller overført efter den foreslåede § 22 F, skal en allerede foretagen indberetning af pensionsindbetalingen rettes, ligesom den korrekte indbetaling skal indberettes.

Den foreslåede bemyndigelse påtænkes anvendt til at fastsætte regler om en særlig markering af rettelserindberetninger, der sker som følge af en tilbagebetaling eller overførsel efter den foreslåede regel, samt om en særlig markering af korrekte indberetninger i forbindelse med en overførsel efter den foreslåede regel.

Til nr. 14

Efter Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 2269 af 29. december 2020 om visse skattebegunstigede opsparingsformer i pengeinstitutter (herefter puljepensionsbekendtgørelsen) er det under visse vilkår muligt at placere pensionsopsparingsmidler i pengeinstitutter i unoterede aktier m.v.

Efter puljepensionsbekendtgørelsens § 24 er det dog ikke muligt at placere unoterede aktier m.v. i aldersopsparinger. Forbuddet omfatter unoterede kapitalandele, unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter med tilladelse, jf. § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Forbuddet omfatter også unoterede andele i alternative investeringsfonde, der forvaltes af en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Finanstilsynet vil ændre puljepensionsbekendtgørelsens § 24, således at forbuddet også kommer til at omfatte unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område. Forbuddet vil gælde danske aldersopsparinger. Med nærværende lovforslags § 1, nr. 4, foreslås der indført et tilsvarende forbud for så vidt angår godkendte, udenlandske aldersopsparinger.

Finanstilsynet vil fastsætte en afviklingsfrist den 1. juli 2022 for eksisterende placeringer af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, ligesom det med nærværende lovforslag § 5, stk. 5, foreslås, at investeringer af midler i aldersopsparinger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, der før den 1. januar 2022 er foretaget i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et andet land end Danmark, skal være

afviklet senest den 30. juni 2022.

En pensionsopsparer, der har placeret aldersopsparingsmidler i de nævnte andele, vil derfor skulle tage skridt til at afvikle placeringen af disse andele. Det vurderes ikke i alle situationer at være muligt at afhænde andelene til tredjemand, og har pensionsopsparereren ikke selv likviditet til at købe andelene ud af aldersopsparingsdepotet for frie midler, vil eneste mulighed for at afvikle placeringen være at udlodde de unoterede andele fra depotet til pensionsopsparerens frie midler. Har pensionsopsparereren nået pensionsudbetalingsalderen, er udlodningen skattefri, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1, men er det ikke tilfældet, vil der skulle betales en afgift på 20 pct. af udlodningen, jf. pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2.

Det foreslås at indsætte et *4. pkt.* i § 25 A, stk. 1, således at udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren, dvs. pensionsopsparereren, af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022, vil være afgiftsfri.

Det vil betyde, at udbetalinger i form af udlodninger, der sker i det nævnte tidsrum, ikke er afgiftspligtige med 20 pct. Det vil gælde både udlodninger fra danske aldersopsparinger og fra godkendte udenlandske aldersopsparinger.

Efter gældende ret skal handel mellem et frit depot og et pensionsdepot ske til handelsværdien. Handler mellem frie depoter og pensionsdepoter adskiller sig således ikke fra andre handler. Af pensionsbeskatningslovens § 17 A følger, at den enkelte kontohaver ved udlodning af unoterede aktier m.v. fra en pensionsopsparing, herunder en aldersopsparing, skal give pengeinstituttet oplysning om værdien af aktierne m.v. til brug for en eventuel beskatning efter pensionsbeskatningsloven, hvorefter pengeinstituttet vil kunne udlodde aktieposten til denne kursværdi. Dette vil også gælde skatte- og afgiftsfri udlodninger af unoterede aktier m.v. i aldersopsparinger efter den foreslåede regel i lovforslaget. Kontohaverens oplysning vil også danne grundlag for pengeinstituttets opgørelse af pensionsafkastskatten, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3.

Hvis en unoteret aktiepost udloddes uden samtykke, kan det ikke forventes, at den enkelte kontohaver har givet pengeinstituttet oplysning om handelsværdien. I sådanne tilfælde vil pengeinstituttet ved udlodningen kunne tage udgangspunkt i den senest anvendte kurs, der er blevet anvendt til brug for opgørelsen af pensionsafkastskat, dvs. ved pengeinstituttets opgørelse af pensionsafkastskatten for 2020, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7. I visse tilfælde kan pengeinstituttet have indikation af en mere realistisk handelsværdi – primært hvis tilsvarende aktier m.v. efter beregningen af pensionsafkastskat for 2020 er handlet fra pensionsdepotet. Pengeinstituttet vil i givet fald kunne anvende denne kurs ved en udlodning uden samtykke.

Det bemærkes, at uanset om der sker udlodning fra aldersopsparingsdepotet efter aftale med kontohaveren og dermed til den af kontohaveren oplyste kurs, eller om udlodning sker uden samtykke, jf. ovenfor, vil Skatteforvaltningen ved skatteansættelsen for den pågældende kontohaver kunne efterprøve, om den værdi, som udlodningen er foretaget til, er udtryk for handelsværdien på udlodningstidspunktet. Det gælder både ved opgørelsen af pensionsafkastskatten for 2021 og ved en senere opgørelse af gevinst, når de udloddede aktier m.v. afstås. Ved opgørelsen af gevinsten anvendes værdien – dvs. handelsværdien - på udlodningstidspunktet således som anskaffelsessum.

Endelig bemærkes, at i det omfang, at der efter udløbet af den frist for afvikling af de nævnte andele fortsat er placeret sådanne andele i en aldersopsparing, vil aldersopsparingen ikke overholde puljepensionsbekendtgørelsens placeringsregler. Det vil betyde, at aldersopsparingen ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegünstigede pensionsordninger. Når en aldersopsparing ikke opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegünstigede pensionsordninger, skal der betales en afgift på 20 pct. af det beløb, der ved fristens udløb kunne være udbetalt ved aldersopsparingens ophævelse, jf. pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 16. pkt.

Tilsvarende foreslås det i lovforslagets § 5, stk. 5, at såfremt placeringer af de nævnte andele i udenlandske aldersopsparinger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, der er sket inden den 1. januar 2022, ikke er afviklet senest den 30. juni 2022, vil aldersopsparingen fra og med den 1. juli 2022 ikke længere opfylde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegünstigede pensionsordninger med den ovenfor nævnte konsekvens.

Til nr. 15

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger – såkaldt diskvalificerende pensionsudbetalinger – betales der af indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.500 kr. (2022-niveau). Det er alene pensionsudbetalinger m.v., der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparing pålægges afgift på 40 pct. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

Udbetaling af invalidepension anses ikke som en diskvalificerende pensionsudbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 1. Når en borger, der modtager en invalidepension, påbegynder udbetaling af denne i forbindelse med invaliditet, diskvalificerer udbetalingen således ikke. Men invalidepensionen vil typisk være oprettet i tilknytning til en livsvarig eller ophørende livrente, og når borgeren opnår folkepensionsalderen, vil invalidepensionen typisk ophøre, hvorefter den livsvarige livrente påbegyndes udbetalt. Påbegyndelsen heraf vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Også i tilfælde, hvor invalidepensionen er oprettet i tilknytning til en ratepension, vil en udbetaling af ratepensionen blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling, uanset at den udbetales i umiddelbar fortsættelse af invalidepensionen med henblik på at fortsat opretholdelse af borgerens indkomstgrundlag.

Problemstillingen gælder også invalidepension, som er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018, og som er oprettet i tilknytning til en livsvarig eller ophørende livrente (en livrente med invalidedækning). Ved folkepensionsalderen ophører invalidepensionen typisk, hvorefter livrenten påbegyndes udbetalt, hvilket vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Der kan også være tilfælde, hvor invalidepensionen er oprettet i tilknytning til en ratepension, og når invalidepensionen ophører og ratepensionen påbegyndes udbetalt, vil udbetalingen af denne vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling. Derimod vil livrenter og ratepensioner, der er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018 i anledning af, at pensionsudbetalingsalderen er opnået, ikke diskvalificere ved opnåelsen af folkepensionsalderen.

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 1, således at ikke kun invalidepension, men også alderspension og ratepension, der påbegyndes udbetalt efter sidste udbetaling af en invalidepension, dog senest 30 dage efter denne sidste udbetaling, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Det betyder, at livsvarig og ophørende livrente og ratepension, der påbegyndes udbetalt i forlængelse af en invalidepension, nærmere bestemt senest 30 dage efter sidste udbetaling af invalidepensionen, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling. Dermed vil en pensionsopsparer, der modtager sådan pension, fortsat kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb, også efter opnåelsen af folkepensionsalderen eller i øvrigt, hvis invalidepensionen ophører og afløses af en livrente eller ratepension.

Det bemærkes, at det ikke vil være en betingelse, at ydelserne på livrenten eller ratepensionen har samme størrelse som invalidepensionen.

Det bemærkes endvidere, at heller ikke vil være en betingelse, at livrenten eller ratepensionen er oprettet i samme institut som det pensionsinstitut, der udbetaler invalidepensionen. Dette vil bl.a. være relevant i situationer, hvor invalidepensionen – som alene kan være oprettet i en pensionskasse eller et forsikringsselskab – ”afløses” af udbetalinger fra en rateopsparing i et pengeinstitut.

Den foreslåede ændring vil også omfatte livsvarig og ophørende livrente og ratepension, der bliver påbegyndt udbetalt i fortsættelse af en invalidepension, der er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018.

Til nr. 16

Hvis en person påbegynder og modtager diskvalificerende pensionsudbetalinger, betales der af indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.500 kr. (2022-niveau), jf. også bemærkningerne til § 1, nr. 15.

Pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, angiver en række undtagelser hertil. Forskellige typer af pensionsudbetalinger anses således ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger, uanset at de er påbegyndt udbetalt den 1. april 2018 eller senere. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidepension m.v., udbetalinger fra ATP, herunder af Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der udbetales af ATP og udbetalinger af bagatelagtig karakter. Disse undtagelser er oplistet i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7. Fællestrækket for disse undtagne udbetalingstyper er, at de beror på omstændigheder, som ikke vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Udbetaling af Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der sker fra ATP, anses ikke som en diskvalificerende pensionsudbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 6, hvorefter udbetalinger, der sker fra ATP ikke anses som diskvalificerende udbetalinger. Imidlertid kan en Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister også være oprettet i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, og udbetaling af en sådan supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister vil ikke være omfattet af undtagelsen i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 6, eller af andre af undtagelserne i § 25 A, stk. 7, nr. 6. Udbetalingen vil derfor blive anset som en diskvalificerende udbetaling.

Det foreslås for det første at indsætte et *nr. 18* i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter udbetaling af Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der er oprettet i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling. Dermed vil udbetalinger af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister ikke blive anset som diskvalificerende pensionsudbetalinger, uanset om de udbetales af ATP, jf. den gældende undtagelse i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 6, eller af et forsikringsselskab eller en pensionskasse. En pensionsopparer, der modtager Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister fra en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab, vil dermed fortsat kunne foretage indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb.

På rene risikoforsikringer udbetales der bonus både løbende, og når risikoforsikringen udløber. Bonusen hidrører fra overskud på risiko, omkostninger og rente. Udbetaling af bonus er afgiftspligtig og anses derfor efter gældende ret som en diskvalificerende pensionsudbetaling, uagtet at udbetalingen ikke kan tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Det foreslås for det andet at indsætte et *nr. 19* i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter udbetaling af bonus på rene risikoforsikringer ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling.

En pensionsopsparer, der får udbetalt en sådan bonus, vil dermed fortsat kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb.

I forbindelse med en lønmodtagers fratrædelse tilbyder pensionselskaberne ofte den fratrådte lønmodtager henstand på lønmodtagerens firmapensionsordning i en vis periode. Henstanden betyder, at pensionsordningen bliver præmiefri, og at de tilknyttede risikodækninger, f.eks. dødsfaldsdækning og invalidepension m.v. foreløbigt opretholdes mod en præmiebetaling, der tages fra den opsparede værdi på pensionsordningen.

Henstandsperioden betragtes som en omstillingsperiode, hvor lønmodtageren i en vis periode fortsat er omfattet af risikodækningerne, indtil lønmodtageren ansættes i et nyt arbejde og i den forbindelse indtræder i en ny pensionsordning, indtil lønmodtageren beslutter sig for fortsat at foretage indbetalinger til pensionsordningen af private midler, eller indtil lønmodtageren vælger at stoppe indbetalingerne til pensionsordningen.

Præmiebetalingen for risikodækninger i form af dødsfaldsdækning eller invalidepension, som er oprettet som enten en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger, dvs. som fradrags- eller bortseelsesberettigede forsikringer, kan i henstandsperioden uden skattemæssige konsekvenser, dvs. afgiftsfrit, afholdes i form af en deloverførsel fra den opsparede værdi på pensionsordningen efter pensionsbeskatningslovens § 41, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Er der derimod tale om risikodækninger, hvor præmiebetalingerne ikke er fradrags- eller bortseelsesberettigede, dvs. ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, kan præmiebetalingen ikke afholdes i form af en afgiftsfri deloverførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41. I stedet foretages præmiebetalingen ved, at et beløb hæves fra ratepensionen eller livrenten m.v. mod betaling af pensionsafgift på 60 pct. Herefter anvendes nettobeløbet til betaling for de nævnte risikoforsikringer.

Udgør præmien for risikoforsikringen eksempelvis 1.000 kr., vil det således blive hævet 2.500 kr.

fra ratepensionen eller livrenten m.v., således at der efter afgift kan foretages en præmieindbetaling på 1.000 kr. til dækning af risikoforsikringen. Efter gældende ret vil en sådan afgiftspligtig hævning blive anset for en diskvalificerende udbetaling efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

Det foreslås for det tredje at indsætte et *nr. 20* i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter udbetaling af pensionsmidler til dækning af betaling for ikke fradrags- eller bortseelsesberettigede risikodækninger i forbindelse med fratrædelse ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling.

En pensionsopsparer, der får dækket præmiebetalingen ved, at et beløb hæves fra en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger mod betaling af pensionsafgift på 60 pct., vil dermed fortsat kunne foretage indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb.

Til nr. 17

En rateforsikring i et livsforsikrings-selskabs eller en pensionskasse kan kombineres med en invalidesum, der udbetales til forsikrede i tilfælde af invaliditet, som medfører en varig nedsættelse af erhvervsevnen med mindst $\frac{2}{3}$, jf. pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 2.

Til en rateopsparring i et pengeinstitut kan knyttes en invalidesum som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 2. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 5.

En sådan invalidesum er afgiftspligtig med 40 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 29 C, der imidlertid henviser til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 4. Henvisningen i § 29 C til § 11 A, stk. 4, blev ved en fejl ikke ændret til en henvisning til § 11 A, stk. 5, i lov nr. 1561 af 21. december 2010, hvor der i denne lovs § 2, nr. 4, blev indsat et nyt stk. 4 i pensionsbeskatningslovens § 11 A.

Det foreslås, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 4, i pensionsbeskatningslovens § 29 C, ændres til en henvisning til § 11 A, stk. 6. Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter der foreslås et nyt stk. 4 i § 11 A, og som følge af den manglende konsekvensændring i lov nr. 1561 af 21. december 2010.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 18

Adgangen til placering af unoterede kapitalandele og unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter i aldersopsparring, blev ved en ændring af Finanstilsynets puljepensionsbekendtgørelse ophævet pr. 1. januar 2021. Baggrunden for ændringen af puljepensionsbekendtgørelsen var, at adgangen til placering af de nævnte kapitalandele m.v. i aldersopsparring kunne udnyttes til skattetækning, hvis der var tale om, at aldersopsparringsdepotet direkte

eller indirekte indeholder kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsopsparerer selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Det skyldes, at udbetalinger fra aldersopsparing ikke beskattes, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1.

Den mulighed for skattetænkning, der bestod i adgangen til placering af unoterede kapitalandele m.v. i aldersopsparing, hvis der var tale om, at aldersopsparringsdepotet direkte eller indirekte indeholdt kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsopsparerer selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde, består fortsat for pensionsordninger omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven, dvs. ordninger oprettet før den 18. februar 1992, idet puljepensionsbekendtgørelsen ikke gælder disse ordninger. Ved lov nr. 429 af 26. juni 1998 blev pensionsbeskatningslovens § 50 helt ophævet, men finder dog fortsat anvendelse, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992.

Engangsudbetalinger m.v. fra livsforsikringer m.v. omfattet af § 50 medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ligesom afkastet er skattefrit. Er livsforsikringen m.v. oprettet i et dansk pensionsinstitut vil afkastet af pensionsformuen dog være undergivet pensionsafkastbeskatning på 15,3 pct.

Da engangsudbetalinger m.v. fra disse ordninger ligesom udbetalinger af aldersopsparinger er skattefri, og da afkastet enten er skattefrit eller alene pensionsafkastskattepligtigt, er der mulighed for skattetænkning, hvis der i en pensionsordning omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven er placeret unoterede kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsopsparerer selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde.

For at forhindre skattetænkning i de pensionsordninger omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven foreslås det at indføre et forbud mod placering af unoterede kapitalandele m.v. i de nævnte pensionsordninger.

Det foreslås således at indsættes en ny paragraf, § 50 A, i pensionsbeskatningsloven indeholdende et sådant forbud.

I § 50 A, stk. 1, foreslås det, at midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, ikke må ikke være investeret i unoterede kapitalandele, i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller i unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, idet pensionsordningen ellers overgår til beskatning efter § 53 A fra tidspunktet for investeringen, dog tidligst den 1. juli 2022.

Den 1. juli 2022 er den foreslåede frist for, hvornår eksisterende placeringer af unoterede kapitalandele m.v. i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 skal være afviklet, jf. lovforslagets § 5, stk. 6, hvortil der henvises.

Det foreslåede forbud svarer til det forbud, som følger af puljepensionsbekendtgørelsens § 24 inkl. den af Finanstilsynet planlagte præcisering for så vidt angår unoterede andele, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union.

I § 50 A, stk. 2, foreslås det, at investeringer i kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, der overgår fra at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet til ikke at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, skal afvikles senest 6 måneder efter overgangen, idet pensionsordningen ellers fra dette tidspunkt overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det betyder, at i det omfang, at der er placeret kapitalandele eller andele i alternative investeringsfonde, der overgår fra at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet til ikke at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, vil disse placeringer skulle afvikles senest 6 måneder efter overgangen til ikke at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Dette vil pensionsopspareren efter gældende ret kunne gøre ved enten at afhænde de nævnte unoterede værdipapirer i pensionsdepotet til tredjemand, eller ved at pensionsopspareren selv ”køber” værdipapirerne for frie midler. Efter pensionsbeskatningsloven vil der heller ikke være noget til hinder for, at værdipapirerne udloddes fra § 50-ordningen, hvilket i givet fald vil kunne gøres skattefrit.

Afhændes eller udloddes værdipapirerne ikke inden fristens udløb, overgår pensionsordningen fra fristens udløb til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Den foreslåede regel om, at de nævnte kapitalandele m.v. vil skulle afvikles, vil sikre, at skattetænkningen heller ikke vil kunne ske i unoterede aktier m.v., som er blevet placeret i § 50-ordningen, mens de var optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, men siden hen er overgået til at være unoterede.

Til nr. 19

Efter Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 2269 af 29. december om visse skattebegunstigende opsparingsformer i pengeinstitutter ("puljepensionsbekendtgørelsen") er det under visse vilkår muligt at placere rateopsparinger, kapitalopsparinger, børneopsparinger og selvpensioneringskonti i kapitalandele, der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet – i daglig tale unoterede aktier m.v. - og i andele i alternative investeringsfonde.

Adgangen til placering af aldersopsparinger i unoterede kapitalandele og unoterede andele i alternative investeringsfonde blev ophævet pr. 1. januar 2021, jf. puljepensionsbekendtgørelsens § 24, fordi adgangen til placering af unoterede aktier m.v. i aldersopsparing kunne udnyttes til skatte-tænkning. Det var tilfældet, hvis aldersopsparingsdepotet gennem direkte eller indirekte eksponering indeholdt unoterede aktier m.v. i det selskab, som pensionsopspareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Det skyldes, at udbetalinger fra aldersopsparing ikke beskattes.

En pensionsopsparer, der havde nået pensionsudbetalingsalderen, kunne således indrette sig, så resultatet af arbejdsindsatsen alene blev beskattet med selskabsskat på 22 pct. og de resterende 78 pct. med pensionsafkastskat på 15,3 pct., hvilket gav en samlet skat på ca. 34 pct. Var arbejdet i stedet blevet honoreret med løn, ville marginalskatteprocenten være på op til ca. 56 pct.

Den beskrevne mulighed for skattetænkning var ikke relevant ved placering af midler i kapital- eller rateopsparing, idet arbejdsindsatsen i sidste ende bliver beskattet, når pensionen udbetales.

Et barns forældre og bedsteforældre m.v. kan oprette en børneopsparing til barnet. Der kan årligt indbetales maksimalt 6.000 kr. på børneopsparingen, og der kan i alt indbetales 72.000 kr. Der kan ved oprettelsen af børneopsparingen tidligst aftales udbetaling af indeståendet på et tidspunkt mindst 7 år efter oprettelsen, og tidligst når barnet fylder 14 år, og senest i det år, hvor barnet fylder 21 år.

Der er ikke fradrag for indskud til børneopsparing, og udbetalingen af børneopsparingen er skattefri. Afkastet af indeståendet på børneopsparingen er skattefrit.

Børneopsparinger kan dermed fortsat udnyttes til den beskrevne skattetænkning, da udbetalinger fra børneopsparinger ligesom udbetalinger fra aldersopsparinger ikke beskattes ved udbetaling. Den skattemæssige fordel er endda større end den skattemæssige fordel var ved placering af unoterede aktier m.v. i aldersopsparinger, da afkastet af børneopsparinger er skattefrit. Resultatet af arbejdsindsatsen vil således alene blive beskattet med selskabsskat, dvs. med 22 pct., hvis skattetækningsmuligheden udnyttes.

Finanstilsynet vil derfor ændre puljepensionsbekendtgørelsen, så det fra og med den 1. januar 2022 ikke længere vil være muligt at placere unoterede aktier m.v. i børneopsparinger. Samtidig hermed vil Finanstilsynet fastsætte en frist for afvikling af eksisterende placeringer af unoterede aktier m.v. den 30. juni 2022. Det vurderes ikke i alle situationer at være muligt at afhænde andelene til tredje-mand, og har kontohaveren, dvs. barnet ikke selv likviditet til at købe andelene ud af børneopsparingen, vil eneste mulighed for at afvikle placeringen være at udlodde de unoterede andele fra depotet til barnets frie midler - altså sådan at de unoterede aktier m.v. populært sagt derefter ejes af barnet direkte.

Efter gældende ret frigives det indestående beløb på børneopsparingen skattefrit ved den aftalte bindingsperiodens udløb. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 51, stk. 5. Der er dermed som udgangspunkt ikke mulighed for at foretage hverken hel eller delvis udbetaling af børneopsparingen før bindingsperiodens udløb.

Det foreslås at indsætte et 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51, stk. 5, hvorefter der vil kunne ske delvise udbetalinger i form af udlodninger til barnet af noterede kapitalandele, af noterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af noterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land end Danmark, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022.

Det betyder, at de noterede aktier m.v. vil kunne udloddes fra børneopsparingen uanset at bindingsperioden ikke er udløbet.

Det foreslås desuden at indsætte et 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51 A, stk. 3, hvorefter børneopsparinger, på hvilke der den 1. juli 2022 fortsat er placeret værdipapirer som nævnt i det foreslåede 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51, stk. 5, fra og med dette tidspunkt vil skulle anses som ophævet.

Det betyder, at en sådan børneopsparing fra og med den 1. juli 2022 vil være en almindelig bankkonto.

Efter gældende ret skal handel mellem et frit depot og et pensionsdepot, herunder en børneopsparing, ske til handelsværdien. Handler mellem frie depoter og pensionsdepoter adskiller sig således ikke fra andre handler.

Hvis en unoteret aktiepost udloddes uden samtykke, kan det ikke forventes, at barnet eller indskyderne, dvs. forældre eller bedsteforældre m.v. har givet pengeinstituttet oplysning om handelsværdien. I sådanne tilfælde vil pengeinstituttet ved udlodningen kunne tage udgangspunkt i den senest anvendte kurs, der er blevet anvendt til brug for opgørelsen af pensionsafkastskat, dvs. ved pengeinstituttets opgørelse af pensionsafkastskatten for 2021, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7. I visse tilfælde kan pengeinstituttet have indikation af en mere realistisk handelsværdi - primært hvis tilsvarende aktier m.v. efter beregningen af pensionsafkastskat for 2021 er handlet fra selvpen-sioneringskontoen. Pengeinstituttet vil i givet fald kunne anvende denne kurs ved en udlodning uden samtykke.

Det bemærkes, at uanset om der sker udlodning fra børneopsparingen efter aftale med barnets forældre eller bedsteforældre m.v. og dermed til den af disse personer oplyste kurs, eller om udlodning

sker uden samtykke, jf. ovenfor, vil Skatteforvaltningen ved skatteansættelsen for barnet kunne efterprøve, om den værdi, som udlodningen er foretaget til, er udtryk for handelsværdien på udlodningstidspunktet. Det gælder både ved opgørelsen af pensionsafkastskatten for 2022 og ved en senere opgørelse af gevinst, når de udloddede aktier m.v. afstås. Ved opgørelsen af gevinsten anvendes værdien – dvs. handelsværdien – på udlodningstidspunktet således som anskaffelsessum.

Til nr. 20

Personer, der var fyldt 18 år, men ikke 50 år, kunne frem til den 2. juni 1998 oprette én selvpensioneringskonto i et pengeinstitut. Der kan fortsat indskydes på de selvpensioneringskonti, der allerede er oprettet før den 2. juni 1998. Der kan hvert år maksimalt 3.000 kr. og kun indtil 40.000 kr. i alt.

Sådanne selvpensioneringskonti kan udnyttes til skattetænkning, hvis selvpensioneringskontoen gennem direkte eller indirekte eksponering indeholder unoterede aktier m.v. i det selskab, som kontohaveren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Skattetækningsmuligheden er den samme som den skattetækningsmulighed, der var knyttet til aldersopsparinger indtil indførelsen af forbuddet mod placering af unoterede aktier m.v. i aldersopsparinger. Udbetalinger fra selvpensioneringskonti beskattes ligesom aldersopsparinger således ikke ved udbetaling, ligesom afkastet af indeståendet på selvpensioneringskontoen alene beskattes som pensionsafkast efter pensionsafkastbeskatningsloven. Der henvises til pkt. 2.5.2 i de almindelige bemærkninger samt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19, om den lignende skattetækningsmulighed i børneopsparinger.

Finanstilsynet vil derfor ændre puljepensionsbekendtgørelsen, så det fra og med den 1. januar 2022 ikke længere vil være muligt at placere unoterede aktier m.v. i selvpensioneringskonti. Samtidig hermed vil Finanstilsynet fastsætte en frist for afvikling af eksisterende placeringer af unoterede aktier m.v. den 30. juni 2022. Det vurderes ikke i alle situationer at være muligt at afhænde andelene til tredjemand, og har kontohaveren ikke selv likviditet til at købe andelene ud af selvpensioneringskontoen, vil eneste mulighed for at afvikle placeringen være at udlodde de unoterede andele fra depotet til pensionsopsparerens frie midler.

Efter gældende ret kan indeståendet på en selvpensioneringskonto hæves når som helst, men skal hæves på én gang. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 51 A, stk. 3. Hvis der sker delhævning af indeståendet, er selvpensioneringskontoen frigivet i sin helhed, hvorefter kontoen vil være en almindelig bankkonto.

Det foreslås at indsætte et 2. *pkt.* i pensionsbeskatningslovens § 51 A, stk. 3, hvorefter der vil kunne ske delvise udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land end Danmark, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og

med den 30. juni 2022.

Det betyder, at de unoterede aktier m.v. vil kunne udloddes fra en selvpensioneringskonto uden at selvpensioneringskontoen anses for frigivet i sin helhed, således at kontoen fortsat vil skulle behandles som en selvpensioneringskonto.

Det foreslås desuden at indsætte et 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51 A, stk. 3, hvorefter selvpensioneringskonti, på hvilke der den 1. juli 2022 fortsat er placeret værdipapirer som nævnt i det foreslåede 2. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51 A, stk. 3, fra og med dette tidspunkt blive anset for ophævet.

Det betyder, at en sådan selvpensioneringskonto fra og med den 1. juli 2022 vil være en almindelig bankkonto.

Efter gældende ret skal handel mellem et frit depot og et pensionsdepot, herunder en selvpensioneringskonto, ske til handelsværdien. Handler mellem frie depoter og pensionsdepoter adskiller sig således ikke fra andre handler.

Hvis en unoteret aktiepost udloddes uden samtykke, kan det ikke forventes, at den enkelte kontohaver har givet pengeinstituttet oplysning om handelsværdien. I sådanne tilfælde vil pengeinstituttet ved udlodningen kunne tage udgangspunkt i den senest anvendte kurs, der er blevet anvendt til brug for opgørelsen af pensionsafkastskat, dvs. ved pengeinstituttets opgørelse af pensionsafkastskatten for 2021, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7. I visse tilfælde kan pengeinstituttet have indikation af en mere realistisk handelsværdi - primært hvis tilsvarende aktier m.v. efter beregningen af pensionsafkastskat for 2021 er handlet fra selvpensioneringskontoen. Pengeinstituttet vil i givet fald kunne anvende denne kurs ved en udlodning uden samtykke.

Det bemærkes, at uanset om der sker udlodning fra selvpensioneringskontoen efter aftale med kontohaveren og dermed til den af kontohaveren oplyste kurs, eller om udlodning sker uden samtykke, jf. ovenfor, vil Skatteforvaltningen ved skatteansættelsen for den pågældende kontohaver kunne efterprøve, om den værdi, som udlodningen er foretaget til, er udtryk for handelsværdien på udlodningstidspunktet. Det gælder både ved opgørelsen af pensionsafkastskatten for 2022 og ved en senere opgørelse af gevinst, når de udloddede aktier m.v. afstås. Ved opgørelsen af gevinsten anvendes værdien – dvs. handelsværdien – på udlodningstidspunktet således som anskaffelsessum.

Til § 2

Til nr. 1

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 1, kan pensionsinstitutter få lempelse for betalt

udenlandsk skat i pensionsafkastskatten efter reglerne i ligningslovens § 33, stk. 1 og 2. Efter ligningslovens § 33 F, stk. 1, 1. pkt., finder bestemmelsen anvendelse på lempelse for udenlandsk skat efter ligningslovens § 33. Ligningslovens § 33 F finder derfor også anvendelse ved beregning af lempelse i pensionsafkastskatten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20.

Efter ligningslovens § 33 F, stk. 1 og 2, skal der i forbindelse med beregning af lempelse for dobbeltbeskatning efter ligningslovens § 33 eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst foretages lempelse efter det såkaldte nettoprincip. Nettoprincippet indebærer, at udenlandsk indkomst ved lempelsesberegningen skal fratrækkes de udgifter, der anses for at vedrøre den udenlandske indkomst. Dog skal udgifter, der ikke kan henføres til enten den danske eller den udenlandske indkomst, fordeles efter forholdet mellem den danske og den udenlandske bruttoindkomst. Konsekvensen af reduktionen af den udenlandske indkomst er, at lempelsen i den danske skat reduceres tilsvarende.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 1, 3. og 4. pkt., at hensættelser og direkte udbetalinger til ordninger, der er fritaget for skat efter denne lov, jf. § 6, stk. 3, 5 og 7, § 7, stk. 2, nr. 1-10, § 8, stk. 6, § 10, stk. 1-4, og ordninger, hvor pensionsopspareren ikke opfylder betingelserne for at være skattepligtig efter denne lov, jf. § 1, stk. 1, anses som udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2, jf. dog 4. pkt. Direkte udbetalinger af formueafkast til pensionsberettigede anført i § 7, stk. 2, nr. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 7, anses dog ikke for udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2.

Med de foreslåede ændringer præciseres det, at der for skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven skal ske en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstitutts lempelsesberettigede udenlandske indkomst med hensættelser og udbetalinger af indkomstårets formueafkast til ikke-pensionsafkastskattepligtige ordninger, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 6, stk. 3 og 5, § 7, stk. 2, nr. 2-10, og § 8, stk. 6. Direkte udbetalinger af formueafkast til pensionsberettigede anført i § 7, nr. 1, jf. § 7, nr. 7, anses dog ikke for udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 6, stk. 3 og 5, er pensionskasser omfattet af § 1, stk. 2, nr. 9 og 13, (såkaldte afviklingskasser) ikke skattepligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til pensionsbeskatningslovens §§ 53 A eller 53 B, jf. § 6, stk. 3, eller til den del af formueafkastet, som kan henføres til forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandforpligtelser, jf. § 6, stk. 5.

Pensionsafkastbeskatningsloven § 7 regulerer opgørelsen af det skattepligtige afkast for bl.a. pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsselskaber. Pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, nr. 2-10, regulerer nogle af de beløb og hensættelser, der skal fratrækkes ved opgørelsen af pensionskassernes m.v. beskatningsgrundlag, og som dermed er fritaget for pensionsafkastskat. Det drejer sig bl.a. om beløb der hensættes individuelt som rente m.v. til pensionsberettigede hvis pensionsordninger er omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A og 53 B. Beløb til forsikringer, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og som alene kan komme til udbetaling i tilfælde af

den forsikredes sygdom, invaliditet eller død inden forsikringens aftalte udløbstidspunkt, hvis det aftale udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes 80. år.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, nr. 7, fradrages direkte udbetalinger af formueafkast til de pensionsberettigede anført i nr. 1-6. Pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, nr. 1 omfatter beløb, der hensættes individuelt som rente m.v. til dækning af forpligtelser over for pensionsordninger i § 1, stk. 1, dvs. pensionsafkastskattepligtige ordninger for fuldt skattepligtige personer, der ikke er hjemmehørende i fremmed stat, Færøerne eller Grønland efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Disse beløb beskattes ikke i pensionskassen m.v. men hos pensionskunden. Disse beløb medfører ikke en forholdsmæssig nedsættelse af den lempelsesberettigede udenlandske indkomst. Det foreslås derfor, at direkte udbetalinger af formueafkast til pensionsberettigede anført i § 7, nr. 1, jf. § 7, nr. 7, ikke anses for udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 8 regulerer opgørelsen af det skattepligtige afkast for bl.a. livsforsikringsselskaber. Pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 6, regulerer de beløb, der skal ses bort fra ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Det drejer sig bl.a. om pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 51 A og 53 B.

Med de foreslåede ændringer præciseres det endvidere, at der desuden skal foretages en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstituttets lempelsesberettigede udenlandske indkomst med hensættelser og udbetalinger af indkomstårets formueafkast til ordninger, der er fritaget for pensionsafkastskat, fordi pensionsopspareren ikke opfylder betingelserne for at være skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1. Denne gruppe omfatter pensionsopsparere, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark, eller som er fuldt skattepligtige til Danmark, men er hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Herudover skal der ske en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstituttets lempelsesberettigede udenlandske indkomst med beløb, der hensættes til pensionsafkastskattepligtige ordninger, og som relaterer sig til den del af opsparingen, der er skattefri, fordi den er foretaget før den 1. januar 1983, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 6, stk. 7, og § 10, stk. 1-4.

Præciseringerne omfatter både beregningen af lempelsen i pensionsafkastskatten for individuelle pengeinstitutordninger m.v., der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 3, ordninger i kapitalpensionsfonde, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 5, pensionskasser og lign., der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, livsforsikringsselskaber, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, og andre pensionsinstitutter, der beskattes på institutniveau efter pensionsafkastbeskatningsloven, jf. § 6. Præciseringerne svarer til gældende praksis.

Til nr. 2

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 3, 1. pkt., kan de skattepligtige fremføre skat betalt til fremmed stat, Grønland eller Færøerne, der ikke kan fradrages i årets skat, sammen med eventuel negativ skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvis skatten efter loven er mindre end fradraget for udenlandsk skat, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 1. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 3, 2. pkt., opgøres det fremførelsesberettigede beløb efter stk. 1 og er det mindste beløb af enten skatten betalt til fremmed stat, Grønland eller Færøerne eller den danske skat af det positive udenlandske lempelsesberettigede beskatningsgrundlag. Efter bestemmelsen kan uudnyttet creditlempelse fremføres til modregning i efterfølgende års positive pensionsafkastskat.

Det foreslås, at der i pensionsafkastbeskatningslovens § 20, *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, efter ”stk. 1” indsættes ”eller en tilsvarende bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst”.

Med den foreslåede præcisering af bestemmelsen vil det blive tydeliggjort, at bestemmelsen både omfatter uudnyttet lempelse efter den såkaldte creditmetode beregnet efter ligningslovens § 33 eller efter en tilsvarende bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Creditmetoden betyder, at bopælslandet giver lempelse for den skat, der er betalt i udlandet af indkomst, som kan beskattes dér, men lempelsen er begrænset til den del af skatten i bopælslandet, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst.

Præciseringen svarer til gældende praksis, hvorefter den uudnyttede creditlempelse i begge tilfælde kan fremføres sammen med negativ skat, der kan fremføres til modregning i efterfølgende års positive pensionsafkastskat.

Til § 3

Efter gældende ret sidestilles udlodninger af aktier fra en pensionsordning med anskaffelse, og som anskaffessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Indskud af aktier på en pensionsordning sidestilles med afståelse, og som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Det følger af, at aktierne, når de er placeret i en pensionsordning, i skattemæssig henseende anses som værende adskilt fra pensionsopsparerens øvrige formue.

Dette princip sikrer, at den enkelte pensionsopsparer ikke beskattes to gange af den samme aktiegevinst, ligesom der ikke er fradrag to gange for det samme tab. Princippet er lovfæstet i aktieavancebeskatningslovens § 32.

Af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1, følger således, at indskud af aktier i pensionsordninger omfattes af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti sidestilles med afståelse, og som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages.

Af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, følger, at udlodning af aktier fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, sidestilles med anskaffelse, og som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet.

Af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 3, følger, at § 32, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på udenlandske pensionsordninger, der af Skatteforvaltningen i henhold til pensionsbeskatningslovens § 15 C er godkendt til at udbyde skattebegünstigede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Aktieavancebeskatningslovens § 32 omfatter efter sin ordlyd altså pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, men finder i praksis også anvendelse for indskud på og udlodninger fra udenlandske pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D, samt pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, den før § 53 A gældende § 50, og § 53 B, jf. princippet om, at aktierne, når de er placeret i en pensionsordning, i skattemæssig henseende anses som værende adskilt fra pensionsopparerens øvrige formue.

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 D kan personer, der i forbindelse med deres tilflytning til Danmark er omfattet af en pensionsordning, der er oprettet i et pensionsinstitut i et andet land inden for EU/EØS, få pensionsordningen godkendt af Skatteforvaltningen for en periode på 60 måneder således, at der er fradragsret for indbetalingerne til pensionsordningen. Afkastet er i 60 månedersperioden skattefrit.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A omfatter livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens afsnit 1, dvs. reglerne for de ovennævnte skattebegünstigede pensionsordninger. Pensionsbeskatningslovens § 53 A gælder også for pensionsordninger, hvor pensionsoppareren har valgt at give afkald på skattemæssig behandling efter de almindelige regler. Der er ikke fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefrie. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A blev ved lov nr. 569 af 24. juni 1992 indsat som supplement til den dagældende regel i pensionsbeskatningslovens § 50, hvorefter engangsudbetalinger m.v. fra livsforsikringer m.v. omfattet af denne regel ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ligesom afkastet er skattefrit. Er livsforsikringen m.v. oprettet i et dansk pensionsinstitut vil afkastet af pensionsformuen dog være undergivet pensionsafkastbeskatning på 15,3 pct. Forsikrings- eller pensionsordninger, der var omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, er fortsat omfattet af den dagældende § 50, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før

den 18. februar 1992.

Pensionsordninger omfattet af § 53 B er vandrende arbejdstagers pensionsordninger, som er oprettet i udlandet før arbejdstagerens tilflytning til Danmark, hvor der har været fradrags- eller bortseelsesret for samtlige indbetalinger før tilflytningen. Udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger, er skattepligtige til Danmark. Indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 B under opholdet i Danmark er ikke fradrags- eller bortseelsesberettigede, men til gengæld er udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger, skattefrie efter et krone-til-krone princip. Afkastet er skattefrit.

Det foreslås at ændre aktieavancebeskatningslovens § 32, *stk. 3*, således at det af bestemmelsen kommer til at fremgå, at aktieavancebeskatningslovens § 32, *stk. 1*, og 2, finder tilsvarende anvendelse på pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B, og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50 A, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991

Dermed vil det klart fremgå af aktieavancebeskatningslovens § 32, at udlodninger af aktier fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50 A, sidestilles med anskaffelse, at værdien på udlodningstidspunktet anses som anskaffelsessum, at indskud af aktier på de nævnte pensionsordninger sidestilles med afståelse, og at værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages, anses som afståelsessum.

Dermed understøttes, at den enkelte pensionsopsparer ikke beskattes to gange af den samme aktiegevinst, ligesom der ikke er fradrag to gange for det samme tab.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til § 4

Efter gældende ret sidestilles udlodninger af fordringer fra en pensionsordning med erhvervelse, og som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Indskud af en fordring på en pensionsordning sidestilles med afståelse, og som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Det følger af, at fordringerne, når de er placeret i en pensionsordning, i skattemæssig henseende anses som værende adskilt fra pensionsopsparerens øvrige formue.

Dette princip sikrer, at den enkelte pensionsopsparer ikke beskattes to gange af den samme gevinst på fordringen, ligesom der ikke er fradrag to gange for det samme tab. Princippet er lovfæstet i kursgevinstlovens § 35.

Af kursgevinstlovens § 35, 1. pkt., følger således, at indskud af fordringer i pensionsordninger omfattende af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti, aktiesparekonti, etableringskonti og iværksætterkonti sidestilles med afståelse. Af kursgevinstlovens § 35, 2. pkt., følger, at værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages, anses som afståelsessum.

Af kursgevinstlovens § 35, 3. pkt., følger, at udlodning af obligationer fra en etableringskonto eller iværksætterkonto sidestilles med erhvervelse. Af kursgevinstlovens § 35, 4. pkt., følger, at udlodning af fordringer fra pensionsordninger omfattende af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, sidestilles med anskaffelse. Af kursgevinstlovens § 35, 5. pkt., følger, at værdien på udlodningstidspunktet anses som anskaffelsessum.

Efter kursgevinstlovens § 35, 6. pkt., finder disse regler tilsvarende anvendelse på udenlandske pensionsordninger, der af Skatteforvaltningen i henhold til pensionsbeskatningslovens § 15 C er godkendt til at udbyde skattebegünstigede pensionsordninger omfattende af pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Kursgevinstloven omfatter efter sin ordlyd altså pensionsordninger omfattende af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, men finder i praksis også anvendelse for indskud på og udlodninger fra udenlandske pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D, samt pensionsordninger omfattende af pensionsbeskatningslovens § 53 A, den før § 53 A gældende § 50, og § 53 B, jf. princippet om, at fordringerne, når de er placeret i en pensionsordning, i skattemæssig henseende anses som værende adskilt fra pensionsopparerens øvrige formue.

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 D kan personer, der i forbindelse med deres tilflytning til Danmark er omfattet af en pensionsordning, der er oprettet i et pensionsinstitut i et andet land inden for EU/EØS, få pensionsordningen godkendt af Skatteforvaltningen for en periode på 60 måneder således, at der er fradragsret for indbetalingerne til pensionsordningen. Afkastet er i 60 månedersperioden skattefrit.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A omfatter livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens afsnit 1, dvs. reglerne for de ovennævnte skattebegünstigede pensionsordninger. Pensionsbeskatningslovens § 53 A gælder også for pensionsordninger, hvor pensionsoppareren har valgt at give afkald på skattemæssig behandling efter de almindelige regler. Der er ikke fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefrie. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A blev ved lov nr. 569 af 24. juni 1992 indsat som supplement til den dagældende regel i pensionsbeskatningslovens § 50, hvorefter engangsudbetalinger m.v. fra

livsforsikringer m.v. omfattet af denne regel ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ligesom afkastet er skattefrit. Er livsforsikringen m.v. oprettet i et dansk pensionsinstitut vil afkastet af pensionsformuen dog være undergivet pensionsafkastbeskatning på 15,3 pct. Forsikrings- eller pensionsordninger, der var omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, er fortsat omfattet af den dagældende § 50, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992.

Pensionsordninger omfattet af § 53 B er vandrende arbejdstagers pensionsordninger, som er oprettet i udlandet før arbejdstagerens tilflytning til Danmark, hvor der har været fradrags- eller bortseelsesret for samtlige indbetalinger før tilflytningen. Udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger, er skattepligtige til Danmark. Indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 B under opholdet i Danmark er ikke fradrags- eller bortseelsesberettigede, men til gengæld er udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger, skattefrie efter et krone-til-krone princip. Afkastet er skattefrit.

Det foreslås at ændre kursgevinstlovens § 35, 6. pkt., således at det af bestemmelsen kommer til at fremgå, at kursgevinstlovens § 35, 1.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse på pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B, og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50 A, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991

Dermed vil det klart fremgå af kursgevinstlovens § 35, at udlodninger af fordringer fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50 A, sidestilles med anskaffelse, at værdien på udlodningstidspunktet anses som anskaffelsessum, at indskud af fordringer på de nævnte pensionsordninger sidestilles med afståelse, og at værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages, anses som afståelsessum.

Dermed understøttes, at den enkelte pensionsopsparer ikke beskattes to gange af den samme gevinst på fordringen, ligesom der ikke er fradrag to gange for det samme tab.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Det foreslås i *stk. 2*, at pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, skal have virkning for overførsler af beløb, der fra og med den 1. januar 2021 er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum.

Det betyder, at indbetalinger, der fra og med den 1. januar 2021 er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, fra og med dette tidspunkt efter den foreslåede regel i pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 5, vil kunne overføres til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.

Det foreslås i *stk. 3*, at den foreslåede regel i pensionsbeskatningslovens § 22 F, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, skal have virkning for tilbagebetalinger og overførsler af beløb, der sker fra og med den 1. januar 2023 af indbetalinger af beløb, der fejlagtigt sker fra og med den 1. januar 2022.

Dermed vil der fra og med den 1. januar 2023 efter den foreslåede regel kunne foretages korrektion af fejlagtige indbetalinger, der er sket den 1. januar 2022 eller senere.

Det foreslås i *stk. 4*, at ændringen i § 1, nr. 15, af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 1, hvorefter livsvarig og ophørende livrente og ratepension, der udbetales i fortsættelse af invalidepension, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling, får virkning for udbetalinger, der er sket den 1. april 2018 eller senere. Personer, der er blevet diskvalificeret på grund af udbetalinger af pension, der er udbetalt i fortsættelse af invalidepension, vil således alligevel ikke være diskvalificeret på grund af disse udbetalinger.

I *stk. 4* foreslås det desuden, at også de nye undtagelser til reglen om diskvalificerende pensionsudbetalinger i § 1, nr. 16, af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 18-20, får virkning for pensionsudbetalinger og dispositioner, der er sket den 1. april 2018 eller senere. Personer, der er blevet diskvalificeret på grund af udbetaling af Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister fra en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab på grund af udbetaling af bonus på rene risikoforsikringer eller på grund af udbetaling af pensionsmidler til dækning af betaling for ikke fradrags- eller bortseelsesberettigede risikodækninger i forbindelse med fratrædelse, vil således ikke være diskvalificeret på grund af disse udbetalinger.

Der er i alle de nævnte situationer tale om en virkning tilbage i tid, som udelukkende er til gunst for de pågældende personer. Det bemærkes, at har de pågældende modtaget andre diskvalificerende udbetalinger m.v., vil de fortsat være diskvalificerede på grund af disse udbetalinger m.v.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at investeringer af midler i aldersopsparinger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, der inden den 1. januar 2022 er foretaget i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et andet land end Danmark, skal være afviklet senest den 30. juni 2022.

Det svarer til den afviklingsfrist, som Finanstilsynet vil fastsætte i forbindelse med ændringen af puljepensionsbekendtgørelsen for eksisterende placeringer af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et andet land end Danmark, i danske aldersopsparinger.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at er investeringerne ikke afviklet inden dette tidspunkt, anses aldersopsparringen fra og med den 1. juli 2022 ikke for omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Når en aldersopsparring ikke opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebe-
gunstigede pensionsordninger, betales en afgift på 20 pct. af det beløb, der ved fristens udløb kunne være udbetalt ved aldersopsparringens ophævelse, jf. pensionsbeskatningslovens § 30, stk.

1, 16. pkt. Dette svarer til den retsstilling, der vil gælde for danske aldersopsparinger, som fortsat den 1. juli 2022 er placeret i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et andet land end Danmark.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at § 1, nr. 17, har virkning fra og med den 1. januar 2022. Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at investeringer af midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, der før den 1. januar 2021 er foretaget i unoterede kapitalandele, i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller af en forvalter med tilladelse, jf. § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et andet land end Danmark, skal være afviklet senest den 30. juni 2022, idet hele pensionsordningen ellers fra dette tidspunkt overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det betyder, at en pensionsopsparer, der har placeret midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 i de nævnte unoterede værdipapirer, senest den 30. juni 2022 skulle afvikle placeringen af midlerne i værdipapirerne. Dette vil pensionsopsparereren kunne gøre ved enten at afhænde de unoterede værdipapirer i pensionsdepotet til tredjemand, ved at pensionsopsparereren selv ”køber” værdipapirerne for frie midler eller ved at værdipapirerne udloddes fra pensionsordningen til pensionsopsparereren.

Efter gældende ret vil udlodningen til pensionsopsparereren blive sidestillet med anskaffelse, og værdien af aktien m.v. på udlodningstidspunktet vil blive anset som anskaffelsessum ved en senere opgørelse af aktieavance efter aktieavancebeskatningsloven, når de udloddede aktier m.v. afstås, jf. aktieavancebeskatningslovens § 32, som i øvrigt præciseres ved lovforslagets § 3. Ved opgørelsen af gevinsten anvendes handelsværdien på udlodningstidspunktet som anskaffelsessum.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 1521 af 27. december 2020, § 2 i lov nr. 2197 af 29. december 2020, § 15 i lov nr. 2202 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 2223 af 29. december 2020 og senest ved § 3 i lov nr. 465 af 20. marts 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 11 A. En rateopsparing i pensionsøjemed skal indeholde bestemmelse om, at det opsparede pensionsbeløb udbetales i rater over mindst 10 år, jf. dog § 15 B, stk. 5, og § 41, stk. 1, nr. 3, og at rater, der kommer til udbetaling, medens kontohaveren lever, skal udbetales til denne. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Opsparingen skal være oprettet enten i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, 	

<p>udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt, eller i en anden institution inden for EU/EØS, som told- og skatteforvaltningen har godkendt. Vilkårene for ordningen skal fastsættes i en aftale mellem pengeinstituttet og kontohaveren samt dennes arbejdsgiver, såfremt arbejdsgiveren bidrager til ordningen. Adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i pensionsøjemed ophører med udgangen af det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori første rateudbetaling vil finde sted.</p> <p>2. De opsparede midler skal indsættes på indlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Med hensyn til midlernes anbringelse finder reglerne i § 12, stk. 1, nr. 1, 3.-8. og 11. pkt., tilsvarende anvendelse.</p> <p>3.-5. ...</p> <p>Stk. 2.-6. ...</p>	<p>1. § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., affattes således: ”Adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i pensionsøjemed ophører, når første rateudbetaling finder sted.”</p> <p>2. I § 11 A, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., ændres ”11. pkt.” til ”12. pkt.”</p> <p>3. I § 11 A indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: ”Stk. 4. Er opsparingen opdelt, beregnes den årlige rateudbetaling af hver enkelt andel af opsparingen af</p>
--	--

	<p>andelens værdi ved kalenderårets begyndelse.” Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.</p>
<p>§ 12. En opsparing i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Opsparingen skal være oprettet enten i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt, eller i en anden institution inden for EU/EØS, som told- og skatteforvaltningen har godkendt. De opsparede midler skal indsættes på indlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut kan ikke anbringes i fast ejendom, aktier m.v., der har som formål eller som et af sine for- 	

mål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller i andele i en personligt drevet virksomhed ejet af kontohaveren. Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, må værdien af værdipapirer udstedt af en enkelt emittent ikke overstige 20 pct. Der kan dog altid anbringes et grundbeløb på 46.000 kr. (2010-niveau) reguleret efter personskatte-lovens § 20 i værdipapirer udstedt af en enkelt emittent. Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier m.v., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må kontohaveren ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne m.v. i selskabet, og investeringen i hvert enkelt selskab skal udgøre mindst 100.000 kr. Ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes aktier m.v., som kontohaveren ejer uden for pensionsordningen, og aktieavancebeskatningslovens

§ 4 finder tilsvarende anvendelse, idet ejerandele, som kontohaveren eller personkredsen nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, har ejet, dog ikke medregnes. Værdien af aktier m.v., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må højst udgøre 20 pct. af den del af opsparingen i samme pengeinstitut placeret på kontantforrentede indlånskonti, i puljer eller i særskilte depoter, der ligger under 2 mio. kr., højst 50 pct. af den del, der ligger mellem 2 og 4 mio. kr., og højst 75 pct. af den del, der ligger over 4 mio. kr. Uanset 6.-8. pkt. kan midler i særskilte depoter til brug for aldersopsparing ikke investeres i unoterede kapitalandele og i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller af en forvalter med tilladelse, jf. § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Tilsvarende gælder for unoterede

<p>andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller af en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde. Midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut omfattet af lov om finansiel virksomhed skal anbringes i overensstemmelse med §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed. Skatteministeren fastsætter bestemmelser om anbringelse af opsparede midler, der forvaltes af institutioner godkendt efter 1. pkt.</p> <p>2.-4. ...</p> <p>Stk. 2-3. ...</p>	<p>4. I § 12, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 10. pkt. som nyt punktum:</p> <p>”Tilsvarende gælder endvidere for unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.”</p>
<p>§ 16. Til opsparing i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersopsparing), kapitalforsikring i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersforsikring) og supplerende engangssum kan for et indkomstår i alt anvendes et grundbeløb på højst 4.600</p>	

kr. (2010-niveau), jf. dog 2. pkt. Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kan der anvendes et grundbeløb på 46.700 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 4. Livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller pengeinstituttet skal påse, at der i det pågældende livsforsikringsselskab m.v. ikke anvendes et større beløb end grundbeløbene i 1. og 2. pkt. Til kapitalforsikring i pensionsøjemed, opsparing i pensionsøjemed og til supplerende engangsydelse kan for indkomståret til og med 2012 i alt anvendes et grundbeløb på højst 46.000 kr. (2010-niveau) og for efterfølgende indkomstår på 0 kr. Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20. Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetaling til en ordning som nævnt i 1. eller 2. pkt. for ejeren, nedsættes de årlige grundbeløb i 1. og 2. pkt. med disse indbetalinger. Bidrag og præmier til aldersforsikring og supplerende engangssum har skattemæssig virkning på forfaldstidspunktet, i det omfang de indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Forfaldne bidrag eller præmier som nævnt i 7. pkt., der bliver betalt senere end den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, har skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet. Indbetalinger til aldersopsparing har skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet. Indbetales et

<p>bidrag eller en præmie som nævnt i 7. pkt., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, jf. dog 8. pkt., eller foretages der en indbetaling som nævnt i 9. pkt., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, har bidraget, præmien eller indbetalingen skattemæssig virkning på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra. Bidrag eller præmier til forudlønnede arbejdstageres aldersforsikringer og supplerende engangssummer, der er forfaldne til betaling i løbet af måneden, men som vedrører den følgende måned, anses ved anvendelsen af 7. pkt. for forfaldne i sidstnævnte måned.</p> <p><i>Stk. 2.-4. ...</i></p>	<p>5. I § 16, stk. 1, 10. pkt., ændres ”jf. dog 8. pkt.” til: ”jf. dog 7. pkt.”</p>
<p>§ 19. Ved opgørelsen af en arbejdstagers skattepligtige indkomst medregnes ikke beløb, der af arbejdsgiveren indbetales til en af kapitel 1 omfattet ordning for arbejdstageren, herunder indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension vedrørende arbejdsgiverbetalte dagpengeydelse i henhold til lov om sygedagpenge. Det samme gælder indbetalinger fra en tidligere arbejdsgiver til en af kapitel 1 omfattet ordning. Bortseelsesretten efter 1. og 2. pkt. gælder også de i kalenderåret forfaldne bidrag eller præmier, der indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Indbetales et bidrag m.v., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22</p>	

<p>E, inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, jf. dog 3. pkt., er det bortseelsesberettiget på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra. Bidrag eller præmier til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der er forfaldne til betaling i løbet af måneden, men som vedrører den følgende måned, anses ved anvendelsen af 3. pkt. for forfaldne i sidstnævnte måned. Er der sket afgiftsberigtigelse af en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed efter § 25, stk. 1, nr. 1, ved udbetaling til ejeren, efter at pensionsudbetalingsalderen er nået, medregnes beløb, der af arbejdsgiveren eller en tidligere arbejdsgiver indbetales til en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed er afgiftsberigtiget, dog ved opgørelsen af arbejdstagerens skattepligtige indkomst. 1. og 2. pkt. gælder ikke præmier og bidrag til aldersopsparing, aldersforsikring eller den del af et pensionskassemedlems årlige bidrag, der anvendes til finansiering af supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1. Efter arbejdstagerens død medregnes indbetalinger fra afdødes tidligere arbejdsgiver til sikring af ægtefælle- eller samleverpension, samleverpension eller børnepension efter § 2, nr. 4, heller ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ægtefællen,</p>	<p>6. I § 19, stk. 1, 5. pkt., indsættes efter ”anses ved anvendelsen af”: ”1. pkt. for bortseelsesberettigede og ved anvendelsen af”.</p>
---	---

<p>den fraskilte ægtefælle, samleveren, jf. § 2, nr. 4, litra e, børnene eller afdødes bo. Retten til at bortse fra arbejdsgiverens indbetalinger til en indeksordning er begrænset på samme måde som fradragsretten for egne indbetalinger, jf. § 18, stk. 1, 8. pkt. Retten til at bortse fra arbejdsgiverens indbetalinger til en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed omfattet af § 15 B er begrænset på samme måde som fradragsretten for egne præmier og bidrag, jf. § 15 B, stk. 6.</p> <p><i>Stk. 2.-5. ...</i></p>	<p>7. I § 19, stk. 1, 9. pkt., ændres ”§ 18, stk. 1, 8. pkt.” til: ”§ 18, stk. 1, 12. pkt.”</p>
<p>§ 22 D. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløb-</p>	<p>8. § 22 D, stk. 1, 1. pkt., affattes således:</p> <p>”Beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.”</p> <p>9. I § 22 D, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”tidspunktet for”: ”bortseelsesretten m.v. for”.</p>

<p>bet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v., jf. stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v., jf. stk. 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ...</p>	<p>10. § 22 D, stk. 2, 1. pkt., affattes således:</p> <p>”Beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.”</p> <p>11. I § 22 D, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter ”tidspunktet for”: ”fradragsretten m.v. for”.</p> <p>12. I § 22 D indsættes som <i>stk. 4-7</i>: ”<i>Stk. 4.</i> Ved overførsel til et andet pensionsinstitut skal det afgivende institut give det modtagende institut følgende oplysninger:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) De oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse. 2) Tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensions-
--	---

	<p>ordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.</p> <p>3) Tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer eller supplerende engangssummer.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Det er en betingelse for overførsel efter stk. 5, at arbejdsgiveren</p>
--	--

	<p>har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 A.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Overførsel efter stk. 5 sker med afkast m.v.”</p>
	<p>13. Efter § 22 E indsættes:</p> <p>”§ 22 F. Beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest tre år efter indbetalingen tilbagebetales til indbetaleren, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til pensionsordningen ikke anses som en indbetaling. Der kan ikke afgiftsfrit tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt. Tilbagebetaling til andre end pensionsopsparereren kan kun ske med dennes accept. Tilbagebetalinger til en arbejdsgiver kan dog ske uden pensionsopsparerens accept, hvis arbejdsgiveren allerede har foretaget den korrekte indbetaling til pensionsopsparerens pensionsordning m.v.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der kan ikke foretages tilbagebetalinger efter stk. 1 af fejlindbetalinger for det enkelte kalenderår, hvis kalenderårets fejlindbetalinger for den enkelte pensionsopsparer i det pågældende pensjonsinstitut overstiger et grundbeløb på 84.500 kr. (2010-niveau) tillagt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag.</p>

	<p>Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Ved tilbagebetaling i det kalenderår, hvor fejlindbetaling er sket, kan tilbagebetaling ske, hvis kalenderårets fejlindbetalinger ikke overstiger beløbsgrænsen som nævnt i 1. pkt. på tilbagebetalingstidspunktet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, eller til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, kan senest tre år efter indbetalingen overføres til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum eller til ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning m.v. og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning m.v. ikke anses som en indbetaling. Det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførelstidspunktet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Den indbetaling på den modtagende pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, anses for</p>
--	---

	<p>sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, der blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v., jf. dog stk. 1, 1. pkt.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved overførsel til et andet pensionsinstitut skal det afgivende institut give det modtagende institut følgende oplysninger:</p> <ol style="list-style-type: none">1) De oprindeligt foretagne indbetalings størrelse.2) Tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.3) Tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer, supplerende engangssummer, til ikke fradragsberettigede forsikringer ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring. <p><i>Stk. 6.</i> Det er en betingelse for tilbagebetaling og overførsel efter stk. 1 og 4, at de indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til af-</p>
--	---

	<p>talegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En korrektion efter stk. 1 og stk. 3 anses som en anmodning om genoptagelse af pensionsopsparers skatteansættelse, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, på pensionsopsparerens vegne.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende tilbagebetalte beløb efter stk. 1 og overførte beløb efter stk. 3.”</p>
<p>§ 25 A. Udbetalinger m.v. fra aldersopsparing og aldersforsikring pålægges i de i § 25, stk. 1, nr. 1-8, nævnte situationer ikke afgift og skal heller ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det gælder også udbetalinger som nævnt i § 10 A, stk. 2, 3 og 5, og § 12 A, stk. 2 og 4. Det gælder endvidere udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele og unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, der sker fra og med den 1. januar 2021 til og med den 30. juni 2021, og udlodninger af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter med tilladelse, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022.</p> <p><i>Stk. 2.-6. ...</i></p>	<p>14. I § 25 A, <i>stk. 1</i>, indsættes som <i>4. pkt.:</i></p>

<p><i>Stk. 7. Stk. 6 gælder ikke i følgende tilfælde:</i></p> <p>1) Ved udbetaling af invalidepension. 2)-17) ...</p>	<p>”Det gælder endvidere udlodninger af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022.”</p> <p>15. § 25 A, stk. 7, nr. 1, affattes således: ”1) Udbetaling af invalidepension, samt alderspension og ratepension, der påbegyndes efter sidste udbetaling af en invalidepension, dog senest 30 dage efter denne sidste udbetaling.”</p> <p>16. I § 25 A, stk. 7, indsættes som <i>nr. 18-20:</i> ”18) Udbetaling af Supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister. 19) Udbetaling af bonus på rene risikoforsikringer. 20) Udbetaling af pensionsmidler til dækning af betaling for ikke fradrags- eller bortseelsesberettigede risikodækninger i forbindelse med fratrædelse.”</p>
<p>§ 29 C. Ved udbetaling af invalidesum som nævnt i § 8, stk. 2, og § 11 A, stk. 4, svares en afgift på 40 pct. af det udbetalte beløb.</p>	<p>17. I § 29 C, ændres ”§ 11 A, stk. 4” til: ”§ 11 A, stk. 6”.</p>
	<p>18. Før § 51 indsættes: ”§ 50 A. Midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991,</p>

	<p>må ikke være investeret i unoterede kapitalandele, i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller i unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, idet pensionsordningen ellers overgår til beskatning efter § 53 A fra tidspunktet for investeringen, dog tidligst den 1. juli 2022.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Investeringer i kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, der overgår fra at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet til ikke at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, skal afvikles senest 6 måneder efter overgangen, idet pensionsordningen ellers fra dette tidspunkt overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.”</p>
<p>§ 51. ... <i>Stk. 2.-4. ...</i> <i>Stk. 5.</i> Indeståendet, herunder tilskrevne renter m.v., kan tidligst hæves ved udløbet af en aftalt bindingsperiode. Bindingsperioden skal mindst være på 7 år og kan tidligst udløbe, når kontohaveren fylder 14 år, og senest i det år, hvori</p>	<p>19. I § 51, <i>stk. 5</i>, indsættes som <i>3.</i> og <i>4. pkt.:</i></p>

<p>kontohaveren fylder 21 år. Forlængelse af bindingsperioden kan dog aftales inden udløbet af den oprindelig fastsatte periode, såfremt der fra tidspunktet for den senere aftale og indtil det ændrede udbetalings-tidspunkt bliver en periode på mindst 7 år og bindingen ikke udstrækkes ud over det år, hvori kontohaveren fylder 21 år.</p> <p><i>Stk. 6. ...</i></p>	<p>”Uanset 1. pkt. kan der ske udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022. Er der den 1. juli 2022 fortsat placeret værdipapirer som nævnt i 3. pkt. i børneopsparingen, anses børneopsparingen fra og med dette tidspunkt for ophævet.”</p>
<p>§ 51 A. ...</p> <p><i>Stk. 2. ...</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Indeståendet på en selvpen-sioneringskonto, herunder tilskrevne renter m.v., jf. stk. 2, kan hæves når som helst.</p> <p><i>Stk. 4. ...</i></p>	<p>20. I § 51 A, <i>stk. 3</i>, indsættes som 2. og 3. <i>pkt.</i>:</p> <p>”Uanset 1. pkt. kan der ske delvise udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022. Er der den 1. juli</p>

	2022 fortsat placeret værdipapirer som nævnt i 2. pkt. i selvpensioneringskontoen, anses selvpensioneringskontoen fra og med dette tidspunkt for ophævet.”
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 6. marts 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 672 af 19. april 2021 og § 5 i lov nr. 789 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 20. Skat betalt til fremmed stat, Grønland eller Færøerne kan fradrages i skat efter denne lov efter ligningslovens § 33, stk. 1 og 2. Hele den i Danmark beskattede indkomst, jf. ligningslovens § 33, stk. 1, 2. pkt., opgøres som det beskatningsgrundlag, der svarer til skatten efter denne lov efter fradrag af eventuel negativ skat, jf. § 17, og eventuel skat efter stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2. ...</i></p>	<p>1. I § 20, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:</p> <p>”Hensættelser og direkte udbetalinger til ordninger, der er fritaget for skat efter denne lov, jf. § 6, stk. 3, 5 og 7, § 7, stk. 2, nr. 2-10, § 8, stk. 6, og § 10, stk. 1-4, og ordninger, hvor pensionsopspareren ikke opfylder betingelserne for at være skattepligtig efter denne lov, jf. § 1, stk. 1, anses som udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2, jf. dog 4. pkt. Direkte udbetalinger af formueafkast til pensionsberettigede anført i § 7, stk. 2, nr. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 7, anses dog ikke for udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2.”</p>

<p><i>Stk. 3.</i> Hvis skatten efter denne lov er mindre end fradraget for udenlandsk skat, jf. stk. 1, kan de skattepligtige fremføre skat betalt til fremmed stat, Grønland eller Færøerne, som ikke kan fradrages i årets skat, sammen med eventuel negativ skat efter denne lov. Det fremførelsesberettigede beløb opgøres efter stk. 1 og er det mindste beløb af enten skatten betalt til fremmed stat, Grønland eller Færøerne eller den danske skat af det positive udenlandske lempelsesberettigede beskatningsgrundlag. Fremførelsen af lempelse kan alene foretages, hvis det dokumenteres, at der ikke i udlandet er givet lempelse for skat pålagt i udlandet af samme indkomst på selskabsniveau eller til den pågældende pensionsberettigede.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ...</p>	<p>2. I § 20, <i>stk. 3, 1. og 2. pkt.</i>, indsættes efter ”stk. 1”: ” eller en tilsvarende bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst”.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 172 af 29. december 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 1179 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 32. ...</p> <p><i>Stk. 2.</i> ...</p> <p><i>Stk. 3.</i> Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af aktier fra pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.</p>	<p>1. I 32, <i>stk. 3</i>, ændres ”og § 15 C” til: ”§ 15 C og § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og</p>

	<p>pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50 A, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991”.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 35 i lov nr. 1429 af 5. december 2018, § 5 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, § 2 i lov nr. 1124 af 19. november 2019 og § 3 i lov nr. 1576 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 35. Indskud af en fordring på en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven, indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selvpensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og indskud af en obligation på en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet. Udlodning af en obligation fra en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto sidestilles med erhvervelse. Udlodning af en for-</p>	

<p>dring fra en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven og udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed, fra en aldersopsparing eller en selvpensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning som nævnt i 1. pkt. sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. 1.-5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af fordringer og kontrakter i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.</p>	<p>1. I 35 ændres ”og § 15 C” til: ”§ 15 C og § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50 A, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991”.</p>
---	--